

ปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็น
ของอาจารย์และนักศึกษาโรงเรียนรัตนพนิชยการ

สารนิพนธ์
ของ
รัชณี งามวิชา

ร.ร. ๑๐๑. ๒๕๔๓

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

ตุลาคม ๒๕๔๒

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๓๒๔๔๑

ปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็น
ของอาจารย์และนักศึกษา โรงเรียนรัตนพนิชยการ

บทคัดย่อ
ของ
นางรัชนี งามวิชา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก ธุรกิจศึกษา

ตุลาคม 2542

การวิจัยนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา โรงเรียนรัตนพนิชัยการในปัญหา 3 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นจำแนกตามสถานภาพและชมรมที่สังกัด ตลอดจนเพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 339 คน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมจำนวน 85 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่เป็นสมาชิกชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ชมรมอนุรักษ์ไทย ชมรมดนตรีไทย ชมรมถ่ายภาพ ชมรมลีลาศ และชมรมกีฬา ของโรงเรียนรัตนพนิชัยการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 254 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า และแบบสอบถามปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้านและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาตามชมรม พบว่า อาจารย์ชมรมถ่ายภาพมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมทั้งโดยรวมทุกด้าน และรายด้านอยู่ในระดับมาก และอาจารย์ชมรมลีลาศมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก
2. ความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาตามชมรม พบว่า นักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องก็อยู่ในระดับน้อย เช่นกัน
3. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการดำเนินการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. อาจารย์ที่สังกัดชมรมต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักศึกษาที่สังกัดชมรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทย มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาชมรมลีลาศและชมรมดนตรีไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการดำเนินการ นักศึกษาที่สังกัดชมรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาชมรมลีลาศและดนตรีไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาที่สังกัดชมรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาชมรมกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และแตกต่างจากนักศึกษาชมรมดนตรีไทยและชมรมลีลาศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาที่สังกัดชมรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาชมรมดนตรีไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. อาจารย์มีข้อเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้สมาชิกตื่นตัว บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม ควรให้ความสนใจและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมากกว่านี้ สถานที่จัดกิจกรรมควรกว้างและเป็นสัดส่วนกว่านี้

7. นักศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงตาราง วันและเวลาในการจัดกิจกรรมบุคลากร ควรให้ความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรมชมรมมากกว่านี้ ควรเพิ่มและปรับปรุง วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

MANAGEMENT PROBLEMS OF ACTIVITIES CLUB
FROM THE OPINION OF TEACHERS AND STUDENTS
OF RATTANA BUSINESS ADMINISTRATION COLLEGE

AN ABSTRACT
BY
RACHNEE NGAMVICHA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education Degree in Business Education
at Srinakharinwirot University
October 1999

The purposes of this study were to investigate the management problems of activities club from the opinion of teachers and students of Rattana Business Administration College in three aspects: management, personnel and facilities; and to compare the management problems from the opinion of teachers and students divided by status and club; as well as to collect the suggestion from teachers and students.

The samples in this study was 339; they were 85 teachers and 254 students. Data were collected by the questionnaires constructed in the forms of rating-scaled checking and open-ended type. Various statistical methods were used for data analyzing such as percentage, means, standard deviation, t- test and F- test .

The results are:

1. The teachers' opinion on the management problems of activities club as a whole and in aspects was at the moderate level, but the opinion of the teachers of Photography club as a whole was at the high level and in aspects was at the high level too; where as the opinion of the teachers of Dancing club in the personnel aspect was at the high level.
2. The students' opinion on the management problems of activities club as a whole and in aspects was at the moderate level. But the opinion of the students of Conservation club as a whole was at the low level; and in the personnel aspect was at the low level as well.
3. The comparison of the teachers' and students' opinion as a whole was significantly different at the .01 level. By considering in each aspect, the opinion in the management aspect was significantly different at the .05 level; in the personnel aspect was significantly different at the .01 level; but in the facilities aspect had no statistically significant difference.
4. The opinion of teachers of difference clubs on management problems of activities had no statistically significant difference.
5. The opinion of students of different clubs on management problems of activities as a whole was significantly different at the .01 level; where as Conservation club had the opinion significantly different from Dancing club and Thai Music club at the .01 level.

By considering each area:

5.1 Management aspect:

The opinion of the students of different clubs was significantly different at the .01 level; where as Conservation club had the opinion significantly different from Dancing club and Thai Music club at the .01 level.

5.2 Personnel aspect:

The opinion of the students of different clubs was significantly different at the .01 level; where as students of Conservation club had the opinion significantly different from Sport club at the .05 level and significantly different from Thai Music club and Dancing club at the .01 level.

5.3 Facilities aspect:

The opinion of the students of different clubs was significantly different at the .05 level; where as the opinion of the students of Conservation club was significantly different from Thai Music club at the .05 level.

6. The Teachers suggested that:

The college should have public-relation to arouse the members; the members should be more interested in club activities; they should have bigger and more private place.

7. The students suggested that:

The schedule of club activities should be improved; the members should pay more attention; co-ordination of work should be more increased; and tools and materials should be more provided.

คณะกรรมการผู้ควบคุมและกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง ปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา โรงเรียนรัตน
พณิชยการของนางรัชนี งามวิชา แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์

..... ประธาน
(อาจารย์จูงใจ แสงพันธ์)
..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธาน
(อาจารย์จูงใจ แสงพันธ์)
..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย)

..... หัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย)

วันที่ 8 ตุลาคม 2542

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถจากท่านอาจารย์จูงใจ แสงพันธุ์ ประธาน
ควบคุมสารนิพนธ์รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ กรรมการ และรองศาสตราจารย์ชูศรี
วงศ์รัตน์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอ
กราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์นิตยา บุญสิงห์ อาจารย์อรชร วัฒนกุล
อาจารย์ ดร. เพ็ญแข ประจวบปัจฉิก รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงเดือน ศาสตรภัทร
รองศาสตราจารย์ ดร. นวลลออ สุภาผล และอาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ ที่ได้กรุณา
ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนรัตนพนิชยการ ที่ได้ให้การ
สนับสนุนผู้วิจัยตลอดมาและขอขอบพระคุณคณาจารย์ และนักศึกษาโรงเรียนรัตนพนิชยการ
ทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ผู้สอนทุกท่าน และคณาจารย์ภาควิชาบริหาร
ธุรกิจมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้การอบรม สั่งสอน ประสิทธิ์ประสาท
วิชาความรู้ และให้ประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย ตลอดจนให้ความรัก ความ
เมตตา และกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา ผู้วิจัยขอจารึกไว้ตลอดไป

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของพ่อ
แม่ ผู้มีพระคุณทุกท่าน และท่านอาจารย์สำอองค์ งามวิชา ที่ได้ชี้แนวทางที่ดีและมีคุณค่าแก่
ผู้วิจัยตลอดมา

รัชนี้ งามวิชา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน.....	8
หลักเบื้องต้นในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร.....	8
ประเภทของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร.....	9
แนวทางในการดำเนินงานจัดตั้งกิจกรรมเสริมหลักสูตร.....	12
บทบาทและหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร.....	16
ประวัติความเป็นมาและพัฒนาการของการจัดกิจกรรมนักเรียน.....	18
ความหมายของกิจกรรมนักเรียน.....	19
ความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียน.....	20
ประโยชน์ของกิจกรรมนักเรียน.....	21
เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องมีกิจกรรมนักเรียน.....	22
ผลเสียที่เกิดจากการจัดกิจกรรมนักเรียน.....	24
หลักการสำหรับผู้บริหารในการจัดกิจกรรมนักเรียน.....	25
ปัญหาของการจัดกิจกรรมนักเรียน.....	29
รูปแบบการจัดกิจกรรมของโรงเรียนรัตนพนิชยการ.....	32
ประเภทของกิจกรรมในโรงเรียนรัตนพนิชยการ.....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักเรียน.....	34
สมมุติฐานการวิจัย.....	39

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	44
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	77
สังเขปความมุ่งหมาย ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	77
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
การอภิปรายผล.....	87
ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา.....	99
บรรณานุกรม.....	100
ภาคผนวก.....	104
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	119

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1. จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพและชมรมที่สังกัด.....	43
2. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม จำแนกตามสถานภาพ โดยรวมและรายด้าน.....	44
3. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ด้านการดำเนินการ จำแนกตามสถานภาพ เป็นรายข้อ.....	45
5. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามสถานภาพ เป็นรายข้อ.....	46
6. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามสถานภาพ เป็นรายข้อ.....	47
7. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม จำแนกตามชมรม โดยรวมและรายด้าน.....	50
8. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ด้านการดำเนินการ จำแนกตามชมรม เป็นรายข้อ.....	52
9. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามชมรม เป็นรายข้อ.....	58
10. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามชมรม เป็นรายข้อ.....	61
11. เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยว กับกิจกรรมชมรม จำแนกตามสถานภาพ เป็นรายด้าน.....	67
12. เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยว กับกิจกรรมชมรม เป็นรายด้าน.....	68
13. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้านการดำเนินการเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟสส์ จำแนกตามชมรม	69
14. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟสส์ จำแนกตามชมรม	70
15. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟสส์ จำแนกตามชมรม	71

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภารกิจหลักของโรงเรียน คือการประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาสติปัญญาและลักษณะนิสัยอันดีงามแก่ผู้เรียน เพื่อการเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติสืบไปในภายภาคหน้า นอกจากเป็นแหล่งให้ความรู้แล้ว โรงเรียนยังเป็นที่รวมของเด็กในวัยที่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ เด็กที่กำลังฝึกที่จะเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม มีความต้องการเพื่อนที่จะรวมกลุ่มและทำตามกลุ่ม โรงเรียนจึงควรสนองความต้องการนี้และใช้โอกาสนี้หล่อหลอมปรุงแต่งเด็กให้เป็นไปในทางที่ถูกที่ควร

เนื่องจากผู้เรียนมีธรรมชาติที่ต้องการจะรวมกลุ่มอยู่แล้ว และกลุ่มนั้นมักจะประกอบไปด้วยสมาชิกที่มีความสนใจใกล้เคียงกัน โรงเรียนจึงควรใช้พลังจากกลุ่มไปในทางสร้างสรรค์และมีจุดหมาย โดยอาศัยกิจกรรมเป็นเครื่องมือ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ เช่น ค้นพบความสนใจและความถนัดที่แท้จริงของตนเอง ซึ่งทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง ค้นพบว่าตนเหมาะสมกับบทบาทใดในกลุ่มและยอมรับบทบาทนั้นทำให้รักและผูกพันกับโรงเรียน รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ฝึกนิสัยที่ดีของการอยู่ในสังคม เช่น การยอมรับผู้อื่น ความอดทน การถนอมน้ำใจกัน เป็นต้น

นอกจากนี้แล้วโรงเรียนต้องจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้เป็นที่น่ารื่นรมย์ ทั้งอาคารสถานที่ สิ่งบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และส่งเสริมให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งแสดงออกในทางสร้างสรรค์ ทางดนตรี ศิลป ตลอดจนการแสดงออกทางการใช้ความคิดทางวิชาการและนันทนาการ ทั้งนี้เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 3 , ใจจริง บุญเรืองรอด ; สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2523 :41)

จากจุดมุ่งหมายของ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ได้กล่าวถึงหลักในการปรับปรุงการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพว่าทำได้หลายวิธีและวิธีการหนึ่งก็คือ “สถาบันการศึกษาควรเสริมสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมเพื่อส่งผลต่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจ สำหรับในระดับอุดมศึกษาควรนำกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ พัฒนาห้องสมุดเพื่อการค้นคว้า วิจัย พัฒนาระบบหอพัก และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อเสริมบรรยากาศของการเรียนรู้” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ฉบับที่ 8. 2540-2544 : 70)

จะเห็นได้ว่าแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ได้ระบุไว้ชัดเจนว่า “กิจกรรม” เป็นวิธีการหนึ่งที่สถานศึกษาควรนำมาใช้เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเองมากขึ้น ช่วยในการพัฒนาบุคลิกภาพ และให้มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

นอกจากนี้แล้ว “กิจกรรม” ยังช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ มองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี กล่าวคือ เป็นผู้ฝึกฝนในการเรียนรู้ รู้จักคิดและวิเคราะห์ ใช้เหตุผล เชิงวิทยาศาสตร์ มีความคิดรวบยอด มีจินตนาการ และมีความคิดสร้างสรรค์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8. 2540 : 24)

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาทุกระดับทั้งของรัฐบาลและเอกชนต่างก็ให้ความสำคัญกับการจัด กิจกรรมเพื่อเสริมการเรียนรู้ โดยให้การสนับสนุนในทุกรูปแบบเพื่อจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน ได้แสดงออกซึ่งความสามารถทั้งทางกาย ทางความคิด ความสามัคคี และทักษะในการทำงาน กลุ่ม อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีลักษณะนิสัยเป็นที่พึงปรารถนาของสังคมและสามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

โรงเรียนรัตนพนิชยการ เป็นโรงเรียนเอกชนในเครือดุสิตพนิชยการที่เปิดสอนทางด้าน พณิชยการมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2523 โดยเปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการขาย การเลขานุการ การบัญชี การตลาด และ คอมพิวเตอร์ ปัจจุบันเปิดสอนระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจโดยเปิดสอนใน 5 สาขาวิชา คือสาขาวิชาการตลาด การบัญชี การจัดการ การเงินการธนาคาร และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

จากการดำเนินงานที่ผ่านมาจะพบว่าโรงเรียนรัตนพนิชยการเป็นโรงเรียนหนึ่งที่ทำให้ ความสนใจต่อการจัดกิจกรรมของนักเรียนนักศึกษา มาโดยตลอด โดยผู้บริหารระดับสูงของ โรงเรียนได้พยายามให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมทั้งในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียนในเครือ มาโดยตลอด จะเห็นได้จากการส่งเสริมให้มีการแข่งขันกีฬาในโรงเรียน จัดการแข่งขันกีฬา ประเพณีระหว่างโรงเรียนในเครือ นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมตามประเพณี เพื่อรักษา วัฒนธรรมอันดีงามของประเทศชาติ เช่น กิจกรรมเฉลิมพระชนมพรรษา กิจกรรมการแห่เทียน จำนำพรรษา เป็นต้น

นอกจากนี้แล้วยังมีการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมในรูปของชมรมเพื่อส่งเสริมให้ นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม ส่งเสริมให้มีความคิดสร้าง สร้างสรรค์ ส่งเสริมและสร้างลักษณะผู้นำ ซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างให้นักศึกษามีลักษณะที่พึง ประสงค์ของสังคมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในปีการศึกษา 2542 โรงเรียนได้จัดกิจกรรมชมรม โดยกำหนดให้นักศึกษาทุกคนต้องเป็นสมาชิกอย่างน้อย 1 ชมรม ตามที่โรงเรียนได้จัดไว้ให้ คือ ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ชมรมอนุรักษ์ไทย ชมรมดนตรีไทย ชมรมถ่ายภาพ ชมรมลีลาศและชมรมกีฬา แต่จากการจัดกิจกรรมชมรมของโรงเรียน จากการ จัดกิจกรรมที่ผ่านมาพบว่า มีนักศึกษาบางส่วนไม่เข้าร่วมทำกิจกรรม ถึงแม้ว่าโรงเรียนจะได้ พยายามเปลี่ยนรูปแบบการจัดกิจกรรม แต่ก็ยังคงมีนักศึกษาบางส่วนหนีการทำกิจกรรมชมรม ที่ทางโรงเรียนจัดให้

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทราบถึงปัญหาข้อขัดข้องต่าง ๆ ของนักศึกษา และอาจารย์เกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมชมรม เพื่อจะได้นำข้อมูลเสนอผู้บริหารระดับสูงของ โรงเรียน และอาจารย์ผู้รับผิดชอบชมรม ตลอดจนเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงวิธีการจัดกิจกรรมชมรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของโรงเรียน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการศึกษามีดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของ อาจารย์และนักศึกษา ในปัญหา 3 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็น ของอาจารย์และนักศึกษา ในปัญหา 3 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็น ของอาจารย์ ในปัญหา 3 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามชมรมที่สังกัด
4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของ นักศึกษาในปัญหา 3 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามชมรมที่สังกัด
5. เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับ กิจกรรมชมรมด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ต่อไปนี้

1. อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมใช้เป็นข้อมูลเพื่อจัดกิจกรรมของชมรมให้สอดคล้องกับ ความต้องการของนักศึกษา
2. ฝ่ายบริหารใช้เป็นข้อมูลเพื่อกำหนดประเภทกิจกรรมชมรมและวางแผนจัดสรร ทรัพยากรที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมชมรมในปีต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ขอบเขตของเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรม ชมรมตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมต่างๆ ของโรงเรียนรัตน

รัตนพนิชยการ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ในปัญหา 3 ด้าน คือ

1. ด้านการดำเนินการ
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ อาจารย์ซึ่งทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาชมรม และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เป็นสมาชิกชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ชมรมอนุรักษ์ไทย ชมรมดนตรีไทย ชมรมถ่ายภาพ ชมรมลีลาศ และชมรมกีฬา ของโรงเรียนรัตนพนิชยการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 748 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี

2.1 อาจารย์ศึกษาจากประชากรทั้งหมด จำนวน 85 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 254 คน จากนั้น กำหนดจำนวนของแต่ละชมรมแล้วใช้การสุ่มตามสะดวก (Convenience sampling) รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี จำนวน 339 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาจำแนกตามชมรม

ชมรม	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
บำเพ็ญประโยชน์	259	56
อนุรักษ์ไทย	57	35
ดนตรีไทย	60	35
ถ่ายภาพ	60	35
ลีลาศ	75	45
กีฬา	237	48
รวม	748	254

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ

1.1. สถานภาพ

1.1.1 อาจารย์

1.1.2 นักศึกษา

1.2 กิจกรรมชมรม

1.2.1 บำเพ็ญประโยชน์

1.2.2 อนุรักษ์ไทย

1.2.3 ดนตรีไทย

1.2.4 ถ่ายภาพ

1.2.5 กีฬา

1.2.6 กีฬา

2. ตัวแปรตาม คือปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็น 3 ด้าน คือ

2.1 ด้านการดำเนินการ

2.2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาตามความคิดเห็น

หมายถึง ระดับความรู้สึกที่บุคคลมีต่ออุปสรรคหรือข้อขัดข้องที่มีผลต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมชมรมในปัญหา 3 ด้าน คือ

1.1 ด้านการดำเนินการ

หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องที่เกี่ยวกับการวางแผนการจัดชมรม การกำหนดประเภทชมรม การประชาสัมพันธ์ การกำหนดเกณฑ์การประเมินผล การควบคุมการจัดกิจกรรม การกำหนดวัน-เวลาในการทำกิจกรรม การควบคุมและการปฏิบัติตามแผนที่ได้กำหนดไว้

1.2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องที่เกี่ยวกับจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวนเจ้าหน้าที่และความรวดเร็วในการให้บริการเบิก-จ่ายอุปกรณ์ ความร่วมมือของกรรมการและสมาชิกชมรม

1.3 ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องเกี่ยวกับงบประมาณ เวลา สถานที่ จำนวนและสภาพของอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

2. กิจกรรมชมรม

หมายถึง งานต่าง ๆ ที่จัดขึ้นโดยความร่วมมือระหว่างอาจารย์และนักศึกษาเพื่อสนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษาอันเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์และพัฒนาการของนักศึกษา ซึ่งในการวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 6 กิจกรรมชมรม คือ

2.1 ชมรมบำเพ็ญประโยชน์

หมายถึง กลุ่มกิจกรรมที่ตั้งขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้สมาชิกทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม เช่น การพัฒนาชุมชนในวันพืชมงคลแห่งชาติ การออกค่ายพัฒนาโรงเรียนในต่างจังหวัดเพื่อสร้างห้องสมุด สร้างสนามเด็กเล่น เป็นต้น

2.2 ชมรมอนุรักษ์ไทย

หมายถึง กลุ่มกิจกรรมที่ตั้งขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้สมาชิกและช่วยกันรักษานบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมที่งดงามของไทย กิจกรรมที่ทำเช่น การทำงานใบตอง การทำบายศรี การแกะสลักผลไม้ และการรำไทย

2.3 ชมรมดนตรีไทย

หมายถึง กลุ่มกิจกรรมที่ตั้งขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้สมาชิกเรียนรู้เกี่ยวกับศิลปการเล่นดนตรีของไทย

2.4 ชมรมถ่ายภาพ

หมายถึง กลุ่มกิจกรรมที่ตั้งขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้สมาชิกได้มีความรู้และประสบการณ์ในการถ่ายภาพ เพื่อสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ในอนาคต

2.5 ชมรมลีลาศ

หมายถึง กลุ่มกิจกรรมที่ตั้งขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้สมาชิกใช้เวลาว่างเพื่อเรียนรู้ศิลปการใช้ท่าทางประกอบดนตรี

2.6 ชมรมกีฬา

หมายถึง กลุ่มกิจกรรมที่ตั้งขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สมาชิกได้ฝึกเล่นกีฬาต่าง ๆ ตามความสมัครใจ และฝึกร่างกาย จิตใจให้แข็งแรง เกิดความสนุกสนานและผ่อนคลายความตึงเครียด ประกอบด้วยกีฬาเทเบิลเทนนิส และกีฬาวอลเลย์บอล

3. อาจารย์

หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของทุกชมรม ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนรัตนพนิชยการ

4. นักศึกษา

หมายถึง ผู้ที่เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนรัตนพนิชยการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรม โดยแบ่งเนื้อหา ดังนี้:

1. วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในสถานศึกษา
2. หลักเบื้องต้นในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
3. ประเภทของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
4. แนวทางในการดำเนินงานจัดตั้งกิจกรรมเสริมหลักสูตร
5. บทบาทและหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
6. ประวัติความเป็นมาและพัฒนาการของกิจกรรมนักเรียน
7. ความหมายของกิจกรรมนักเรียน
8. ความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียน
9. ประโยชน์ของกิจกรรมนักเรียน
10. เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องมีกิจกรรมนักเรียน
11. ผลเสียที่เกิดจากการจัดกิจกรรมนักเรียน
12. หลักการสำหรับผู้บริหารในการจัดกิจกรรมนักเรียน
13. ปัญหาของการจัดกิจกรรมนักเรียน
14. กิจกรรมชมรมของโรงเรียนรัตนพนิชยการ
15. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน

1. เพื่อเสริมความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมจากการเรียนวิชาต่าง ๆ
2. เพื่อให้รู้จักและเข้าใจตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้
3. เพื่อเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ให้มีความรับผิดชอบ มีความสามัคคี มีระเบียบวินัย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น และรู้จักใช้เวลาให้เป็นประโยชน์
4. เพื่อให้มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 4)

หลักเบื้องต้นในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

กาญจนา คุณารักษ์ (ม.ป.ป. : 347-348) ได้กล่าวถึงหลักเบื้องต้นในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรว่าต้องเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ในการดำเนินงานพัฒนาการศึกษา เพื่อส่งเสริมความเจริญและความมั่นคงของประเทศชาติ ตั้งอยู่บนรากฐานการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข การจัดจะต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีระเบียบวินัยในตนเอง ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียนและครู และจะต้องปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ในการจัดกิจกรรมใด ๆ จะต้องมีการและระเบียบข้อบังคับของกิจกรรม และโครงการและข้อบังคับนั้นจะต้องเป็นของโรงเรียน ทุกกิจกรรมจะต้องมีครูอาจารย์ในโรงเรียนเข้าร่วมรับผิดชอบดำเนินการ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรม จะต้องเป็นบุคคลที่อยู่ในสถานศึกษานั้น เว้นแต่วิทยากรให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าสถานศึกษา โรงเรียนเป็นผู้ควบคุมเรื่องรายรับ-จ่ายเงิน พัสดุ สิ่งของอื่น ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบและประหยัด เพื่อความมั่นคงปลอดภัยของชาติ และจะต้องยึดหลักการดังต่อไปนี้

1. ยอมรับว่านักเรียนทุกคนเป็นสมาชิกของโรงเรียน ทุกคนมีสิทธิและหน้าที่อันชอบธรรมที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ
2. กิจกรรมที่กำหนดขึ้นควรกำหนดไว้ในตารางเวลาของโรงเรียน และควรเป็นเวลาที่สามารถจัดร่วมกันได้ ตามสถานที่ ประเภท และความพร้อมของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม อาจจะจัดในวันหยุดราชการหรือวันหยุดพิเศษ อาจจะจัดในวันที่มีการเรียนการสอนปกติ อาจจะเป็นเวลาก่อนเข้าเรียน หลังเลิกเรียน หรือวันปิดภาคเรียนก็ได้
3. นักเรียนทุกคนควรจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยยึดหลักประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นเรียนดีหรือเลว เพศหญิงหรือเพศชาย ฉลาด รวย จน สวย น่าเกลียด แต่การเข้าร่วมกิจกรรมจะต้องไม่ใช้การบังคับ และอาจจะมีเกณฑ์ว่า ทุกคนจะต้องเข้าเป็นสมาชิกของกิจกรรมใด

กิจกรรมหนึ่งอย่างน้อย 1 กิจกรรม และอย่างมากไม่เกิน 3 กิจกรรม เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนคนอื่น ๆ ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมด้วย ทั้งยังจะทำให้ได้ประโยชน์อย่างจริงจังในการเข้าร่วมกิจกรรม เพราะว่างานไม่มากจนเกินไป และการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นควรอยู่บนพื้นฐานของความสนใจ

4. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรควรจะมีผู้เรียนเป็นสำคัญ คือให้นักเรียนได้เป็นผู้ลงมือกระทำ
5. ไม่ควรอนุญาตให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งออกจากชั้นเรียนในเวลาปกติเพื่อไปร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพราะอาจจะทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียน อีกทั้งจะทำให้ผู้ปกครองมีเจตคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน ครูต้องสอนให้นักเรียนรู้จักแบ่งเวลาให้ถูกต้อง
6. ผู้นำนักเรียนควรจะได้รับฝึกและพัฒนาอย่างเหมาะสม
7. ควรจะต้องมีการดูแลและแนะนำในการทำกิจกรรมอย่างเพียงพอ
8. การเข้าร่วมกิจกรรมของครูควรจัดเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการทำงานตามปกติของครู
9. ผู้บริหารและครูควรทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษามีใช้ผู้สั่งการ
10. การทำกิจกรรมต่าง ๆ ควรเริ่มจากสิ่งทีเล็กและง่ายไปสู่กิจกรรมที่ใหญ่และยากขึ้น
11. ในการพิจารณาจัดกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม ควรทำด้วยความรอบคอบ
12. ควรมีการเตรียมวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการทำกิจกรรมให้พร้อม
13. ทุก ๆ พฤติกรรมควรจะต้องมีการเก็บบันทึกการกระทำต่าง ๆ อย่างถาวร
14. ควรจัดสรรเงินอุดหนุนอย่างพอเพียงและยุติธรรม
15. โรงเรียนและชุมชนควรจะได้รับรู้เกี่ยวกับการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน
16. ผู้บริหารและครูควรจะเห็นว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสำคัญเท่าเทียมกับกิจกรรมในหลักสูตร
17. กิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่จำเป็นต้องทำพร้อมกันทุกกิจกรรม

ประเภทของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จิตรารัตน์ โพธิ์มามกะ (2523 : 5-6) กล่าวถึงประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรในปัจจุบันซึ่งจัดตั้งขึ้นในโรงเรียน หรือสถานศึกษาอื่น ๆ ว่าอาจแบ่งออกได้ 3 ลักษณะ คือ

1. กิจกรรมเสริมหลักสูตรในเชิงวิชาการ ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างแท้จริง เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักศึกษาที่สนใจในวิชาการที่มีอยู่ในหลักสูตรนั้น ๆ ได้รับความรู้เพิ่มเติม ส่งเสริมและกระตุ้นความสนใจของนักเรียนทางด้านวิชาการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ได้แก่ กิจกรรมเสริมหลักสูตรในลักษณะชุมนุมหรือชมรมหรือสมาคม เช่น ชมรมภาษาอังกฤษ ชุมนุมวิทยาศาสตร์ ชุมนุมเกษตร เป็นต้น

2. กิจกรรมพิเศษ ในลักษณะบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวมทั้งสังคมภายในสถานศึกษาสังคมภายนอก หรือชุมชนใกล้เคียงและห่างไกลสถานศึกษา กิจกรรมลักษณะงานบริการชุมชน นักศึกษาจะได้มีโอกาสสัมผัสกับชุมชนที่ตนแวดล้อมหรือชุมชนที่ห่างไกลออกไปแล้วแต่กรณีกิจกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่จะนำชื่อเสียงที่ดีมาสู่สังคมส่วนรวม อาจจะต้องนำความรู้ที่เรียนมาช่วยในกิจกรรมเสริมหลักสูตรนี้ด้วยหรือไม่ก็ได้ เป็นการฝึกหัดให้นักเรียนรู้จักบำเพ็ญประโยชน์ เช่น ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติ กลุ่มพัฒนาชนบท ชุมนุมผู้บำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น

3. กิจกรรมเสริมหลักสูตรในลักษณะอื่น ๆ อาจเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยทางอ้อม เพราะจุดมุ่งหมายหลักนั้นไม่เน้นการส่งเสริมทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เช่น นักศึกษาทั่วไปมีความสนใจในการเมืองของประเทศ หรือกิจกรรมหารายได้เพื่อนำเงินมาใช้ในการสาธารณกุศลต่าง ๆ เช่น เป็นทุนการศึกษาผู้เรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ องค์กรนักเรียนก็ถูกจัดตั้งขึ้น เพราะมีวัตถุประสงค์ให้นักศึกษามีมาตรการที่ปกครองกันเอง และเป็นรูปแบบหนึ่งของกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยทางอ้อม ส่วนประเภทของกิจกรรมนักเรียนตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ระบุไว้ว่าควรจัดให้มีกิจกรรมดังต่อไปนี้ กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ กิจกรรมส่งเสริมการเกษตร กิจกรรมส่งเสริมสหกรณ์ กิจกรรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กิจกรรมส่งเสริมศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม กิจกรรมส่งเสริมการใช้สินค้าไทย กิจกรรมการใช้ห้องสมุด กิจกรรมส่งเสริมวิชาการต่าง ๆ ในหลักสูตร กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมอนุรักษ์ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมทัศนศึกษาและกิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์และรักษาดินแดน เฉพาะชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 4-6)

ในเรื่องประเภทของกิจกรรมนี้อาจแยกได้ในอีกหลายลักษณะ ดังนี้

เดล บาฟห์แมน (Dale Baughman) ได้จำแนกประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สำคัญซึ่งสถานศึกษาควรจัด 10 ประเภท คือ

1. สภานักเรียน คือสภาของผู้แทนนักเรียนที่ได้รับเลือกเข้าไปช่วยเหลือโรงเรียนในด้านการปกครอง การจัดกิจกรรม การควบคุมดูแลการจัดบริการต่าง ๆ ของนักเรียน
2. ชุมชน คือศูนย์รวมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กที่มีความสนใจในวิชาการหรือกิจกรรมทำนองเดียวกัน เช่น ชุมนุมภาษาอังกฤษ ชุมนุมถ่ายรูป เป็นต้น
3. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการพิมพ์ ได้แก่ การจัดทำหนังสือพิมพ์ของโรงเรียน หนังสือประจำปีหรือประจำปีรุ่น หนังสือคู่มือนักเรียน ตลอดจนการออกวารสารตามเทศกาลหรือในโอกาสบางอย่าง เอกสารเหล่านี้ควรจำหน่ายในราคาถูก และไม่ใช่ว่าเอกสารที่เป็น

พิษเป็นภัยแก่ผู้ใด

4. การแสดงนิทรรศการทางศิลปะ โรงเรียนควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กได้จัดแสดงผลงานทางศิลปะที่นักเรียนได้เรียนในชั้นเรียนขึ้นเป็นครั้งคราว เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและประชาชนเข้าชมผลงานของนักเรียน และเป็นการส่งเสริมความสามารถของนักเรียนทางด้านนี้

5. การแสดงละคร โรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการแสดงอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในวรรณคดี วัฒนธรรมของชาติ ศิลปะประจำชาติ และให้เห็นความร่วมมือร่วมใจในหมู่คณะ

6. การแสดงดนตรี ควรส่งเสริมการแสดงดนตรีไทยและสากล เพื่อทางโรงเรียนจะได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของสังคมได้สะดวกขึ้น และยังเป็นส่งเสริมกิจกรรมอื่น ๆ ให้ดีขึ้นด้วย

7. การทัศนอาจร คือการจัดพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น การจัดการคำนึงถึงวัย สถานที่ และฤดูกาลด้วย

8. การกีฬาและกรีฑา โรงเรียนสามารถจัดการแข่งขันกีฬาและกรีฑาได้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของเด็ก ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และความสามัคคีในหมู่คณะ

9. การประชุม ได้แก่การประชุมเพื่อการอบรมสั่งสอนรวมทั้งการประชุมทางวิชาการ เช่น การแสดงปาฐกถา การอภิปราย ชมภาพยนตร์ และชมการแสดงต่าง ๆ ด้วย นอกเหนือไปจากความรู้และความบันเทิงใจที่จะได้รับการประชุมแล้ว การประชุมยังก่อให้เกิดประโยชน์อื่น ๆ อีกมากมาย เช่น ฝึกมารยาทในการเข้าร่วมประชุม ฝึกการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ตลอดจนการปรับตัวเข้ากับสังคมโดยทั่วไป

10. การสังคมสงเคราะห์ คือการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น เช่น การออกไปช่วยเหลือและเยี่ยมเยียนคนไข้ คนชรา เด็กอ่อน เด็กพิการ ฯลฯ การช่วยเหลือและพัฒนาชุมชน การซ่อมแซมสาธารณสถาน และการบำรุงขวัญทางด้านอื่น ๆ กิจกรรมนี้จะช่วยให้เด็กได้รู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และจะต้องช่วยเหลือสังคมด้วยความเต็มใจทั้งยังเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนด้วย (ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ, วันนอร์ มะทา. 2528 : 10-11 อ้างอิงจาก Dale Baughman)

พหุส หันนาคินท์ (2524 : 12-14) ได้จำแนกประเภทของกิจกรรมที่จัดในโรงเรียน ประถมและมัธยมศึกษา เพิ่มเติมดังนี้

1. ชุมนุม มี 2 แบบ คือ ชุมนุมทางวิชาการ เช่น ชุมนุมภาษาไทย ฯลฯ กับชุมนุมที่ไม่เกี่ยวกับวิชาการ เช่น ชุมนุมถ่ายรูป ชุมนุมสะสมแสตมป์ ฯลฯ
2. กิจกรรมโฮมรูม เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยในการแนะแนวแก่นักเรียน เนื่องจาก การโฮมรูมเป็นหน่วยย่อยในโรงเรียน ดังนั้น ครูจึงสามารถรู้จักนักเรียนได้ทั่วถึงเป็นรายบุคคล นักเรียนเองก็สะดวกใจที่มีครูคนหนึ่งทำหน้าที่เหมือนผู้ปกครองใกล้ชิด โรงเรียนอาจจะใช้ การโฮมรูมเป็นที่ประกาศข่าวหรือคำสั่งของโรงเรียน ครูที่ทำหน้าที่โฮมรูม ก็อาจจะช่วยเหลือ นักเรียนที่เรียนอ่อนในบางวิชาได้ และการให้นักเรียนเลือกหัวหน้าชั้นและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ดำเนินงานในการโฮมรูมก็อาจถือได้ว่าเป็นก้าวแรกที่จะให้นักเรียนรู้จักการปกครอง

แนวทางในการดำเนินงานจัดตั้งกิจกรรมเสริมหลักสูตร

เพื่อให้งานการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรดำเนินไปโดยมีข้อบกพร่องและมีปัญหา ในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด ผู้ริเริ่มดำเนินงานจำเป็นจะต้องศึกษาข้อมูลต่าง ๆ และวางแผน ในการเตรียมจัดงานเป็นขั้นตอนดังนี้คือ

1. การหาข้อมูล ในการพิจารณาจัดตั้งชมรม สมาคมหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่าง หนึ่งอย่างใดขึ้นในโรงเรียนหรือสถานศึกษาขึ้นนั้น ควรทราบถึงข้อมูลหรือปัญหาเสียก่อน เพื่อ นำมาพิจารณาถึงผลได้และเสียที่จะเกิดขึ้น และนำมาพิจารณาในการดำเนินงาน ซึ่งอาจหาข้อมูลได้จากแนวคิดต่อไปนี้

1.1 ความสนใจและความต้องการให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรขึ้น การสำรวจหา ข้อมูลมีผลให้สามารถคาดคะเนถึงความร่วมมือที่จะได้รับเมื่อจัดตั้งกิจกรรมเสริมหลักสูตรขึ้นแล้ว และยังเป็นประโยชน์ในการที่จะหาทางป้องกันและหาวิธีแก้ปัญหาไว้ล่วงหน้า เพราะโดยลักษณะ ของกิจกรรมแล้ว ไม่สามารถบังคับให้ผู้ใดคนหนึ่งเข้าร่วมได้ การหาข้อมูลเรื่องความ สนใจและความต้องการนี้จะหาได้จากหลาย ๆ ทาง เช่น จากนักศึกษาซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่ เกี่ยวข้องและใหญ่ที่สุด นอกจากนั้นอาจได้จากครู อาจารย์หรือผู้บริหารสถานศึกษาผู้มีอำนาจ สั่งการใด ๆ หรือจากบุคคลอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้วย ถ้าหาก กิจกรรมที่จัดตั้งเป็นลักษณะเชิงวิชาการก็ควรพิจารณาถึงหลักสูตรหรือสิ่งที่น่าสนใจในหลักสูตร นั้น

1.2 ความจำเป็นที่ต้องมีกิจกรรมเสริมหลักสูตร ข้อมูลบางเรื่องอาจพิจารณาว่ามีเหตุจำเป็นจะต้องมีกิจกรรมพิเศษบางอย่างขึ้น ซึ่งดำเนินงานในรูปของกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้ เช่น กิจกรรมกีฬาของสถานศึกษาหรือกิจกรรมที่จัดเป็นประจำในสถานศึกษา เช่น การจัดนิทรรศการของสายวิชาต่าง ๆ งานประจำปีในโรงเรียน งานรื่นเริงประจำปีภาคเรียน งานแจกประกาศนียบัตรงานชุมนุมศิษย์เก่า เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ถ้าสถานศึกษามีชุมนุมที่เกี่ยวข้องในแต่ละกิจกรรมอยู่แล้วชุมนุมเหล่านี้ก็จะแบ่งเบาภาระจากโรงเรียนได้

1.3 ปัญหาและภาระในงานกิจกรรมเสริมหลักสูตร เรื่องนี้ต้องพิจารณาหาข้อมูลเพื่อให้ทราบปัญหาและภาระต่าง ๆ ในการจัดตั้ง รวมทั้งวิธีการในการแก้ปัญหาด้วย เช่น อาจารย์ที่ปรึกษาจะมีเวลาเพียงพอที่จะให้คำแนะนำแก่นักเรียนมากน้อยเพียงใด โรงเรียนจะให้ความช่วยเหลือเรื่องการเงินได้เพียงใด และผู้ใดจะเป็นภาระในการดูแลนักเรียน จากประสบการณ์ของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรพบว่า ในกรณีที่อาจารย์ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะคอยให้คำแนะนำแก่นักเรียน หรือให้คำแนะนำในการจัดระบบงาน กิจกรรม และการปกครองเมื่อไร กิจกรรมนั้น ๆ ก็จะหมดประสิทธิภาพลงทันที ปัญหาที่พบขณะนี้คือนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมบางส่วนไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากกิจกรรมนั้นเกี่ยวข้องกับการเกษตร ผลเสียหายย่อมเห็นทันที และบางครั้งอาจพบว่าในตอนแรกของการก่อตั้งกิจกรรมมีสมาชิกสนใจมากมาย แต่เมื่อเริ่มปฏิบัติงานมีจำนวนสมาชิกไม่ถึงหนึ่งในสี่ของสมาชิกทั้งหมดก็มี ปัญหาอื่น ๆ ที่พบเช่น สมาชิกไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของชมรมที่ได้ตั้งขึ้นมาแล้ว เป็นต้น

2. วิธีการเสนอแนะและดำเนินการ เมื่อได้ข้อมูลพอสมควรแล้วก็นำมาพิจารณาแนวทางที่จะจัดตั้งชมรมต่าง ๆ พร้อมกับเขียนโครงการ การจัดกิจกรรมแบบนั้น ๆ โดยพิจารณาและดำเนินการเสนอแนะตามเหตุผลและหลักการดังต่อไปนี้

2.1. จัดอันดับโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยพิจารณากิจกรรมที่มีความจำเป็นและเป็นความต้องการของสถานศึกษาเป็นอันดับแรก ซึ่งอาจแยกกิจกรรมออกเป็นประเภทต่าง ๆ เสียก่อน เช่น แยกประเภทกิจกรรมในลักษณะเชิงวิชาการ ออกจากกิจกรรมในลักษณะการบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อช่วยในการจัดอันดับความต้องการได้ง่ายขึ้น โดยทั่วไปแล้วกิจกรรมเสริมหลักสูตรเชิงวิชาการควรจัดให้อยู่ในอันดับที่หนึ่ง และกิจกรรมเสริมหลักสูตรในลักษณะการบำเพ็ญประโยชน์ควรจัดเป็นอันดับสอง ส่วนกิจกรรมเสริมหลักสูตรประเภทอื่น ๆ ควรเป็นอันดับต่อ ๆ ไป จากนั้นจึงพิจารณากิจกรรมอันดับที่หนึ่งที่เป็นกิจกรรมเชิงวิชาการซึ่งอาจมีอยู่มากมายหลายโครงการ ควรพิจารณาโครงการกิจกรรมที่ดีที่สุดเป็นอันดับหนึ่งโดยใช้สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องพิจารณา คือประการแรกวิชาการนั้น ๆ มีความสำคัญแก่นักเรียนมากน้อยเพียงใด หลักสูตรมีจำกัดหรือกว้างขวางแค่ไหน โรงเรียนมีกิจกรรมอะไรที่

จะช่วยให้กิจกรรมนี้มีกิจกรรมสนองความต้องการของมวลสมาชิกได้ ประการสุดท้ายวิชาการนั้น มีปัญหาในการสอนอย่างไร เช่น ชั่วโมงการสอนวิชานั้น ๆ ไม่เปิดโอกาสให้สอนนักเรียนได้ตามความสนใจและความถนัดของนักเรียนแต่ละบุคคลหรือแต่ละกลุ่ม

2.2 เมื่อจัดตั้งเป็นชมรมแล้วจะมีครูที่ปรึกษาที่สนใจและเอาใจใส่ชมรมนี้จริงจังมากน้อยเพียงใด

2.3 กิจกรรมของชมรมนี้เป็นที่ยอมรับและเข้ากับนโยบายของโรงเรียนหรือไม่ หากจัดตั้งขึ้นมาแล้วโรงเรียนจะให้การสนับสนุนส่งเสริมมากน้อยเพียงใด

2.4 กิจกรรมเสริมหลักสูตรของชมรมนี้จะยั่งยืนถาวรได้นานเพียงใด วัตถุประสงค์และนโยบายที่สำคัญของกิจกรรมนี้มีอย่างไร จะสำเร็จผลได้หรือไม่ ใช้เวลานานเท่าไร จึงจะมั่นคงเป็นชมรมที่ได้ตามวัตถุประสงค์

2.5 กิจกรรมเสริมหลักสูตรนี้ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากใครบ้างทั้งภายในและภายนอก และในขณะเดียวกันจะมีอุปสรรคจากทางด้านใด ใครบ้างที่ขัดขวางทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

2.6 กิจกรรมเสริมหลักสูตรนี้มีส่วนดีเปรียบเทียบกับส่วนเสียอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับโครงการพิเศษอื่น ๆ ด้วยกันทุก ๆ ทาง

2.7 ผู้ร่วมดำเนินการหรือคณะผู้ดำเนินการกิจกรรมพิเศษที่จัดขึ้นในโรงเรียนทั่ว ๆ ไปนั้น จะมีประสิทธิภาพหรือไม่นั้นมิใช่อยู่ที่โครงการเท่านั้น หากอยู่ที่คณะกรรมการดำเนินการเป็นส่วนสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้ กิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้นควรมีนักเรียนเป็นคณะกรรมการดำเนินการโดยมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือแนะนำดูแลรับผิดชอบเสมือนเป็นตัวแทนของโรงเรียน คณะกรรมการดำเนินงานกิจกรรมซึ่งเป็นนักเรียน ควรปรึกษาหารือร่วมกับครูที่ปรึกษา เพื่อร่วมกันเขียนกฎข้อบังคับของชมรมขึ้นเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ หรือตามความมุ่งหมายที่วางไว้ ขั้นตอนการดำเนินงานในขั้นนี้ คือ

ขั้นที่หนึ่ง กรรมการผู้ริเริ่มจัดตั้งชมรม อาจเป็นนักเรียนประมาณ 10 คน ร่วมกับครูที่ปรึกษาไม่น้อยกว่า 2 คน เป็นคณะกรรมการก่อตั้งร่วมกันประชุมหารือวางแผนงานในการจัดตั้ง โดยเริ่มจากเขียนโครงการจัดตั้งอย่างสังเขป เช่น ชื่อโครงการ ผู้รับผิดชอบโครงการ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย วิธีดำเนินการ ผลที่คาดว่าจะได้รับและการประเมินผล เมื่อสถานศึกษาอนุญาตให้จัดตั้งได้จึงเปิดรับสมัคร และเมื่อได้สมาชิกใหม่พอเพียงแล้วจึงนัดประชุมสมาชิกทั้งหมด เมื่ออภิปรายและเลือกตั้งคณะกรรมการบริหาร พร้อมกับร่างกฎข้อบังคับและรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ อีกครั้งหนึ่งเมื่อเห็นชอบแล้วจึงประกาศเป็นชมรมหรือสมาคมให้ถูกต้อง

ขั้นที่สอง เมื่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้จัดตั้งขึ้นมาแล้วและดำเนินงานไปได้ระยะหนึ่งอาจเป็น 1 เทอม หรือครึ่งภาคการศึกษา ควรได้สรุปผลการดำเนินงานให้สถานศึกษาได้ทราบถึงความก้าวหน้า หรืออุปสรรคปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อหาแนวทางแก้ไขให้ทัน่วงทีและยังเป็นการปรับปรุงกิจกรรมในชมรมที่จัดตั้งขึ้นแล้วให้ดียิ่งขึ้น

ขั้นที่สาม ความร่วมมือจากบุคคลภายนอก การได้รับความร่วมมือจากบุคคลภายนอกนั้น เป็นสิ่งที่ช่วยเผยแพร่กิจกรรมให้เป็นที่รู้จัก และมีความคล่องตัวขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการเงิน เช่น รางวัลที่จะจัดให้สมาชิกอาจได้รับความช่วยเหลือจากร้านค้าต่าง ๆ นอกจากนี้ยังอาจได้รับความสะดวกในการได้ใช้ทรัพยากรจากท้องถิ่น เช่น การเชิญวิทยากรจากภายนอกสถานศึกษามาบรรยายให้สมาชิก หรือการจัดทัศนศึกษานอกสถานศึกษา รวมทั้งการจัดนิทรรศการต่าง ๆ ต้องอาศัยบุคคลภายนอกให้ความช่วยเหลือร่วมมือเป็นอันมาก อาจกล่าวได้ว่าการรู้จักให้เกียรติและยกย่องบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับสายงานกิจกรรมทั้งหมดย่อมเป็นผลดียิ่งในการได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนในโอกาสต่อไป

3. การติดตามผลและการแก้ปัญหา การติดตามผลในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้นย่อมมีผลทำให้ทราบถึงสภาพและการดำเนินงานว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพียงใด มีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง เพื่อให้แก้ไขข้อบกพร่องได้ถูกต้องและทันต่อเหตุการณ์ ช่วยทำให้กิจกรรมกลุ่มที่จัดขึ้นมา มีความมั่นคง และมีประสิทธิภาพ ขั้นตอนในการติดตามผลการดำเนินงานมีดังนี้

3.1 การติดตามผลงาน โดยปกติกิจกรรมของนักเรียนส่วนใหญ่จะมีอายุสั้นวาระละเพียง 1 ปี เท่านั้น ดังนั้นเมื่อดำเนินงานไปได้ระยะหนึ่งอาจประมาณ 1 ภาคการศึกษา หรือครึ่งปีก็ควรที่จะมีการประเมินผล การติดตามอาจดูจากผลงานที่ดำเนินไปแล้วกับวัตถุประสงค์ที่เขียนไว้ หากกิจกรรมใดเป็นพฤติกรรมที่วัดได้ง่ายก็ไม่ใช่ปัญหาในการติดตามผล ในบางกิจกรรมอาจติดตามผลจากรายงานงานการประชุม การสัมภาษณ์สมาชิกชมรม หรือคณะกรรมการชมรมโดยการสุ่มตัวอย่าง หรือประเมินโดยใช้แบบสอบถามก็สุดแต่ความเหมาะสม หรืออาจนำผลการพิจารณาหลาย ๆ ด้านมาประกอบกันก็ได้

3.2 การแก้ปัญหาและการเปลี่ยนแปลง เมื่อได้พิจารณาการดำเนินงานของกลุ่มกิจกรรมแล้ว ได้ผลอย่างไร คณะกรรมการก็ควรที่จะต้องมาหารือถึงข้อสรุปที่ได้จากการติดตามผลงานว่าหากผลงานไม่บรรลุถึงเป้าหมายที่วางไว้จะมีวิธีการแก้ไขอย่างไรหรือไม่ การแก้ไขปัญหายืดหลักอะไรเป็นหลักการและหากจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงวิธีดำเนินงานซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อการดำเนินงานต่อไป คณะกรรมการจะยอมรับหรือไม่ และหนทางการแก้ไขปัญหาหรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ จำเป็นต้องขอความเห็นชอบหรือปรึกษารื้อกับคณะกรรมการที่ปรึกษาเสียก่อน

4. การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในสถานศึกษา เมื่อติดตามผลงานและการประเมินผลการดำเนินงานของกลุ่มกิจกรรมแล้วเห็นว่าน่าจะได้เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานให้สูงขึ้น ซึ่งหมายความว่า การดำเนินงานที่ผ่านมาไม่มีปัญหาหรืออุปสรรคใด ๆ แต่ผลงานนั้นยังไม่เป็นที่พอใจของสมาชิก จึงควรที่จะหาทางเพิ่มประสิทธิภาพของกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้น ๆ ให้สูงขึ้น โดยอาจขยายขอบข่ายของวัตถุประสงค์เดิมให้กว้างขวางออกไป

บทบาทและหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มี ดังนี้

1. ผู้บริหาร บทบาทและความรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมของผู้บริหารตามที่กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 6-7) กำหนดไว้ มีดังนี้

- 1.1 การกำหนดระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษา
- 1.2 กำหนดกิจกรรมให้อยู่ในสายงานวิชาการของโรงเรียน และกำหนดให้ครูทุกคนมีหน้าที่ความรับผิดชอบเป็นที่ปรึกษากิจกรรมคนละอย่างน้อย 1 กิจกรรม
- 1.3 จัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมให้
- 1.4 จัดอาคาร สถานที่ที่เหมาะสมให้
- 1.5 ติดตามดูแลการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ
- 1.6 ในกรณีที่มีกิจกรรมรักษาดินแดน จัดให้ครูที่ปรึกษาฝึกนักศึกษาวิชาทหารตามหลักสูตรของกรมการรักษาดินแดน

1.7 รายงานการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ในแต่ละภาคเรียนให้เจ้าสังกัดทราบ

1.8 สนับสนุนการจัดประชุมปรึกษาหารือระหว่างครูที่ปรึกษากิจกรรม เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนด

2. หัวหน้าหมวดกิจกรรม

- 2.1 สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนและความถนัดของบุคลากร
- 2.2 สืบค้นความต้องการและจำนวนผู้เรียนที่เลือกกิจกรรมต่าง ๆ
- 2.3 ทำโครงการจัดกิจกรรมตลอดภาคเรียน
- 2.4 เสนอแผนการจัดประชุมสัมมนาครูที่ปรึกษากิจกรรมเกี่ยวกับวิธีการจัด และแนวดำเนินการอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
- 2.5 เสนอแผนในการจัดประชุมครูที่ปรึกษากิจกรรมเพื่อปรึกษาหารือในระหว่างการจัดกิจกรรมอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง
- 2.6 ประเมินการใช้จ่ายเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมตลอดปีการศึกษา

2.7 เสนอขออนุมัติโครงการจัดกิจกรรม

2.8 แจ้งให้ครูที่ปรึกษากิจกรรมและผู้เรียน ทราบถึงรายการกิจกรรมที่จะจัดในแต่ละภาคเรียน

2.9 กำหนดเวลา และสถานที่สำหรับการสมัครเข้าร่วมกิจกรรม

2.10 พิจารณาและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนการจัดกิจกรรมซึ่งครูที่ปรึกษากิจกรรมส่งมาเพื่อขออนุมัติ

2.11 ควบคุมการดำเนินการจัดกิจกรรมทุกรายการให้อยู่ในระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนหรือสถานศึกษา

2.12 รวบรวมผลการประเมินการจัดกิจกรรมทุกรายการเสนองานวัดผลของโรงเรียน

2.13 เป็นที่ปรึกษาของครูที่ปรึกษากิจกรรมและจัดประชุมปรึกษาหารือเป็นระยะ ๆ อย่างเหมาะสม

3 ครูที่ปรึกษา

กาญจนา คุณารักษ์ (ม.ป.ป. : 349-350) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษา กิจกรรมว่าเป็นผู้ที่มีบทบาท สำคัญมากที่จะช่วยให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปในทิศทางที่ดี สอดคล้องกับจุดประสงค์ โดยมีหน้าที่ต่าง ๆ ดังนี้

3.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ และวิธีดำเนินงานกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นอย่างดี

3.2 สามารถสร้างความสนใจของนักเรียน เพื่อให้มาร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้

3.3 สามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้

3.4 สามารถให้คำแนะนำนักเรียนในการเลือกเข้าเป็นสมาชิกของชมรม หรือชุมนุมต่าง ๆ ได้

3.5 อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนในขณะที่มีการจัดกิจกรรม และคอยช่วยเหลือดูแลให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมไปตามแผน

3.6 มีส่วนร่วมในการดำเนินการประเมินผลกิจกรรม

3.7 รายงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนปฏิบัติแล้วต่อผู้บริหารโรงเรียน และถ้ามีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นจากการทำกิจกรรม ครูต้องรับรายงานให้ผู้บริหารทราบ

4. นักเรียน มีบทบาทหน้าที่ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรดังนี้

4.1 เข้าใจจุดประสงค์และวิธีดำเนินการของกิจกรรมนั้น ๆ

4.2 ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามข้อบังคับ

4.3 เข้าร่วมในกิจกรรมที่ตนสนใจและมีความสามารถ

4.4 รู้จักแบ่งเวลาให้ถูกต้องระหว่างกิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรม

เสริมหลักสูตร

4.5 ช่วยบริจาควัสดุอุปกรณ์และทุนทรัพย์ในบางโอกาส

4.6 ให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเมื่อมีโอกาส

ประวัติความเป็นมาและพัฒนาการของการจัดกิจกรรมนักเรียน

การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนโดยนักศึกษาเป็นผู้จัดได้ทำกันมานานแล้ว ตั้งแต่ สมัยเอเธนส์และสปาร์ตา ประมาณ 800 ปี - 133 ปีก่อนคริสต์ศักราช กิจกรรมที่จัดได้แก่ การแข่งขันกีฬา การแสดงละคร การที่รุ่นพี่ปกครองรุ่นน้อง การพูดในที่สาธารณะ ดนตรี และการเต้นรำ เป็นต้น แต่เนื่องจากการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนโดยนักศึกษาเป็นผู้จัดไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากประเทศสหรัฐอเมริกาที่เพิ่งจะเริ่มเปิดสอนวิชานี้เป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1919 ที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย โดย ดอกเตอร์ เอลเบิร์ต เค เฟรดเวลล์ เป็นผู้ริเริ่มขึ้น ซึ่งถือกันว่าท่านเป็นบิดาแห่งกิจกรรมเสริมหลักสูตร หลังจากปี 1925 เป็นต้นมา ความสนใจเรื่องกิจกรรมนักศึกษาได้แผ่กระจายไปทั่วสหรัฐอเมริกา โรงเรียนต่าง ๆ ได้ยอมรับโครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานในโรงเรียนและยังได้ให้การสนับสนุนเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น สนามกีฬา ยิมเนเซียม และอื่น ๆ นอกจากนั้นยังมีการยอมรับให้มีการจัดกิจกรรมนักเรียนขึ้นในวันเปิดเรียนได้อีกด้วย เชื่อกันว่าสาเหตุที่ทำให้ประชาชนชาวอเมริกันยอมรับกิจกรรมนักเรียนอย่างกว้างขวางนั้นเป็นเพราะอิทธิพลของปรัชญาการศึกษาแผนใหม่ที่เชื่อว่าการเรียนรู้ที่ดีที่สุด คือ การเรียนรู้ด้วยการกระทำ (Learning by doing) ของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) นั่นเอง

ส่วนในประเทศไทยนั้น กิจกรรมนักเรียนมีการจัดกันอยู่บ้างตามโรงเรียนต่าง ๆ โดยจัดขึ้นตามความต้องการของผู้บริหาร ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นไม่บ่อยนัก เช่น การแข่งขันกีฬา ดนตรี หรืองานรื่นเริงก่อนปิดภาคเรียน งานกิจกรรมนักศึกษาได้เริ่มมีผู้สนใจอย่างจริงจังในสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 (ระหว่าง พ.ศ. 2490-2500) เนื่องจากมีการส่งคนไปเรียนต่างประเทศ เมื่อกลับมาก็นำความคิดทางการศึกษาแนวใหม่คือแนวคิดของนักปรัชญาพัฒนาการ ซึ่งมี จอห์นดิวอี้ เป็นผู้นำ ทำให้กิจกรรมนักเรียนได้รับความสนใจ และนำไปปฏิบัติตามโรงเรียนต่าง ๆ มากขึ้น แต่ด้วยเหตุผลหลายประการทำให้ประสิทธิภาพของการบริหารกิจกรรมนักเรียนบางแห่งไม่เป็นที่น่าพอใจ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้กิจกรรมนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรเมื่อปี พ.ศ. 2520 และกำหนดให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถอย่างน้อย 1 กิจกรรม ทุกภาคเรียน ตลอดเวลาที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษา โดยต้องมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม

ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาทั้งหมด (ชาญชัย อินทรประวัติ. ม.ป.ป. : 15 ; และ กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. 2531 : 456-458)

ความหมายของกิจกรรมนักเรียน

กิจกรรมนักเรียนมีชื่อเรียกแตกต่างกันมากมาย เช่น กิจกรรมพิเศษ (Extra Activities) กิจกรรมร่วมหลักสูตร (Co-Curricular Activities) กิจกรรมครูและนักเรียน (Teacher-student Activities) กิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra Curricular Activities) กิจกรรมกึ่งหลักสูตร (Semicurricular Activities) กิจกรรมไม่เป็นทางการ (Formal Activities) กิจกรรมโรงเรียน (School Activities) กิจกรรมนักเรียน (Student Activities) กิจกรรมกลุ่ม (Group Activities) เป็นต้น (เชาวน์ มณีวงศ์. ม.ป.ป. : 116) แต่จุดประสงค์ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะเหมือนกัน คือ มุ่งส่งเสริมประสบการณ์ของผู้เรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้การเรียนการสอนมีความสมบูรณ์ตามหลักสูตรและเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการวิจัยนี้จะใช้ทั้ง 2 คำ คือ กิจกรรมนักเรียน และ กิจกรรมศึกษา ซึ่งมีความหมายเดียวกัน

สำหรับความหมายนั้น นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้อย่างมากมายเช่นกัน แต่ยังคงมีจุดประสงค์ที่คล้ายกันคือเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพในทุก ๆ ด้านทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ ความสามัคคี ฯลฯ เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขให้กับนักเรียน

ใจจริง บุญเรืองรอด (2536 : 28) กล่าวว่า “กิจกรรมร่วมหลักสูตร คือ กิจกรรมที่นักเรียนและ / หรือโรงเรียนจัดขึ้น เพื่อความบันเทิง เสริมความรู้ ความสนใจ ความสามารถโดยไม่คิดหน่วยกิต”

ภิญโญ สาร (2541 : 325) กล่าวว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง บรรดากิจกรรมประกอบหรือนอกหลักสูตรทั้งหลาย ที่ให้การศึกษาแก่นักเรียนนอกห้อง (Extra-class Activities)

นราทร (2541: 21) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวางนอกเหนือจากหลักสูตรที่กำหนดไว้ในเนื้อหาหรือวิชาที่นักเรียนต้องเรียนในบทเรียน ลักษณะกิจกรรมนักเรียนจะเน้น ส่งเสริมความคิดริเริ่ม และสร้างสรรค์ของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนอย่างเต็มที่ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำตนเป็นพลเมืองดี ฝึกทักษะสังคมให้แก่ นักเรียน ฝึกทักษะการเป็นผู้นำ-ผู้ตาม และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครู-นักเรียน นักเรียน-นักเรียน นักเรียน-กลุ่มและกลุ่ม-กลุ่ม

กล่าวโดยสรุปว่า กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง บรรดากิจกรรมทุกประเภท ทุกรูปแบบ ที่โรงเรียนหรือสถานศึกษา สนับสนุนให้มีการจัดขึ้นร่วมกันระหว่างนักศึกษาและโรงเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับความสนุกสนาน ความรอบรู้และเสริมสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ ให้นักศึกษาแสดงออกในความสามารถทุกด้านและสร้างเสริมบุคลิกภาพให้สามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งในระหว่างศึกษาและหลังจากจบการศึกษาไปแล้ว (ภิญโญ สาร. 2541 : 325; ใจจริง บุญเรืองรอด. 2536 : 28; นราธร. 2541 : 21)

จากความหมายที่หลากหลายของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ใจจริง บุญเรืองรอด (2536 : 28) ได้สรุปลักษณะสำคัญที่ร่วมกันได้ 5 ประการ ดังนี้:

1. เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกเหนือจากหลักสูตรปกติหรือนอกเวลาเรียน
2. เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาร่วมกันจัดขึ้นภายใต้ความเห็นชอบของครู หรือผู้บริหารสถานศึกษา
3. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจ มีเสรีภาพในการเลือกกิจกรรม
4. ไม่มีการให้หน่วยกิตหรือคะแนนทางวิชาการ
5. ให้ความเสมอภาค และยุติธรรมต่อนักศึกษาอย่างเหมาะสมตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และกำลังทางด้านเศรษฐกิจของนักศึกษา

ความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียน

กิจกรรมนักเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมและพัฒนาบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย และความสามารถในด้านต่าง ๆ ของนักศึกษา ตลอดจนพัฒนานักศึกษาให้พร้อมทั้งด้านความรู้ (Head) คุณธรรมจริยธรรม (Heart) สุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ (Health) และความสามารถในการประกอบอาชีพ (Hand) ในสังคม (นราธร. 2541 : 21)

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องจัดให้แก่ผู้เรียน เพราะเป็นการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ทั้งยังช่วยเสริมสร้างให้การเรียนรู้ตามหลักสูตรสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การเรียนการสอนในห้องเรียนส่วนใหญ่มุ่งเน้นเนื้อหาวิชา หรือการพัฒนาด้านสติปัญญาเป็นสำคัญ แต่การดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุขนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทั้งด้านสังคมและด้านอื่น ๆ ควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้ผลผลิตจากระบบโรงเรียนได้พัฒนารอบด้าน เป็นกำลังคนที่สมบูรณ์และมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขจึงจำเป็นต้องจัด “กิจกรรมเสริมหลักสูตร” นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรไว้ ดังนี้ :

นาธาน เอช เบลัท์ และ เฮร์เบิร์ต เจ คลาสไมเออร์ (วันนอร์ มะทา 2523: 2 อ้างอิงจาก Nathan S. Blount and Herbert J. Klausmeier.) กล่าวว่า “การจัดกิจกรรม

เสริมหลักสูตร จะช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาความเป็นผู้นำ รู้จักเคารพนับถือผู้อื่นและตนเอง มีสุขภาพดี มีความสุข มีทักษะในการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย มีอารมณ์ที่มั่นคง สร้างค่านิยมที่เหมาะสม สร้างสัมพันธภาพกับคนในวัยเดียวกันหรือวัยแก่กว่าได้ อีกทั้งช่วยให้ได้มีโอกาสร่วมงานกับเพื่อนนักเรียน ครูอาจารย์ และบุคคลต่าง ๆ ในชุมชนและสามารถที่จะดำรงตนได้อย่างมีความสุข”

แฮร์รี ซี แมคคราวน์ (วันนอร์ มะทา 2523 : 2 อ้างอิงจาก Harry C. Mckown.) ได้กล่าวถึงความคิดเห็นของนักการศึกษา 2 ท่าน ได้แก่ สเปนเซอร์ (Spencer) ผู้ซึ่งมีความคิดว่า “การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้น มีความสำคัญเท่ากับการจัดการเรียนการสอน” และ คอฟฟ์แมน (Coffman) แห่งมหาวิทยาลัยมินนิโซต้า ซึ่งมีความเห็นว่า “การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นพื้นฐานของการศึกษา”

อดอล์ฟ อันรูห์ (เชาว์ มณีวงศ์. ม.ป.ป. : 120 อ้างอิงจาก Adolph Unruh) กล่าวว่า “กิจกรรมนักเรียนนั้นไม่ควรจะจัดเป็นกิจกรรมพิเศษนอกเหนือไปจากกิจกรรมการเรียนการสอนปกติ เพราะกิจกรรมนักเรียนจะช่วยให้นักศึกษามีประสบการณ์ที่ดีที่สุด ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งเน้นการปรับตัวของนักศึกษาเพื่อการดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข นอกจากนี้กิจกรรมนักเรียนยังสามารถให้บทเรียนอันมีค่าแก่ชีวิต”

จอห์น อาร์ แชลนอน (เชาว์ มณีวงศ์. ม.ป.ป. : 120 อ้างอิงจาก John R. Shannon) กล่าวว่า “การจัดกิจกรรมนักเรียนเป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่ง ซึ่งคณะผู้จัดทำหลักสูตรจะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนรอบคอบ ทั้งนี้เพราะว่ากิจกรรมนักเรียนจะช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาบุคลิกภาพของตนให้เป็นไปตามแนวทางที่ตนปรารถนา”

พัชรา จันทรประเสริฐ (อ้างอิงจาก ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ และวันนอร์ มะทา 2528 : 6) กล่าวว่า “การให้การศึกษาแก่เด็ก เพื่อต้องการให้เด็กพัฒนาตนเองทุกด้าน ทางโรงเรียนควรคำนึงถึงกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนด้วย เพราะเนื้อหาวิชาทุกแขนงต่างมีความสำคัญยิ่ง แต่จะให้ผลสมเจตนารมย์ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ดีต้องอาศัยกิจกรรมเสริมหลักสูตรมาประกอบด้วย”

ประโยชน์ของกิจกรรมนักเรียน

ประโยชน์ของกิจกรรมนักเรียนแบ่งออกได้ดังนี้

1. ผลประโยชน์ต่อตัวนักเรียนโดยตรง เกิดความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เกิดความรู้จักตนเองดีขึ้น มีโอกาสพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีโอกาสพัฒนาบุคลิกภาพแห่งการเป็นผู้นำ ได้มีโอกาสฝึกให้มีความรับผิดชอบ ได้สนองความสามารถและความสนใจของตัวเอง ได้เรียนรู้ถึงทักษะที่จำเป็นในการ

อยู่ร่วมกัน เช่น การประชุม การอภิปราย การทำงานร่วมกัน เป็นต้น ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

2. ผลประโยชน์ที่จะเกิดแก่โรงเรียนและชุมชน ก่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างนักเรียน-ครู ขจัดอคติลำเอียงที่เกิดจากความแตกต่างด้านเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ภาษาพูด หรือฐานะทางเศรษฐกิจของนักเรียน นักเรียนที่มีปมด้อยทางสังคม อาจเป็นที่ยอมรับได้ถ้าเขามีความสามารถในทางกีฬา ดนตรี และอื่น ๆ ซึ่งสามารถแสดงออกมาในการร่วมกิจกรรมนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความรักความผูกพันกับโรงเรียนและชุมชนมากขึ้น นักเรียนที่เรียนหนังสืออย่างเดียวโดยไม่เคยร่วมกิจกรรมใด ๆ ของโรงเรียนเลย ย่อมมีความรักโรงเรียนน้อยกว่านักเรียนที่เป็นตัวแทนของโรงเรียนเข้าแข่งขันกีฬา เล่นดนตรี หรือได้วาทีกับโรงเรียนอื่น ๆ และเขาจะมีความรัก มีความเข้าใจต่อชุมชนมากยิ่งขึ้น ถ้าเขาเคยร่วมอาสาพัฒนาชุมชน หรือเคยทัศนศึกษาหาความรู้จากการไปพักผ่อนในป่า ในภูเขามาก่อนด้วย ส่งเสริมเอกลักษณ์ และศิลปวัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมดนตรีไทย นาฏศิลป์ รำไทย ศิลปกรรมไทย วาทยการ ชมรมศาสนาและวัฒนธรรม ชมรมส่งเสริมมารยาทไทย ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ จะช่วยสร้างและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของชาติไทยให้ได้ผลดียิ่งขึ้น การเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติก็ควรจะช่วยให้บ้าง แต่คงจะไม่สมบูรณ์หากขาดกิจกรรมนักเรียนดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

3. กิจกรรมนักเรียนทำให้หลักสูตรสมบูรณ์ขึ้น นักเรียนได้มีโอกาสทดลองสำรวจความสามารถของตน สามารถนำหลักการและทฤษฎีที่ได้ศึกษามาจากห้องเรียนไปปฏิบัติได้ เช่น นักเรียนเรียนหลักการเขียนโคลงกลอน หรือเรื่องสั้นในวิชาภาษาไทยมาแล้วก็มีโอกาสได้แสดงความสามารถในการเขียนลงในหนังสือพิมพ์ของโรงเรียนได้ ให้นักเรียนได้พัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างแท้จริง เช่น หลักสูตรพลานามัย ต้องการให้นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬาหากโรงเรียนไม่จัดกิจกรรมกีฬา ไม่ว่ากีฬาภายในหรือกีฬาระหว่างโรงเรียนขึ้นก็คงจะไม่สามารถพัฒนาจิตใจผู้เรียนให้ไปสู่จุดมุ่งหมายนั้นได้

4. ช่วยเหลือการบริหารโรงเรียน ทำให้บุคลากรในโรงเรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน ทำให้ครูมีความใกล้ชิดนักเรียนและเข้าใจนักเรียนดีขึ้น การที่นักเรียนต้องมีความรับผิดชอบส่วนหนึ่งในกิจการ และชื่อเสียงของโรงเรียนทำให้ลดปัญหาด้านความประพฤติของนักเรียนลงไปได้มาก (ชาญชัย อินทรประวัติ. ม.ป.ป. : 5-7; พันธ์ หันนาคินทร์. 2524 : 219-220; ใจจริง บุญเรืองรอด. 2536 : 36-37)

เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องมีกิจกรรมนักเรียน

จิราภรณ์ ศิริทวี (2541 : 37-40) ได้กล่าวถึงวิกฤตการณ์ทางการศึกษาที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ 2 เรื่องที่สำคัญคือ เรื่องคุณภาพทางการศึกษาและเรื่องกระบวนการเรียนการ

สอนที่ยังคงมุ่งเน้นการท่องจำเพื่อสอบ มากกว่ามุ่งให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้เด็กไทยจำนวนมากคิดไม่เป็น ไม่ชอบอ่านหนังสือ ไม่รู้วิธีเรียน ปัญหาดังกล่าวหากไม่เร่งแก้ไข คุณภาพชีวิตของคนไทยจะด้อยลงและประเทศไทยจะไม่สามารถยืนหยัดอยู่ได้ในสังคมโลกอย่างมีศักดิ์ศรี ด้วยหลักการเหตุผลดังกล่าวแผนฯ 8 จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์การศึกษาไทยดังต่อไปนี้:

1. การศึกษาที่มุ่งพัฒนามนุษย์ที่สมบูรณ์ให้มีคุณลักษณะ มองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี มีทักษะสำหรับยุคโลกาภิวัตน์ เช่น ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ รวมทั้งทักษะการทำงานและการจัดการ เป็นต้น
2. การศึกษาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของบุคคล ชุมชน สังคม ประเทศชาติ ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
3. การศึกษาที่ปรับแนวคิดการจัดการใหม่ ให้ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดรูปแบบการเรียนที่หลากหลาย ทุกส่วนของสังคมตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน รัฐ เอกชน องค์กรเอกชน สื่อมวลชน มีส่วนรับผิดชอบในการจัดการศึกษา

ทุกฝ่ายเห็นตรงกันว่าการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ในสังคมได้ การศึกษาจึงมีความสำคัญสูงสุดในการสร้างชาติ ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำให้เด็ก เยาวชน และผู้เรียนทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้และเอาใจใส่ต่อการเรียนรู้ วิธีแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นั่นคือการสอนให้นักเรียนรู้จักคิด เป็นเจ้าของความคิด สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง แต่เป็นที่ประจักษ์ว่าในอดีตจนปัจจุบันกระบวนการเรียนการสอนยังไม่เอื้อต่อการพัฒนาคนให้มีลักษณะ “มองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี” เพราะการจัดกระบวนการเรียนการสอนยังมุ่งเน้นเฉพาะความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหา ไม่เน้นกระบวนการให้ผู้เรียนพัฒนาด้านความคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ การแสดงความคิดเห็นและการแสวงหาความรู้ นอกจากนั้นการวัดและประเมินผลการเรียนที่เน้นที่ความจำ มากกว่าการประเมินสภาพความสำเร็จที่แท้จริงของนักเรียน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่ต้องพัฒนาปรับปรุงระบบการเรียนการสอนและการประเมินผลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น คือการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง “มีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย” เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา มีการเชื่อมโยงวิธีการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชากับชีวิตจริง หรือที่รู้จักกันว่าเป็นการจัดกิจกรรมตามแนวพิพัฒนาการ ในเรื่องนี้ กลาธอน และ สเปนเซอร์ ได้พูดถึงเหตุผลที่โรงเรียนจะต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนว่า โรงเรียนต้องตระหนักในการที่จะจัดการสนองความจำเป็นของนักเรียนในหลายเรื่องต่อไปนี้

3.1 ความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาภาวะนำและความสามารถในการตัดสินใจให้นักเรียนซึ่งทักษะเหล่านี้สามารถหาได้จากการเผชิญกับปัญหาจริงจากการจัดกิจกรรมนักเรียนภายใต้การแนะแนวทางของผู้ใหญ่

3.2 การพัฒนาความสามารถในทางสังคม นักเรียนต้องพัฒนาทักษะในการมีปฏิสัมพันธ์อย่างอบอุ่นและอย่างเป็นธรรมชาติกับเพื่อนต่างเพศ หรือต่างสถาบัน นักเรียนจะได้รับการเรียนรู้ในการติดต่อกับผู้อื่น กล้าแสดงตนในที่ประชุมได้อย่างมั่นใจ

3.3 การพัฒนาสติปัญญา ทักษะความสามารถหลาย ๆ อย่างให้กับนักเรียนเนื่องจากการสอนในชั้นเรียนจะพัฒนานักเรียนได้เพียง 2 อย่าง คือ ด้านการใช้ภาษาและด้านการใช้เหตุผลทางคณิตศาสตร์เท่านั้น โดยความจริงแล้วนักเรียนต้องการที่จะพัฒนากิจกรรมที่ทำหลาย ๆ อย่างที่แตกต่างกัน

3.4 เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน เนื่องจากได้เปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้รับฟังมาเป็นผู้ปฏิบัติ จะทำให้นักเรียนกระฉับกระเฉงที่จะทำงาน

3.5 เป็นการฝึกให้นักเรียนได้มีโอกาสให้บริการแก่ผู้อื่น เป็นการเริ่มต้นในการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และสังคม ซึ่งในการเรียนปกติจะไม่สามารถฝึกเรื่องนี้ได้มากนัก

3.6 ความจำเป็นที่จะต้องมีการจัดฉลองและการแสดงให้นักเรียนในโอกาสต่าง ๆ เช่น การประชุมวันเรียง การจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ การแสดงดนตรี การแจกประกาศนียบัตร ฯลฯ (กาญจนา ศรีกาพลสินธุ์. 2531 : 458-461; โจจรี บัญเรืองรอด : 2536 : 33-35)

ผลเสียที่เกิดจากการจัดกิจกรรมนักเรียน

กิจกรรมนักเรียนมีคุณต่อนักเรียนหลายประการ แต่ถ้าไม่รู้จักใช้ก็อาจก่อให้เกิดโทษมากมาย ดังนี้

1. ทำให้ผลการเรียนเสียไปหรือตกต่ำไป เวลาเรียนของนักเรียนมีจำกัดถ้าเราเพ่งเล็งในการจัดกิจกรรมนักเรียนมากเกินไป เวลาที่ใช้เรียนวิชาต่าง ๆ ในห้องเรียนจะเสียไป ผลคือการเรียนของนักเรียนไม่เต็มที่ เช่น ในฤดูแข่งกีฬาจำนวนชั่วโมงเรียนลดลงอย่างมากเพื่อให้เอาเวลาไปใช้ในการเตรียมขบวนพาเหรด การฝึกซ้อมนักกีฬา การจัดสถานที่

2. ทำให้งานของครูเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะครูที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมนั้นโดยตรงและไม่เพียงแต่เวลาที่จะต้องเสียไปเท่านั้น ครูที่ควบคุมกิจกรรมมักจะต้องจ่ายเงินส่วนตัวช่วยเหลือกิจกรรมที่อยู่ในความรับผิดชอบอยู่เสมอ

3. กิจกรรมนักเรียนที่จัดโดยการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขาดความรู้ในการจัดผลที่ได้ออกมาไม่คุ้มกับเวลาที่เสียไป นอกจากจะเสียเวลาแล้วยังเสียเงินทั้งของนักเรียนและของโรงเรียนอีกด้วย

4. กิจกรรมนักเรียนบางประเภท เช่น การละคร บางโรงเรียนต้องการทำให้ได้เหมือนละครอาชีพจึงทำให้เสียเวลาไปในการฝึกซ้อมมาก ผลที่ได้ในแง่การศึกษาไม่คุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป

5. โรงเรียนบางแห่งเน้นกิจกรรมบางอย่างมากเกินไป ทำให้ทุ่มเงินและเวลาให้กิจกรรมนั้น ๆ มากเกินไป จนไม่สนใจกิจกรรมอื่น ๆ เท่าที่ควร

6. กิจกรรมบางอย่างจัดขึ้นมาแล้วไม่ให้ความสำคัญกับนักเรียน เพราะมุ่งหวังที่จะให้ผลงานออกมาดีจนเกินไป

7. กิจกรรมบางอย่าง เช่น กีฬาและการโต้วาที จัดขึ้นโดยเน้นการแข่งขันมาก เกินไป ทำให้ค่านิยมของนักเรียนผูกพันอยู่กับการแพ้ - ชนะ มากเกินไป

8. กิจกรรมบางอย่าง เช่น สภานักเรียนหรือคณะกรรมการนักเรียน อาจจะทำให้นักเรียนบางคนจริงจังกับมันมากเกินไป และเกิดการเข้าใจผิดในหน้าที่ของตนเอง จนนำไปสู่การขัดแย้งกับครูได้

9. ครูใหญ่หรือผู้บริหารมักจะลืมอยู่เสมอว่า งานกิจกรรมนักเรียนเป็นงานของครูทุกคนในโรงเรียน และมักจะลืมคิดไปว่าหน้าที่ส่วนหนึ่งของครูนั้นคือการให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนกิจกรรมนักเรียน ซึ่งปัญหานี้มักทำให้ครูเสียขวัญในการทำงานอยู่เสมอ (ชาญชัย อินทรประวัติ. ม.ป.ป. : 7-8; พันธ์ หันนาคินทร์. 2524 : 220-221)

หลักการสำหรับผู้บริหารในการจัดกิจกรรมนักเรียน

การจัดกิจกรรมนักเรียนเป็นงานหนักและต้องเกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์กับบุคคลหลายฝ่ายทั้งครูในโรงเรียน นักเรียน คณะกรรมการโรงเรียน และบุคคลอื่นๆ จากหน่วยงานต่าง ๆ ภายนอก จึงนับว่าเป็นงานที่ทำความหนักใจให้แก่ผู้บริหารมิใช่น้อย โดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งมีนักเรียนอยู่ในวัยที่จะก่อปัญหาได้ง่าย ดังนั้น เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรจะได้พิจารณาหลักการต่อไปนี้

1. การกระจายอำนาจ นอกจากงานบริหารในสำนักงานแล้วผู้บริหารมักจะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับงานกิจกรรมนักเรียน และผู้บริหารส่วนมากก็มักมีความรู้สึกว่าได้ใช้เวลาให้เสียไปกับงานด้านนี้เกินกว่าที่ควรจะใช้อยู่เสมอ ทั้งนี้ก็เพราะว่างานกิจกรรมนักเรียนเป็นงานที่ต้องใช้เวลาและต้องใช้มาก ผู้บริหารบางคนคลุกคลีอยู่กับงานด้านนี้มากจนไม่ได้ทำหน้าที่เป็นผู้นำที่ดีของโรงเรียน กล่าวคือแทนที่จะได้ออกไปพบปะกับบุคคลภายนอกที่มีบทบาทและมีความสำคัญในการพัฒนาโรงเรียนและสังคมก็กลับมานั่งเป็นประธานควบคุมดูแลการแข่งขัน กีฬาบ้าง การแสดงละครบ้าง เหล่านี้เป็นต้น ในเมื่อธรรมชาติของงานด้านนี้เป็นเช่นนี้ ผู้บริหาร

เช่น มอบหมายให้ผู้ช่วยครูใหญ่ ถ้ามีผู้ช่วยหลายคนก็มอบหน้าที่ให้ผู้ช่วยฝ่ายกิจการนักเรียน บุคคลต่อไปก็คือครูที่ปรึกษากิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเมื่อมีการกระจายอำนาจไปแล้วก็ต้องคอยตรวจสอบดูเป็นระยะ ๆ การตรวจสอบนี้ควรเน้นในเรื่องนโยบายหลัก การจ่ายเงินเป็นสำคัญ ส่วนเรื่องรายละเอียดต่าง ๆ ต้องให้อยู่ในความรับผิดชอบของครูใหญ่หรือครูที่ปรึกษา ครูใหญ่ควรจะได้ให้การสนับสนุนผู้ที่เรามอบหมายความรับผิดชอบไปให้ในด้านงานเสริมหรือธุรการ ด้วย เพราะงานกิจกรรมนักเรียนจะต้องเกี่ยวกับงานเอกสารอยู่มาก ปกติครูก็มีหน้าที่สอนอยู่แล้ว หากต้องรับผิดชอบทั้งงานควบคุมดูแลกิจกรรม และยังต้องทำงานเสริมด้วยก็อาจหนักเกินไปที่จะทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ควบคุมหลักการและนโยบาย โดยปกติในโรงเรียนมัธยมศึกษามักจะจัดให้มีคณะกรรมการนักเรียนทำหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบ ประสานงานเรื่องของกิจกรรมนักเรียน และอีกสิ่งหนึ่งที่นิยมกันคือ การจัดให้มีชุมนุม หรือชมรมต่าง ๆ เพื่อสนองความสนใจ และความต้องการของนักเรียนให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ซึ่งในการดำเนินการของคณะกรรมการนักเรียนหรือสภานักเรียนหรือชุมนุมต่าง ๆ ก็ดี มักจะมีการกระทำที่ผิดไปจากนโยบายของโรงเรียนซึ่งเรายอมรับกันทั่วไปว่า งานของกิจกรรมนักเรียนจะขัดแย้งกับนโยบายของโรงเรียนไม่ได้ ดังนั้น ผู้บริหารหรือครูใหญ่จะต้องตั้งเกณฑ์ หรือมาตรฐาน ตลอดจนแนวปฏิบัติเพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายอันอาจจะเกิดขึ้น วิธีที่จะทำได้ง่ายที่สุดก็คือ ชุมนุมต่าง ๆ และสภานักเรียนจะต้องจัดทำนโยบาย และโครงการกิจกรรมต่าง ๆ ของตนเองเสนอต่อครูใหญ่ เพื่อครูใหญ่จะได้พิจารณาว่า ตลอดปีการศึกษานั้น ชุมนุมหรือสภานักเรียนมีนโยบายอย่างไร ขัดแย้งกับนโยบายของโรงเรียนหรือไม่ และโครงการกิจกรรมที่เสนอนั้นมีโครงการใดที่อนุมัติได้หรือไม่ได้เพียงใด ครูใหญ่จะต้องใช้สภานักเรียนให้มากที่สุดในการให้เป็นผู้รับผิดชอบเบื้องต้นต่อกิจกรรมนักเรียน ทั้งการจัดดำเนินงาน และประสานงานกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย

อีกปัญหาหนึ่งซึ่งมักจะเกิดขึ้นคือ การมีชุมนุม ชมรม หรือศูนย์อันไม่ถูกต้องตามกฎหมายและไม่มีระบุไว้ในระเบียบข้อบังคับของสภานักเรียน เราอาจจะเคยได้ยินคำว่า "กลุ่มอิสระ" ในช่วงปี 2516-2519 กลุ่มอิสระนี้มักจะดำเนินการเป็นอิสระจริง ๆ โดยไม่ขึ้นกับสภานักเรียน สภานักเรียนก็ไม่สามารถคุมได้ ครูใหญ่ก็ไม่มีอำนาจที่จะไปจำกัดสิทธิ์ในการรวมตัวกันของนักเรียนถ้าหากเขาไปรวมตัวกันและทำกิจกรรมนอกโรงเรียนในฐานะประชาชนพลเมืองผู้หนึ่ง แต่ถ้ากลุ่มอิสระนั้นจะมาดำเนินการในโรงเรียน ครูใหญ่มีสิทธิ์และหน้าที่ที่จะหยุดยั้งได้และจะต้องทำอย่างเร่งด่วน เพื่อป้องกันความสับสนวุ่นวายอันอาจเกิดขึ้นในโรงเรียน

3. ให้ความสนับสนุนในด้านการเงิน กิจกรรมนักเรียนนอกจากจะต้องใช้เวลาแล้วยังต้องใช้อีกด้วย แต่ในระดับโรงเรียนประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาชั้นนั้น ยังไม่ได้มีระเบียบเก็บเงินกิจกรรมนักเรียนโดยตรง แต่ก็ยังมีเงินบำรุงการศึกษาที่อาจเจียดมาใช้ได้บ้าง แต่ก็ไม่ใช่เป็นการเพียงพอที่จะดำเนินกิจกรรมนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่เหมือนกับในมหาวิทยาลัยที่มีระเบียบกำหนดไว้อย่างแน่ชัดในเรื่องของเงินกิจกรรมนี้ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงเป็นปัญหาหนักสำหรับครูใหญ่หรือผู้บริหารที่จะหาเงินมาสนับสนุนกิจกรรมนักเรียน เป็นการเสียวิธีที่จะแนะนำวิธีการหาเงินสนับสนุนกิจกรรม เพราะลักษณะสภาพการณ์ และองค์ประกอบของแต่ละโรงเรียนไม่เหมือนกัน อาจกล่าวกว้าง ๆ ได้ว่า การขายดอกไม้ การแสดงละครนักเรียน การปลูกผักสวนครัว การขอความช่วยเหลือจากศิษย์เก่า อาจเป็นวิธีที่ครูใหญ่สามารถหาเงินมาช่วยสนับสนุนกิจกรรมนักเรียนได้ สิ่งสำคัญก็คือครูใหญ่ต้องตระหนักว่ากิจกรรมนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของครูใหญ่ที่จะต้องให้การสนับสนุนทุกวิถีทางเท่าที่จะสามารถทำได้

4. ให้คำแนะนำปรึกษา การให้คำแนะนำปรึกษาเป็นเรื่องจำเป็นและสำคัญมากในการจัดกิจกรรมนักเรียน ถึงแม้ว่าครูใหญ่จะไม่มีเวลาเข้าร่วมในการประชุมวางแผนงานในการจัดกิจกรรมได้ แต่ครูใหญ่ก็ต้องมอบหมายให้ครูที่มีหน้าที่เข้าร่วมประชุมวางแผนงานกับนักเรียน เพราะในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งจะต้องมีการเกี่ยวข้องกับหลายฝ่าย เช่น ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายอาคารสถานที่และพัสดุ สองฝ่ายนี้จะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับงานกิจกรรมนักเรียนเสมอ และนักเรียนเองก็มักจะขาดความรู้ ความเข้าใจในการทำงานของฝ่ายวิชาการ และฝ่ายอาคารสถานที่และพัสดุเสียด้วย ดังนั้น ถ้าหากนักเรียนทำงานไปโดยขาดการให้คำปรึกษาแนะนำที่เหมาะสมแล้วก็อาจจะมีปัญหา เช่น กิจกรรมที่จัดขึ้นตรงกับกำหนดการสอบ กิจกรรมที่จัดขึ้นในวันเวลาเรียนโดยไม่มีการแจ้งให้ฝ่ายวิชาการทราบล่วงหน้า หรือการใช้สถานที่ซ้ำซ้อน

นอกจากนั้น ในบางโอกาสอาจจะต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก เช่น การจัดการแข่งขันกีฬา มีการเดินพาเหรดก็ต้องประสานงานกับตำรวจจราจร ในการจัดงานกลางคืนก็ต้องประสานงานกับตำรวจเพื่อรักษาความปลอดภัย เป็นต้น ในเรื่องการจัดงานกลางคืนไม่ว่าจะเป็นงานประจำปี งานแสดงดนตรี เต้นรำ หรืองานเนื่องในเทศกาลใดก็ตาม ขอเสนอแนะให้มีตำรวจมารักษาการณ์ เพราะการมีตำรวจมารักษาการณ์นั้นสามารถป้องกันเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นได้ แต่หากไม่มีตำรวจมารักษาการณ์แล้วเราจะทำได้เพียงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเท่านั้น

5. ควรมีการพิจารณาจ่ายเงินพิเศษเป็นค่าล่วงเวลาทำงานของครู สิ่งหนึ่งที่เป็นที่กล่าวขวัญและเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันมากในบรรดาครูที่เกี่ยวข้องกับงานกิจกรรม

นักเรียนทั้งหลายก็คือ การเสียเวลาไปกับงานประเภทนี้มาก จริงอยู่การทำงานเช่นนี้นับได้ว่าเป็นผลงานในหน้าที่ด้วย แต่ก็ได้หมายความว่า ครูใหญ่จะยึดถือว่าเป็นหน้าที่ของครูแล้วปล่อยให้เขาทำไปอย่างหามรุ่งหามค่ำโดยมิได้มีผลตอบแทนหรือสนับสนุนเขาเลย ความจริงที่ประจักษ์อยู่ทั่วไปคือ ในปัจจุบันนี้ ครูที่ช่วยทำกิจกรรมนักเรียน นอกจากจะเสียเวลาแล้ว ยังต้องสิ้นเปลืองเงินทองอีกด้วย เพราะยังทำงานกับนักเรียนมากเท่าไร หนทางแห่งการใช้จ่ายเงินก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งเรื่องนี้ผู้บริหารเองก็ไม่ทราบว่าจะหาเงินจากที่ไหนมาจ่ายให้ได้ เพราะตามระเบียบของโรงเรียนและการเงินของโรงเรียน มองดูแล้วแทบไม่มีหนทางจ่ายได้เลย แต่ครูใหญ่ก็คงต้องคิดหาหนทางพิเศษทางอื่น เพื่อจะได้สนับสนุนและให้กำลังใจครูตามความสามารถ

6. จัดตารางกิจกรรม การจัดกิจกรรมโดยไม่ได้กำหนดตาราง หรือโครงการไว้แน่นอน ทำความวุ่นวายให้ระบบการเรียนการสอนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายวิชาการจะอึดอัดใจมาก ดังนั้น กิจกรรมต่าง ๆ ควรมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าโดยการยอมรับ และเห็นด้วยทุกฝ่าย การประกาศว่าจะมีกิจกรรมอะไรก็ควรจะทำล่วงหน้าอย่างน้อย 3 วัน หรือถ้าได้ 7 วันยิ่งเป็นการดี ถ้าหากเป็นไปได้ฝ่ายกิจการนักเรียนควรวางแผนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้คร่าว ๆ ตั้งแต่ตอนปิดภาคเรียนฤดูร้อน ก่อนจะเปิดการศึกษาใหม่ เพื่อที่ว่า เปิดภาคเรียนแรกขึ้นมาจะได้ดำเนินการทันที

ปัญหาที่มักจะประสบกันก็คือ เราควรจะมีกิจกรรมนักเรียนในหรือนอกเวลาเรียน เรื่องนี้คงจะต้องแยกพิจารณาระหว่างโรงเรียนมัธยมกับโรงเรียนประถมศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาอาจจะจัดนอกเวลาเรียนบ้างก็ได้ เพราะนักเรียนค่อนข้างจะโตแล้ว และสามารถช่วยเหลือตัวเองในการเดินทางไปได้ ส่วนโรงเรียนประถมศึกษานั้น นักเรียนยังเลิกการเดินทางไป – กลับนอกเวลาเรียนอาจจะมีปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในท้องถิ่นที่ผู้ปกครองต้องรับ – ส่งนักเรียนด้วย การจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียนจะก่อให้เกิดปัญหากับผู้ปกครองอย่างแน่นอน ดังนั้นครูใหญ่ควรพิจารณาให้จัดกิจกรรมในเวลาเรียนได้ ซึ่งอาจจะยืดหยุ่นตารางเรียนได้ดังนี้

6.1 ขยายชั่วโมงรับประทานอาหารกลางวันให้ยาวกว่าปกติ เพื่อกิจกรรมบางชนิด เช่น ช่อมละคร ดนตรี หรือแข่งขันกีฬาภายในบางประเภท

6.2 ลดเวลาเรียนในแต่ละชั่วโมงลง แทนที่จะให้เป็น 60 หรือ 50 นาที ก็ให้เพียง 50 หรือ 40 นาที เพื่อที่จะได้เพิ่มชั่วโมงที่จะทำกิจกรรมขึ้นมาอีก 1 ชั่วโมง (ทำเฉพาะในวันกิจกรรม)

6.3 งดการเรียนบางชั่วโมง หมุนเวียนกันไปในช่วงที่จัดกิจกรรม ตัวอย่างเช่น ในสัปดาห์แรกของเดือนงดเรียนชั่วโมงสุดท้าย สัปดาห์ต่อไป งดเรียนชั่วโมงก่อนเที่ยง สัปดาห์ต่อไป งดเรียนชั่วโมงหลังเที่ยง และสัปดาห์ต่อไปงดเรียนชั่วโมงแรก เป็นต้น

7. สนับสนุนและกระตุ้นให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม ปัญหาที่สำคัญที่สุดและน่าหนักใจที่สุด ก็คือทำอย่างไรจึงจะทำให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ กิจกรรมที่จัดขึ้นจะมีประโยชน์หรือมีคุณค่าไปไม่ได้ ถ้านักเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรม โดยปกติแล้วนักเรียนที่ไม่มีปัญหาในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นมักจะเข้าร่วมกิจกรรมอยู่เสมอ และหลาย ๆ กิจกรรมเสียด้วยแต่นักเรียนที่ชอบเก็บตัว นักเรียนขี้อาย หรือนักเรียนที่ถูกเพื่อนทอดทิ้ง กลับไม่เข้าร่วมกิจกรรมเลย ผู้บริหารจึงควรจะได้พิจารณาและศึกษาดูว่า กิจกรรมใดที่นักเรียนสนใจกันอย่างกว้างขวาง เช่น การแข่งขันกีฬาภายใน งานเทศกาล ก็ควรสนับสนุนให้จัดขึ้นเพื่อจะได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ นอกจากนั้นผู้บริหารเองควรกระตุ้นและสนับสนุนในด้านการประชาสัมพันธ์ของกิจกรรมให้มาก และให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพนี้เองจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมได้มากขึ้น (ชาญชัย อินทรประวัติ. ม.ป.ป. : 8-13)

ปัญหาของการจัดกิจกรรมนักเรียน

ปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียนที่สำคัญที่สุดในการจัดกิจกรรมนักเรียนก็คือ ครูที่ปรึกษา จริงอยู่ถึงแม้ครูจะเป็นแค่เพียงที่ปรึกษาไม่ได้เป็นผู้ลงมือกระทำเอง แต่ครูก็เป็นผู้จุดชนวนความคิดให้นักเรียน ชี้แนะแนวทาง ให้กำลังใจ ให้ความอบอุ่นและความมั่นใจแก่นักเรียน ปัญหาเรื่องนี้เป็นปัญหาที่พบทั่วไป ไม่เพียงแต่เป็นปัญหาในโรงเรียนของไทย ต่างประเทศก็มีปัญหาที่วุ่นวายเช่นกัน เอ็ดการ์ จอห์นสตันและโรแลนด์ ฟอนส์ (Edgar Johnston and Roland Faunce) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ Student Activities in Secondary School ว่า “ปกติ กิจกรรมใด ๆ ที่ล้มเหลว มักจะมีสาเหตุมาจากครูที่ปรึกษาเสมอ” เมื่อเด็ก ๆ ก่อตั้งชมรมก็แสดงให้เห็นว่าเขามีจุดสนใจร่วมกันและมีความต้องการคล้ายคลึงกัน ดังนั้น ครูที่ปรึกษาจะมีบทบาทสำคัญในการที่จะช่วยให้นักเรียนที่เป็นสมาชิกของชมรมนั้นยังคงความสนใจ และความต้องการอยู่ร่วมกันตลอดไป ดังนั้นปัญหาจึงอยู่ที่ว่า

1. ครูที่ปรึกษาขาดประสบการณ์ในการเป็นที่ปรึกษา นักเรียนฝึกหัดครู หรือนิสิตนักศึกษาครูที่ได้รับการฝึกฝนมาจากสถาบันผลิตครู ส่วนมากจะมีโอกาสที่จะได้รับประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนักเรียนในด้านต่าง ๆ แต่ก็มีนักศึกษาครูเป็นจำนวนมากที่ไม่มีโอกาสที่จะได้หาประสบการณ์ในเรื่องเหล่านี้ เมื่อบุคคลที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในด้านกิจกรรมออกไปเป็นครู และจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบช่วยเหลือกิจกรรมนักเรียนก็ทำให้ขาดบุคลิกภาพการเป็นผู้นำ หรือขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งบุคลิกภาพการเป็นผู้นำ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์นี้มีความ

จำเป็นมาก วิธีการที่ช่วยให้ครูได้เกิดประสบการณ์ก็คือการศึกษาดูงานและการอบรม เป็นต้น

2. การจัดเวลาเพื่อกิจกรรมนักเรียน เป็นปัญหาที่สามารถแก้ไขได้

3 ครูต้องใช้เวลามากในการช่วยเหลือกิจกรรมนักเรียน ดังที่กล่าวมาแล้วว่างานกิจกรรมนักเรียนเป็นงานที่ต้องใช้เวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่ปรึกษาจะต้องอุทิศเวลาให้แก่กิจกรรมมิใช่น้อย นายซิดนีย์ พี โรลลินส์และนาย ออดอฟ อันรู (Sidney P. and Adolph Unruh) ได้รวบรวมรายละเอียดของการใช้เวลาต่อกิจกรรมต่าง ๆ ไว้ดังต่อไปนี้

<u>กิจกรรม</u>	<u>เวลาที่ใช้(ชั่วโมง)</u>
ได้วาทิและวาทการ	15
ชมรมถ่ายภาพ	25
ชมรมศิลปะ	28
การแข่งขันกีฬาภายใน	60
ชมรมวารสารและสิ่งพิมพ์	60
ชมรมการเชียร์	74
ชมรมฟุตบอล	225
ชมรมนาฏศิลป์และการละคร	236
ชมรมบาสเกตบอล	250
สภานักเรียน	260

4. การเริ่มต้นกิจกรรม ปัญหาที่มักเกิดก็คือครูที่ปรึกษาไม่ค่อยให้ออกาสแก่นักเรียนอย่างแท้จริงในการริเริ่ม วางแผน กิจกรรม เหตุผลก็คือนักเรียนมักจะทำให้เกิดข้อผิดพลาด อยู่เรื่อย ๆ ครูที่ปรึกษาจึงตัดปัญหาเสียตั้งแต่ต้นมือโดยการทำให้เสียเอง จะได้ไม่ต้องคอยตาม แก้ปัญหาในภายหลัง ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นจะไม่ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพแห่งความเป็นผู้นำหรือความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้แก่นักเรียนได้เลย

5. การควบคุมการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนบางคนสนใจกิจกรรมนักเรียนมากเกินไป จึงสมัครเข้าเป็นสมาชิกชมรมและกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ จนมากเกินไปที่จะเข้าร่วมกิจกรรมได้ และทำให้ผลการเรียนเสียไปได้ ในทางตรงกันข้ามก็มีนักเรียนอีกจำนวนหนึ่งซึ่งไม่สนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งเรียกกันว่าเป็นผู้ที่ไม่ค่อยสนใจกิจกรรมใด ๆ คนพวกนี้จะต้องได้รับการกระตุ้นและสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น เพื่อให้เขาได้พัฒนาไปครบทุกด้าน ปัญหาของครูใหญ่ก็คือต้องมั่นใจว่าต้องมีกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เลือกเข้าร่วมตามความสนใจอย่างแท้จริง โรงเรียนในสหรัฐอเมริกาบางแห่งได้ตั้งระเบียบไว้นักเรียนจะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างแท้จริง อย่างน้อยหนึ่งกิจกรรมจึงจะถือว่ามีโอกาสสำเร็จการศึกษาของโรงเรียนนั้น ผู้ที่ไม่ร่วมกิจกรรมใด ๆ เลย ถึงแม้ว่าจะเรียนทางวิชาการจบแล้ว

จะไม่ถือว่าสำเร็จการศึกษาตามนโยบายของโรงเรียนนั้น สำหรับนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมมากเกินไป จะใช้วิธีการควบคุมโดยการให้คำปรึกษาและอีกวิธีหนึ่งที่ใช้กันมากก็คือ การแบ่งกิจกรรมออกเป็น 2 ประเภท คือ กิจกรรมหลักและกิจกรรมรอง กิจกรรมหลักได้แก่กิจกรรมที่ต้องใช้เวลามากได้แก่ กิจกรรมกีฬา ดนตรี สภานักเรียน เป็นต้น กิจกรรมรองก็ได้แก่ กิจกรรมที่ใช้เวลาน้อย เช่น กิจกรรมเพื่อนันท์นาการ กิจกรรมชมรม เป็นต้น หลักเกณฑ์ที่ใช้กันส่วนมากก็คืออนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมหลักได้หนึ่งกิจกรรมและกิจกรรมรองได้ 2 กิจกรรม ในบางโรงเรียนอาจใช้ระบบคะแนน กล่าวคือ โรงเรียนจะตั้งคะแนนไว้ให้สำหรับผู้ที่ป็นประธานชมรมจะมีคะแนนให้ 3 คะแนน คณะกรรมการชมรมให้ 2 คะแนน และสมาชิกชมรมให้ 1 คะแนน สำหรับกิจกรรมรอง ส่วนกิจกรรมหลักก็จะเพิ่มเป็น 2 เท่า คือ 6-4 และ 2 ตามลำดับ นักเรียนแต่ละคนที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ก็จะได้รับคะแนนไปตามค่าคะแนนที่กำหนดไว้นั้น ตัวอย่างเช่น นักเรียนคนหนึ่งเป็นประธานของชมรมฟุตบอล เป็นกรรมการชมรมว่ายน้ำ และสมาชิกชมรมลีสลาต เขาก็จะได้คะแนน 6 คะแนน จากการเป็นประธานชมรมฟุตบอล 2 คะแนน จากการเป็นกรรมการชมรมว่ายน้ำ และ 1 คะแนน จากการเป็นสมาชิกชมรมลีสลาต รวมทั้งสิ้น 9 คะแนน ส่วนที่ว่าอย่างน้อยนักเรียนคนหนึ่งจะต้องหาคะแนนให้ได้กี่คะแนนนั้น ก็ยอมแล้วแต่คณะกรรมการฝ่ายกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนจะเห็นสมควร อาจจะเป็น 6-7-8 หรือ 10 คะแนน ก็ได้

อย่างไรก็ตามการกำหนดให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรม หรือการวางข้อจำกัดมิให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมนี้ต้องทำอย่างรอบคอบ และนิ่มนวล เพราะกิจกรรมนักเรียนเป็นสิ่งที่มีความหมายในตัวของมันเอง หากโรงเรียนกำหนดกฎเกณฑ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไป ความจำเป็นก็จะทำให้คุณค่าและความหมายของกิจกรรมนักเรียนลดลงไป

6. การประเมินผลกิจกรรมนักเรียน เนื่องจากกิจกรรมนักเรียนมีมากมายหลายกิจกรรมด้วยกัน อาจก่อให้เกิดข้อบกพร่องและปัญหาต่าง ๆ ได้มาก การประเมินผลกิจกรรมเป็นเรื่องจำเป็นซึ่งการประเมินผลนี้จำเป็นจะต้องมีแบบฟอร์มในการประเมิน (ชาญชัย อินทรประวัติ. ม.ป.ป. : 13-17)

สรุป แนวคิดในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมีดังนี้ :

1. รู้ข้อมูล รู้ความสนใจ รู้ความต้องการ รู้ปัญหาต่าง ๆ
2. มีโครงการที่ชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ การดำเนินงานและรายละเอียดอื่น ๆ เต็มชัด
3. อย่าทำอะไรเพียงคนเดียว หรือกลุ่มเล็ก ๆ แต่เพียงกลุ่มเดียว
4. หาผู้ที่มีความรู้และความสามารถร่วมงาน และครูอาจารย์เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ
5. รู้จักแบ่งงานกันรับผิดชอบ ไม่แย่งกันทำงาน หรือไม่ทำงานซ้ำซ้อน

6. มีกฎข้อบังคับของกิจกรรมที่ร่วมกันและยึดถือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับที่ร่วมกันสร้างขึ้น
7. ไม่บิดเบือนหรือหลีกเลียงหรือแอบแฝงเป็นอย่างไร้ไปจากวัตถุประสงค์เดิม
8. ติดตามผลงานการเปลี่ยนแปลง การแก้ปัญหา การปรับปรุงงาน และการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน
9. ใช้วิธีการแบบประชาธิปไตย และอยู่ในบทบาทของแต่ละหน้าที่ให้ถูกต้อง
10. ระวางเรื่องการเงิน การรับ การใช้จ่าย ต้องมีหลักฐานบัญชีแสดงเพื่อความสุจริต
11. ฟังเสียงส่วนใหญ่จากสมาชิกและบุคคลทั่วไป แต่นำมาพิจารณาในขอบเขต
12. วางรากฐานให้ดี มั่นคง เพื่อบุคคลรุ่นหลังต่อไป

กิจกรรมชมรมของโรงเรียนรัตนพนินิชยการ

1 รูปแบบของกิจกรรม

โรงเรียนรัตนพนินิชยการส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในทุกด้าน เช่นการจัดกิจกรรมตามประเพณี การจัดกิจกรรมในวันสำคัญของชาติ หรือกิจกรรมทางศาสนา ตัวอย่างกิจกรรมที่จัดเช่น จัดกิจกรรมเฉลิมพระชนม์พรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและวันเฉลิมพระชนม์พรรษาของสมเด็จพระบรมราชินีนาถ โดยให้นักศึกษาจัดนิทรรศการในวันพ่อและวันแม่แห่งชาติ ในบางปีจะจัดให้มีการประกวดการแต่งกลอนเพื่อสรรเสริญพระคุณแม่ และให้มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับพระคุณของพ่อและแม่ และในบางครั้งได้จัดให้นักศึกษาออกไปพัฒนาบริเวณรอบ ๆ โรงเรียนในวันสำคัญนี้ด้วย นอกจากนี้แล้วในวันสำคัญทางศาสนาเช่นวันเข้าพรรษาจะจัดให้มีกิจกรรมการแห่เทียนจำนำพรรษาซึ่งได้จัดทำติดต่อกันเป็นประจำทุกปี ซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาเกือบทุกคนได้มีส่วนร่วม

โรงเรียนรัตนพนินิชยการเป็นโรงเรียนที่ให้ความสำคัญต่อพัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษามากโรงเรียนหนึ่งจึงมีการส่งเสริมให้จัดกิจกรรมในรูปแบบของชมรมเพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เป็นที่สำหรับฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม ฝึกความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน ฝึกการบริหารงาน ซึ่งรูปแบบการจัดกิจกรรมนั้นในปีแรก ๆ โรงเรียนใช้วิธีการกำหนดกิจกรรมแล้วให้นักศึกษาเป็นสมาชิกตามระดับชั้นที่ศึกษาอยู่ คือ ชมรมกีฬา สมาชิกคือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ สมาชิกคือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ชมรมเชียร์ สมาชิกคือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ชมรมศิลปการแสดง สมาชิกคือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 4 ชมรมอนุรักษ์ไทยสมาชิกคือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 5

ในการจัดกิจกรรมชมรมตามระดับชั้นเช่นนี้ก่อให้เกิดปัญหา คือนักเรียนนักศึกษาบางคนไม่ชอบกิจกรรมในระดับชั้นที่ตนเองจัด จึงไม่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นเหตุให้บางคนต้องถูกลงโทษโดยการให้มาทำกิจกรรมชดเชยในวันหยุด โดยมีอาจารย์หัวหน้าระดับและอาจารย์ที่ปรึกษารับผิดชอบ ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนนักศึกษา โรงเรียนจึงเปลี่ยนรูปแบบการจัดกิจกรรมชมรมใหม่ โดยกำหนดประเภทของกิจกรรมชมรมขึ้นมาจากความพร้อมทางด้านอุปกรณ์ สถานที่ และความรู้ความสามารถของบุคลากรที่โรงเรียนมีอยู่แล้วให้นักศึกษาเลือกสมัครเป็นสมาชิกได้ตามความสนใจและความถนัดซึ่งเป็นการแก้ปัญหาการไม่เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาได้เป็นจำนวนมาก

2. ประเภทของกิจกรรม

โรงเรียนจะกำหนดกิจกรรมในรูปของชมรม และกิจกรรมชมรมที่โรงเรียนจัดในทุกปีนั้นประกอบด้วยกิจกรรมชมรม 6 ชมรม ต่อไปนี้

2.1 ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมที่ชมรมทำเป็นประจำ คือ การพัฒนาทำความสะอาดรอบบริเวณโรงเรียนตลอดจนทางเดินเข้าโรงเรียน และในวันสำคัญต่าง ๆ จะจัดให้นักศึกษาร่วมกันพัฒนาकुคลอง และในช่วงก่อนปิดภาคเรียนจะมีการออกค่ายพัฒนาออกสถานที่ในต่างจังหวัด โดยรับบริจาคสิ่งของเครื่องใช้ อุปกรณ์การเรียน จากบริษัทห้างร้านและนักศึกษาในโรงเรียน

2.2 ชมรมอนุรักษ์ไทย กิจกรรมของชมรม คือ การทำงานศิลปประดิษฐ์ต่าง ๆ เช่น การแกะสลักผลไม้ การจัดช่อดอกไม้ การทำบายศรี เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมรำไทยให้นักศึกษาเลือกได้ตามความสมัครใจ

2.3 ชมรมดนตรีไทย กิจกรรมของชมรมคือ ให้นักเรียนได้ฝึกซ้อมเครื่องดนตรีที่สนใจและมีความถนัดคนละ 1 อย่าง หรือมากกว่าตามความสามารถ เมื่อมีงานสำคัญของโรงเรียน เช่น วันไหว้ครู วันปีใหม่จะให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ

2.4 ชมรมถ่ายภาพ กิจกรรมของชมรมได้แก่การไปเยี่ยมชมบริษัทตัวแทนจำหน่ายฟิล์มเพื่อฟังบรรยายพิเศษจากนักถ่ายรูปมืออาชีพ บางครั้งจัดให้นักศึกษาฟังบรรยายความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการถ่ายภาพ เทคนิคการจัดภาพ เทคนิคการเลือกกล้อง การเลือกฟิล์ม การปรับแสง การปรับโฟกัส ฯลฯ โดยโรงเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาบรรยาย ในช่วงหลังจากที่นักศึกษาเลิกเรียน

2.5 ชมรมลีลาศ กิจกรรมของชมรมได้แก่การเรียนรู้เทคนิคการเต้นรำในจังหวะต่าง ๆ มีการจัดการแข่งขันการเต้นรำเพื่อให้นักศึกษาตื่นตัว

2.6 ชมรมกีฬา โรงเรียนจัดให้สองประเภท คือ เทเบิลเทนนิส และวอลเลย์บอล กิจกรรมที่ทำคือการฝึกเล่นกีฬาและการจัดการแข่งขัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยุพดี ลีมอรุณ (2525 : 92) ได้ศึกษาปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียน ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับปัญหา 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ และด้านวิชาการ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าครู กิจกรรม และหัวหน้าฝ่ายแนะแนวมีปัญหาด้านบุคลากร ด้านสถานที่ และด้านงบประมาณ ไม่แตกต่างกัน แต่ในด้านวิชาการทุกฝ่ายมองปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ .05

นิคมไชย ศรีพรหม (2528 : 101) ศึกษาความสนใจในกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนมีความสนใจในกิจกรรมนักเรียนโดยเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ กิจกรรมส่งเสริมการใช้สินค้าไทย กิจกรรมทัศนศึกษา กิจกรรมอนุรักษ์ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมส่งเสริมวิชาการต่าง ๆ ในหลักสูตร กิจกรรมการใช้ห้องสมุด กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาดหรือบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาดินแดน กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย กิจกรรมส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ กิจกรรมศาสนา

นิตยา เปลื้องนุช (2529 : 74-75) ศึกษาเจตคติของอาจารย์ใหญ่ ครู นักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในภาคกลางที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน พบว่า ชนิดของกิจกรรมที่จัดตั้งขึ้นในโรงเรียนทุกแห่งที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ กิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา และกิจกรรมทางด้านสังคม ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนนิยมเข้าร่วมคือ กิจกรรมทางด้านศาสนา กิจกรรมกีฬาสุขภาพและอนามัย การบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมเกี่ยวกับสังคมตามลำดับ ครูและครูที่ปรึกษามีความเข้าใจในหลักการจัดกิจกรรมนักเรียนดี และมีความเห็นตรงกันว่า กิจกรรมนักเรียนช่วยส่งเสริมความรู้ทางด้านวิชาการ ช่วยแก้ปัญหาทางด้านการปกครอง ความประพฤติ ทำให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ช่วยให้นักเรียนทราบความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตน

สมศักดิ์ สร้อยระย้า (2531 : 103-107) ได้ศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยใช้เทคนิคเดลฟาย สรุปได้ดังนี้

1. นโยบายในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรเน้น การส่งเสริมด้านคุณธรรม ความมีน้ำใจ และความรับผิดชอบต่อส่วนรวม
2. วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรเน้น เพื่อธำรงรักษาและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย พัฒนาลักษณะนิสัย ความมีวินัย ความมั่นใจ การตัดสินใจด้วยตัวเอง และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ส่งเสริมความรู้ความสามารถ และการฝึกทักษะด้านศิลป์ให้เพิ่มพูน เพื่อให้นักศึกษาตระหนักในบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

3. ขอบข่ายการจัดกิจกรรมนักศึกษา ต้องไม่ขัดต่อกฎ ระเบียบข้อบังคับของสังคมและศีลธรรมอันดีงาม และต้องได้รับอนุมัติจากวิทยาลัย

4. ประเภทและลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความสามารถของนักศึกษา เช่น กิจกรรมทางด้านวิชาการ นาฏศิลป์และดนตรี บำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม กีฬา

5. การดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรมีการวางแผนการจัดกิจกรรมนักศึกษา เป็นการร่วมมือกันระหว่างผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิต อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา และคณะกรรมการนักศึกษา และควรจัดทำปฏิทินโครงการการจัดกิจกรรมนักศึกษา เพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติต่อวิทยาลัยทุกครั้ง

6. งบประมาณหรือทรัพยากรในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรมีระเบียบการใช้จ่ายเงินสำหรับกิจกรรมนักศึกษา โดยมีความประหยัด และพิจารณาถึงความสำคัญและประโยชน์ที่นักศึกษาจะได้รับเป็นหลัก

7. การจัดบุคลากรงานกิจกรรมนักศึกษา ควรมีผู้ทำหน้าที่และรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักศึกษา คือผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครองและกิจกรรม บุคลากรประจำด้านกิจกรรมนักศึกษา การปฏิบัติงานของบุคลากรเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาถือว่าเป็นหน้าที่อย่างหนึ่ง ซึ่งต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ เสียสละ และอดทน

8. การจัดองค์การงานกิจกรรมนักศึกษา ควรจัดหน่วยงานที่รับผิดชอบ และให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยตรง ภาควิชาต่าง ๆ เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการสนับสนุน ส่งเสริมการจัดกิจกรรม นักศึกษาให้นักศึกษา

9. การประเมินโครงการการจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรรับฟังข้อคิดเห็นจากครู อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา ผลการประเมินโครงการควรเก็บรักษาและนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการจัดการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้ดีขึ้น

เศรษฐการ เสาวทอง (2531 : 91-92) ได้ศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมสหกรณ์ร้านค้าในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จ. นครราชสีมา โดยศึกษาใน 4 ด้าน คือ ด้านการเตรียมจัดตั้ง ด้านการดำเนินการจัดตั้ง ด้านการดำเนินการ และด้านการติดตามและประเมินผล พบว่าผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบ และครูผู้ให้บริการ โดยรวมแล้วทุกกลุ่มมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สมศักดิ์ บัวรอด (2532 : 71-74) ได้ศึกษาสภาพการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการนักศึกษา ใน 5 ด้าน คือ ด้านประเภทและลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านองค์กรนักศึกษาและการบริหารกิจกรรมนักศึกษา ด้านปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญ

ต่อการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา และด้านกระบวนการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา พบว่า ผู้บริหาร มีความเห็นว่าการปฏิบัติจริงโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษา และกรรมการศึกษามีความเห็นว่าการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับปานกลาง

สมบัติ คำมวง (2533 :105) ศึกษาถึงรูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยมีจุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อเสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่เหมาะสมกับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า ปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา คือ การพัฒนาความสามารถในการเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี เน้นการพัฒนาด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ เป็นการพัฒนานักศึกษาในด้านคุณธรรม เพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เป็นการพัฒนาศักยภาพและความสามารถในการวิชาชีพ เป็นกิจกรรมนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมการเรียนการสอนในหลักสูตรให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ส่วนปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่มีความเหมาะสมมาก ได้แก่ การสร้างความภาคภูมิใจและความผูกพันของนักศึกษาที่มีต่อสถาบัน ในเรื่องนโยบายที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการจัดกิจกรรมนักศึกษา คือ การส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ และความสามารถของแต่ละบุคคล ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์และมีศักยภาพสูงสุด

วิรัตน์ สกุนา (2533 : 79-80) ได้ศึกษาปัญหาด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัญหาโดยรวมในการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง และมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการบริหารกิจกรรมนักเรียนดังนี้

1. การวางแผน ควรมีการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของงานกิจกรรมนักเรียน ควรจัดอบรมให้ครู อาจารย์มีความรู้เรื่องการเขียนแผนและโครงการ ควรนำแผนของปีที่ผ่านมาใช้เพื่อปรับปรุงแผนของปีต่อไป ควรเตรียมบุคลากรให้พร้อม ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมนักเรียนให้กว้างขวาง จนทุกฝ่ายเข้าใจจุดประสงค์ของกิจกรรมนักเรียน
2. การจัดหน่วยงาน ควรแบ่งงานให้เป็นสัดส่วน โดยระบุว่าใครรับผิดชอบกิจกรรมอะไร มีขอบเขตเพียงใด และควรแสดงแผนภูมิการบริหารกิจกรรมนักเรียนไว้อย่างชัดเจน
3. การจัดคนเข้าทำงาน ควรมอบหมายให้ตามความเหมาะสม ความสมัครใจของบุคลากร ควรจัดอบรม นิเทศ ให้ความรู้ และทักษะการจัดกิจกรรมนักเรียนแก่ครู อาจารย์ที่เกี่ยวข้องทุกคน และควรชี้แจงนโยบายและวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียนแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกคนให้เข้าใจ
4. การอำนวยความสะดวก ควรมีการติดตามผลการดำเนินกิจกรรมนักเรียนและช่วยให้อำนาจอย่างใกล้ชิด ชี้ต่อปัญหาที่เกิดขึ้น ควรให้กำลังใจบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ และเอาใจใส่สนับสนุนกิจกรรมทุกด้าน เช่น บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการ

5. การประสานงาน ควรสร้างความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ควรตั้งบุคลากรให้ประสานกิจกรรมนักเรียนโดยเฉพาะ และควรทำข้อสรุปเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนโดยการประชุมร่วมกัน

6. การรายงาน ควรมีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้ผู้บริหารในโรงเรียน ครู อาจารย์ และผู้ปกครองนักเรียนทราบเป็นระยะ ๆ ควรกำหนดระยะเวลาการรายงานผลการจัดกิจกรรมนักเรียนทุกกิจกรรม และควรมีการสรุปปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนไว้ใช้ในปัดต่อไป

7. การจัดงบประมาณ ควรได้รับงบประมาณจากทางราชการ และควรให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการหางบประมาณในการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน ควรจัดงบประมาณไว้ล่วงหน้า ควรมีการตรวจสอบการใช้งบประมาณให้รัดกุม ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ และควรชี้แจงงานกิจกรรมนักเรียนให้ชุมชนเข้าใจ เพื่อประโยชน์ในการรับบริจาคเงิน

สมจิตร เทพนิมิตรกุล (2537 : 109-112) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมอิสระตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดกิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรมอิสระ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดพิจิตร พบว่าผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดกิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรมอิสระ มีความเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมอิสระอยู่ในระดับปานกลาง จากการศึกษาเปรียบเทียบโดยรวมและรายด้านพบว่ามีความเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากบุคคลทั้ง 3 กลุ่ม มิได้ให้ความสนใจต่อการจัดกิจกรรมอย่างจริงจังจึงทำให้มองปัญหาอย่างผิวเผิน จึงไม่ทราบรายละเอียดของปัญหาที่แท้จริง

สุกัญญา งามสิทธิพงศา (2539 : 110-112) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง พบว่า กิจกรรมที่จัดมากที่สุดคือ กิจกรรมให้บริการแก่สังคมชุมชนและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รองลงมาคือ กิจกรรมเพื่อทำนุบำรุง และเสริมสร้างศิลปวัฒนธรรมของชาติ อาจารย์มีความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมเห็นว่าควรจัดในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมเพื่อการแนะแนวการเรียนการประกอบอาชีพ กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการหารายได้ การทำงานอาชีพและออมทรัพย์ กิจกรรมแข่งขันทักษะวิชาชีพ กิจกรรมให้บริการแก่สังคมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และกิจกรรมทางวิชาการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาชีพ เห็นว่าควรจัดในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ เห็นว่าควรจัดในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาและข้อเสนอแนะของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา คือ สถานที่แคบไม่อำนวยต่อการจัดกิจกรรมงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ยังไม่พอเพียง มีเวลาน้อยแต่กิจกรรมมากเกินไป

มีบุคลากรน้อยและขาดการวางแผนและการกำหนดนัดหมายที่แน่ชัดในการติดต่อประสานงานระหว่างบุคลากรเพื่อดำเนินกิจกรรม

สมชาย บุญญบาล (2541 : 86-87) ได้ศึกษาทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนกลาง ที่จัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ ซึ่งศึกษาในกิจกรรม 4 ด้าน คือ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านส่งเสริมวิชาการ พบว่าผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็นพ้องกันว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจและสนใจแต่วิชาการจึงไม่สนับสนุนงบประมาณและการปฏิบัติ ส่วนอาจารย์ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดกิจกรรมจึงทำให้บทบาทในการให้คำปรึกษามีน้อย และสถาบันก็ไม่ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน ตลอดจนอาจารย์และนักศึกษามีภารกิจด้านการเรียนการสอนมาก ทุกฝ่ายจึงสัมผัสกับกิจกรรมอย่างผิวเผินทำให้มองไม่เห็นปัญหาที่แท้จริง

ธีระ แทนศิริ (2541: 104-105) ศึกษาปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 82 คน และครูจำนวน 246 คน จากข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารกิจกรรมกีฬา ตามทัศนะของผู้บริหารมีความเห็นว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนตามทัศนะของครูมีความเห็นว่าปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ข้อที่มีปัญหามากที่สุดตามทัศนะของผู้บริหาร ก็คือการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ข้อที่มีปัญหาน้อยคือโรงเรียนให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์และสถานที่อย่างเพียงพอในการเล่นกีฬา ข้อที่มีปัญหามากที่สุดตามทัศนะของครูคือโรงเรียนส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในด้านกีฬาให้ไปแข่งขันในระดับสูงขึ้น ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุดก็คือโรงเรียนให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์และสถานที่อย่างเพียงพอในการเล่นกีฬา

สำหรับข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารชมรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชนตามทัศนะของผู้บริหารพบว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ข้อที่มีปัญหามากที่สุดคือ การส่งนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ชุมชนจัด ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือให้มีการเก็บกวาดสิ่งสกปรกบริเวณโรงเรียน ส่วนในทัศนะของครูพบว่าปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อยข้อที่มีปัญหามากที่สุดคือจัดให้มีการทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงบริเวณโรงเรียนและชุมชน ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือให้มีการเก็บกวาดสิ่งสกปรกบริเวณโรงเรียน

สมมุติฐานการวิจัย

1. อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน
2. อาจารย์ที่สังกัดชมรมต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่สังกัดชมรมต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของ อาจารย์ และนักศึกษาโรงเรียนรัตนพนิชยการ โดยมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ อาจารย์ซึ่งทำหน้าที่เป็นทั้งปรีกษาชมรม และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เป็นสมาชิกชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ชมรมอนุรักษ์ไทย ชมรมดนตรีไทย ชมรมถ่ายภาพ ชมรมลีลาศ และชมรมกีฬา ของโรงเรียนรัตนพนิชยการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 748 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้

2.1 อาจารย์ศึกษาจากประชากรทั้งหมดจำนวน 85 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 254 คน จากนั้นกำหนดจำนวนของแต่ละชมรม แล้วใช้การสุ่มตามสะดวก (Convenience sampling) รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ 339 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของ อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยสถานภาพ และชมรมที่สังกัด โดยมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ใน 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการดำเนินการ	จำนวน	21 ข้อ
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	จำนวน	10 ข้อ
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	จำนวน	19 ข้อ
รวมข้อคำถามทั้งหมด	จำนวน	50 ข้อ

โดยแบบสอบถามในตอนนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มีปัญหาน้อยที่สุด มีปัญหาน้อย มีปัญหามาก และมีปัญหามากที่สุด ซึ่งกำหนดค่าของคำตอบในแต่ละข้อคำถามไว้ดังนี้

ระดับ	5	=	มากที่สุด
ระดับ	4	=	มาก
ระดับ	3	=	ปานกลาง
ระดับ	2	=	น้อย
ระดับ	1	=	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อให้อาจารย์และนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรมชมรมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาความมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อทราบแนวทางและขอบเขตในการออกแบบสอบถาม
2. สอบถามนักศึกษาเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. ศึกษารูปแบบและวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ
4. นำข้อมูลที่ได้จาก 1-3 มาสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 58 ข้อ ดังนี้ ด้านการดำเนินการ 25 ข้อ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง 12 ข้อ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 21 ข้อ

5. นำแบบสอบถามที่ร่างเสร็จแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) ดังมีรายนามต่อไปนี้

5.1 อาจารย์ ดร. เพ็ญแข ประจันปัจฉิก อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา ผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5.2 รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและวัดผล การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5.3 รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงเดือน ศาสตรภัทร อาจารย์ประจำภาควิชา จิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5.4 รองศาสตราจารย์ ดร. นวลลออ สุภาพล อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5.5 อาจารย์นิตยา บุญสิงห์ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษย ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5.6 อาจารย์อรชร วัฒนกุล ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการโรงเรียน รัตนพนิชยการ

6. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงภาษาตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไป ทดลองใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ซึ่งมีเวลาในการร่วมกิจกรรมชมรม เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน

7. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ตามวิธีของครอนบัค (Cronbach) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.88

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ขอลงหนังสือขอความร่วมมือ จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไป ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนรัตนพนิชยการ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล และนัดหมาย วันไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

2. เมื่อผู้วิจัยได้ไปรับแบบสอบถามคืน พบว่ากลุ่มอาจารย์ตอบแบบสอบถามมา จำนวน 50 ฉบับ จึงขออนุญาตไปรับแบบสอบถามที่เหลืออีกครั้งหนึ่งในวันที่ 16 มิถุนายน 2542 เมื่อครบกำหนดได้ไปรับแบบสอบถามคืนรวมกับของเดิมเป็น 80 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.12 ของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ ส่วนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาได้แบบสอบถามคืนมาทั้งหมด 254 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ พบว่า

กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ได้รับแบบสอบถามคืนมา 80 ฉบับเป็นฉบับที่สมบูรณ์จำนวน 77 ฉบับ (ร้อยละ 90.58) ของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ กลุ่มนักศึกษาได้รับแบบสอบถามคืนมา 254 ฉบับ เป็นฉบับที่สมบูรณ์จำนวน 238 ฉบับ (ร้อยละ 93.70) ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา รวมเป็นแบบสอบถามที่นำไปประมวลได้ทั้งสิ้น 315 ฉบับ (ร้อยละ 92.92) ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จากนั้นนำไปประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

2. นำข้อมูลในตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ และชมรมที่สังกัด ไปประมวลผลเพื่อหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

3. ข้อมูลในตอนที่ 2 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เป็นรายด้านและรายข้อ และในการอ่านค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมนั้นผู้วิจัยได้กำหนดค่าคะแนน ดังนี้

1.00 - 1.50	หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
1.51 - 2.50	หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อย
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีปัญหาในระดับปานกลาง
3.51 - 4.50	หมายถึง	มีปัญหาในระดับมาก
4.51 - 5.00	หมายถึง	มีปัญหาในระดับมากที่สุด

เปรียบเทียบค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยการหาค่าที-เทส (t-test)

เปรียบเทียบค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของสมาชิกชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ชมรมอนุรักษ์ไทย ชมรมดนตรีไทย ชมรมถ่ายภาพ ชมรมลีลาศ และชมรมกีฬาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยการหาค่าเอฟ-เทส (F-test) และทดสอบค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟล์

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อนำไปใช้ในการแปลผล ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ ดังนี้ :

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ความถี่ของรายการ} \times 100}{\text{ความถี่ทั้งหมด}}$$

1.2 ค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ

$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ

$S.D.$	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
N	แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด
$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
$\sum X^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถาม

2.1 สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่น

โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{S_i^2}{S_r^2} \right]$$

เมื่อ

α	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
k	แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ
S_i^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
S_r^2	แทน ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

2.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

2.2.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ

t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-Distribution
$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2
n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

2.2.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 3 กลุ่มขึ้นไปโดยการ

วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ

F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

2.2.3 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟล์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงขอ
กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในแปลความหมายของข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	=	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	=	ค่าเฉลี่ย
S.D.	=	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	=	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	=	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
df	=	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
S	=	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	=	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
*	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 6 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมและรายด้าน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ในด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
จำแนกตามชมรมที่สังกัด

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมในด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
จำแนกตามชมรมที่สังกัด

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการ เกี่ยวกับกิจกรรมชมรมด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ตอนที่ 6 สรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม จากข้อคำถามปลายเปิด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้กำหนดประชากรที่เป็นอาจารย์ทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 85 คน และนักศึกษาเลือกจากประชากร 748 คน โดยกำหนดขนาดตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 254 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 339 คน เมื่อนำไปเก็บข้อมูลตามแบบสอบถามที่สร้าง ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์ของอาจารย์จำนวน 77 ฉบับ (ร้อยละ 90.58) กลุ่มนักศึกษาได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 238 ฉบับ (ร้อยละ 93.70) รวมได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 315 ฉบับ (ร้อยละ 92.92)

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยเสนอในรูปของจำนวน ความถี่และร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของอาจารย์และนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชมรมที่สังกัด

สถานภาพ ชมรมที่สังกัด	รวม		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. บำเพ็ญประโยชน์	76	24.13	15	4.76	61	19.37
2. อนุรักษ์ไทย	50	15.87	19	6.03	31	9.84
3. ดนตรีไทย	41	13.02	9	2.86	32	10.16
4. ถ่ายภาพ	32	10.16	6	1.90	26	8.25
5. ลีลาศ	45	14.29	10	3.17	35	11.11
6. กีฬา	71	22.54	18	5.71	53	16.83
รวม	315	100.0	77	24.40	238	75.60

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามมาทั้งหมด 315 คน เป็นอาจารย์จำนวน 77 คน (ร้อยละ 24.13) และนักศึกษา จำนวน 238 คน (ร้อยละ 75.60) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในชมรมบำเพ็ญประโยชน์ (ร้อยละ 24.13) และชมรมกีฬา (ร้อยละ 22.54) ส่วนชมรมถ่ายภาพมีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 10.16 เท่านั้น

เมื่อพิจารณาตามชมรมที่สังกัดพบว่า อาจารย์อยู่ในชมรมอนุรักษ์ไทย จำนวน 19 คน ชมรมกีฬา จำนวน 18 คน ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 15 คน ชมรมลีลาศ จำนวน 10 คน ชมรมดนตรีไทย จำนวน 9 คน และชมรมถ่ายภาพ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.03, 5.71, 4.76, 3.17, 2.86, และ 1.90 ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาอยู่ในชมรมบำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 61 คน ชมรมกีฬา จำนวน 53 คน ชมรมลีลาศ จำนวน 35 คน ชมรมดนตรีไทย จำนวน 32 คน ชมรมอนุรักษ์ไทย จำนวน 31 คน ชมรมถ่ายภาพ จำนวน 26 คน ชมรมลีลาศ คิดเป็นร้อยละ 19.37, 16.83, 11.11, 10.16, 9.84 และ 8.25 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมใน 3 ด้าน คือด้านการดำเนินการ
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม จำแนกตามชมรมโดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการจัดการ เกี่ยวกับกิจกรรมชมรม	สถานภาพ	รวม			ชมรมบำเพ็ญ ประโยชน์			ชมรมอนุรักษ์ไทย			ชมรมกายภาพ			ชมรมลีลาศ			ชมรมกีฬา		
		N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.
1.ด้านการดำเนินการ	อาจารย์	77	3.14	0.71	15	3.02	0.71	19	3.25	0.83	9	3.16	0.61	6	3.65	0.68	10	3.27	0.54
	นักศึกษา	238	2.96	0.65	61	2.86	0.56	31	2.56	0.72	32	3.22	0.49	26	3.10	0.70	35	3.18	0.45
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	อาจารย์	77	3.21	0.94	15	3.13	0.94	19	3.35	1.05	9	3.04	0.86	6	3.97	0.37	10	3.52	0.75
	นักศึกษา	238	2.88	0.84	61	2.83	0.75	31	2.29	0.83	32	3.13	0.56	26	2.90	0.97	35	3.19	0.64
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	อาจารย์	77	2.99	0.64	15	3.01	0.70	19	3.16	0.45	9	2.80	0.46	6	3.54	0.42	10	2.81	0.76
	นักศึกษา	238	2.85	0.59	61	2.86	0.52	31	2.62	0.56	32	3.06	0.52	26	2.93	0.75	35	2.96	0.48
รวม	อาจารย์	77	3.12	0.69	15	3.05	0.74	19	3.26	0.72	9	3.00	0.60	6	3.72	0.44	10	3.20	0.58
	นักศึกษา	238	2.90	0.59	61	2.85	0.50	31	2.49	0.63	32	3.14	0.46	26	2.98	0.73	35	3.11	0.43

จากตารางที่ 2 ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม

ความคิดเห็นของอาจารย์

อาจารย์มีความเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม โดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$) และเมื่อพิจารณารายชมรมพบว่าอาจารย์ชมรมถ่ายภาพเห็นว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) ส่วนอาจารย์ชมรมอื่น ๆ เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83 - 3.26$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

ด้านการดำเนินการ พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) เมื่อพิจารณาตามชมรมพบว่าอาจารย์ในแต่ละชมรมส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมชมรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88 - 3.27$) ยกเว้นอาจารย์ในชมรมถ่ายภาพเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$)

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่าความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$) เมื่อพิจารณาตามชมรมพบว่าอาจารย์ในแต่ละชมรมส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมชมรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81 - 3.35$) ยกเว้นอาจารย์ในชมรมถ่ายภาพและชมรมลีลาศเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$ และ 3.52)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่าความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) เมื่อพิจารณาตามชมรมพบว่าอาจารย์ในแต่ละชมรมส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมชมรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.80 - 3.16$) ยกเว้นอาจารย์ในชมรมถ่ายภาพเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$)

ความคิดเห็นของนักศึกษา

นักศึกษามีความเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.90$) เมื่อพิจารณารายชมรมพบว่านักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทยเห็นว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.49$) ส่วนนักศึกษาชมรมอื่น ๆ เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85 - 3.14$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

ด้านการดำเนินการ พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$) เมื่อพิจารณาตามชมรม

พบว่า นักศึกษาทุกชมรมมีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ($\bar{X} = 2.56 - 3.22$) โดยชมรมที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดคือชมรมดนตรีไทย ($\bar{X} = 3.22$) และรองลงไปคือชมรมลีลาศ ($\bar{X} = 3.18$)

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$) เมื่อพิจารณาตามชมรมพบว่า นักศึกษาทุกชมรมมีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83 - 3.19$) ยกเว้นนักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทยเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.29$)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85$) เมื่อพิจารณาตามชมรมพบว่านักศึกษาทุกชมรมมีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ($\bar{X} = 2.62 - 3.06$) โดยชมรมที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดคือชมรมดนตรีไทย ($\bar{X} = 3.06$) และรองลงไปคือชมรมลีลาศ ($\bar{X} = 2.96$)

-4

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมและรายข้อ

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ด้านการดำเนินการ เป็นรายข้อ

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการดำเนินการ	สถานภาพ	รวม			ชมรมบำเพ็ญ ประโยชน์			ชมรมอนุรักษ์ไทย			ชมรมถ่ายภาพ			ชมรมลีลาศ			ชมรมกีฬา		
			N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.
1	การให้ความสนใจส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมชมรมของผู้บริหาร	อาจารย์ นักศึกษา	77	3.19	1.12	15	2.73	1.33	19	3.26	1.24	9	3.11	0.93	10	3.60	0.52	18	3.06	1.06
			238	3.01	0.96	61	2.93	0.81	31	2.26	1.21	32	3.41	0.76	35	3.11	0.63	53	3.13	1.06
2	การให้สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจวัตถุประสงค์และความสำคัญของกิจกรรมชมรม	อาจารย์ นักศึกษา	77	3.30	1.15	15	3.07	1.22	19	3.74	1.28	9	2.89	1.17	10	3.60	0.70	18	2.94	1.06
			238	3.10	1.06	61	2.97	0.89	31	2.35	1.31	32	3.63	0.83	35	3.43	0.65	53	3.02	1.13
3	การให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบของชมรมแก่สมาชิก	อาจารย์ นักศึกษา	77	2.30	0.99	15	3.13	0.99	19	3.63	0.90	9	3.00	1.00	10	3.20	0.92	18	3.17	1.15
			238	2.90	1.00	61	2.84	0.84	31	2.19	1.11	32	3.38	0.79	35	3.34	0.76	53	2.70	0.99
4	การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของชมรมแก่สมาชิก	อาจารย์ นักศึกษา	77	3.26	1.08	15	3.07	1.03	19	3.84	1.07	9	3.33	1.00	10	3.10	1.29	18	2.78	1.00
			238	2.85	1.09	61	2.72	0.92	31	2.29	1.40	32	3.31	0.90	35	3.23	0.84	53	2.72	1.10
5	การแจ้งกำหนดการทำกิจกรรมของแต่ละชมรมให้อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมและสมาชิกทราบล่วงหน้า	อาจารย์ นักศึกษา	77	3.14	1.12	15	2.87	1.25	19	3.21	1.36	9	3.22	0.83	10	3.40	0.70	18	2.83	1.04
			238	2.68	1.12	61	2.80	0.96	31	2.16	1.29	32	3.34	0.90	36	3.03	0.96	53	2.94	1.13

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการดำเนินการ	สถานภาพ	รวม			ชมรมบำเพ็ญ ประโยชน์			ชมรมอนุรักษ์ไทย			ชมรมถ่ายภาพ			ชมรมลีลาศ			ชมรมกีฬา		
			N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.
6	การประชาสัมพันธ์ข่าวสารการทำ กิจกรรมชมรมให้สมาชิกและบุคคล ทั่วไปทราบ	อาจารย์	77	3.09	1.11	15	2.73	1.16	19	3.32	1.29	6	4.00	0.63	10	3.20	0.92	18	2.83	1.10
		นักศึกษา	238	2.85	1.04	61	2.97	1.05	31	2.39	1.12	26	2.96	1.04	35	2.97	0.89	53	2.83-	1.10
7	ความชัดเจนของแนวปฏิบัติในการ ติดต่อประสานงานกิจกรรมของ ชมรม	อาจารย์	77	3.30	1.01	15	3.27	1.03	10	3.47	1.35	6	3.50	1.38	10	3.40	0.70	18	2.94	0.80
		นักศึกษา	238	2.61	0.93	61	2.84	0.92	31	2.48	1.12	26	2.85	1.12	35	3.03	0.86	53	2.66	0.94
8	โรงเรียนกำหนดประเภทของชมรม แล้วให้นักศึกษาเลือกเป็นสมาชิก ตามความสนใจและความถนัด	อาจารย์	77	3.14	1.24	15	3.40	1.24	19	3.26	1.28	6	3.83	0.98	10	3.10	1.10	18	2.50	1.20
		นักศึกษา	238	3.22	1.47	61	3.20	1.44	31	2.71	1.47	26	3.27	1.34	35	3.60	1.44	53	3.19	1.62
9	การให้นักศึกษารวมกลุ่มกันเสนอขอ จัดตั้งชมรมตามความสนใจของกลุ่ม	อาจารย์	77	2.53	1.15	15	2.67	1.29	19	2.53	1.22	6	3.00	1.10	10	2.60	1.08	18	2.33	1.24
		นักศึกษา	238	2.73	1.16	61	2.34	1.06	31	2.81	1.20	26	3.08	1.16	35	3.06	1.14	53	2.72	1.18
10	อาจารย์หัวหน้าชมรมกำหนด กิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติ	อาจารย์	77	3.13	1.31	15	3.20	1.26	19	3.41	1.47	6	3.83	0.96	10	2.90	1.45	18	2.50	1.15
		นักศึกษา	238	3.01	1.15	61	2.93	1.09	31	2.45	1.39	26	3.19	1.23	35	3.43	1.04	53	2.87	1.07

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการดำเนินการ	สถานภาพ	รวม			ชมรมบำเพ็ญ ประโยชน์			ชมรมอนุรักษ์ไทย			ชมรมดนตรีไทย			ชมรมถ่ายภาพ			ชมรมลีลาศ			ชมรมกีฬา		
			N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.
11	การกำหนดประเภทของชมรมให้สอดคล้องกับความต้องการของสมาชิก	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.06 2.87	1.12 1.12	15 61	2.93 2.61	0.88 1.17	19 31	3.53 2.55	1.07 1.26	9 32	3.11 2.97	1.05 0.93	6 26	3.33 3.19	1.03 0.94	10 35	3.10 3.06	1.29 1.06	18 53	2.56 3.02	1.20 1.15
12	การรับสมัครสมาชิกของแต่ละชมรมโดยไม่จำกัดจำนวน	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.56 3.37	1.20 1.27	15 61	3.33 3.49	1.40 1.34	19 31	3.63 3.23	1.30 1.26	9 32	4.22 3.25	0.83 0.98	6 26	3.67 2.92	1.03 1.35	10 35	3.40 3.77	1.08 0.94	18 53	3.39 3.34	1.20 1.43
13	การรับสมัครสมาชิกของแต่ละชมรมโดยไม่กำหนดคุณสมบัติ	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.39 3.24	1.40 1.29	15 61	3.20 3.31	1.70 1.37	19 31	3.26 3.03	1.66 1.11	9 32	3.22 3.31	1.56 1.12	6 26	3.83 3.04	0.98 1.34	10 35	3.70 3.54	1.06 1.09	18 53	3.44 3.11	1.10 1.46
14	การจัดกิจกรรมชมรมในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.49 3.11	1.45 1.19	15 61	3.50 2.80	1.45 1.17	19 31	3.42 3.23	1.61 1.26	9 32	3.00 3.44	1.22 1.05	6 26	4.50 3.46	0.84 1.17	10 35	3.40 3.34	1.58 1.14	18 53	3.44 2.85	1.46 1.23
15	การจัดกิจกรรมชมรมในวันที่ไม่มีการเรียนการสอน	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	2.56 2.56	1.54 1.42	15 61	3.07 2.26	1.44 1.40	19 31	2.32 2.90	1.70 1.56	9 32	2.11 2.75	1.27 1.39	6 26	2.67 2.77	1.97 1.21	10 35	2.70 2.31	1.57 1.21	18 53	2.94 2.66	1.47 1.57
16	การกำหนดให้ทำกิจกรรมชมรมอย่างต่อเนื่อง	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.17 2.88	1.00 1.05	15 61	2.87 2.51	0.92 1.01	19 31	3.37 2.71	1.01 1.24	9 32	2.89 3.31	0.93 0.82	6 26	4.00 3.15	0.89 1.08	10 35	3.50 3.14	0.53 0.97	18 53	2.89 2.85	1.13 1.01

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการดำเนินการ	สถานภาพ	รวม			ชมรมบำนาญ ประโยชน์			ชมรมอนุรักษ์ไทย			ชมรมดนตรีไทย			ชมรมถ่ายภาพ			ชมรมลีลาศ			ชมรมกีฬา		
			N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.
17	โอกาสแสดงความคิดเห็นในการ จัดกิจกรรมชมรมของสมาชิก	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	2.88 2.67	0.90 1.00	15 61	2.60 2.20	0.74 0.95	19 31	3.05 2.81	1.03 0.91	9 32	3.00 3.03	0.50 1.09	6 26	3.50 2.85	0.55 0.78	10 35	3.20 2.94	0.92 0.91	18 53	2.50 2.66	0.99 1.04
18	การควบคุมสมาชิกให้ร่วมทำ กิจกรรมของแต่ละชมรมเต็ม เวลาที่กำหนด	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	2.32 3.00	0.97 1.09	15 61	3.33 2.90	0.72 0.98	19 31	3.21 2.45	1.13 1.06	9 32	3.44 3.13	1.13 0.98	6 26	3.83 3.08	0.98 1.29	10 35	3.20 3.17	1.23 1.01	18 53	3.28 3.23	0.75 1.14
19	วิธีการตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรม ของสมาชิกโดยการเช็คชื่อ	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.49 3.15	1.35 1.40	15 61	3.33 3.51	1.29 1.31	19 31	3.32 1.97	1.49 1.25	9 32	3.89 3.50	0.93 1.16	6 26	4.50 3.00	1.22 1.47	10 35	4.20 3.29	1.14 1.38	18 53	2.89 3.19	1.32 1.37
20	การไม่รู้และไม่เข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ ที่ใช้ในการประเมินผลของสมาชิก	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	2.44 2.88	1.25 1.00	15 61	2.13 2.92	1.25 1.00	19 31	2.47 2.35	1.47 0.88	9 32	3.11 3.06	0.93 1.05	6 26	1.83 3.23	1.17 0.86	10 35	2.70 2.97	1.49 0.82	18 53	2.39 2.79	0.98 1.12
21	การประเมินผลการผ่านกิจกรรม ชมรมตามเกณฑ์ที่วางไว้อย่างจริงจัง	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.10 3.05	1.21 1.18	15 61	2.93 3.08	1.28 1.16	19 31	3.00 2.48	1.25 1.34	9 32	3.22 3.38	1.20 1.01	6 26	4.00 3.38	1.10 1.20	10 35	3.40 3.06	0.97 1.00	18 53	2.83 2.98	1.25 1.20
	รวม	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.14 2.96	0.71 0.65	15 61	3.02 2.86	0.71 0.56	19 31	3.25 2.56	0.83 0.72	9 32	3.16 3.22	0.61 0.49	6 26	3.65 3.10	0.68 0.70	10 35	3.27 3.18	0.54 0.45	18 53	2.88 2.93	0.65 0.77

จากตารางที่ 3 ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาด้านการดำเนินการ
ในชมรมต่าง ๆ พบว่า

ความคิดเห็นของอาจารย์

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 19 ข้อ ($\bar{X} = 2.60 - 3.40$) ยกเว้น ข้อ 14 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) และข้อ 20 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.13$)
2. ชมรมอนุรักษ์ไทย พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 14 ข้อ ($\bar{X} = 2.53 - 3.47$) ยกเว้น ข้อ 4, 2, 3, 12 และ 11 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53 - 3.84$) ส่วนข้อ 20 และ 15 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.32$ และ 2.47)
3. ชมรมดนตรีไทย พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 17 ข้อ ($\bar{X} = 2.89 - 3.44$) ยกเว้นข้อ 12 และ 19 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$ และ 4.22) ส่วนข้อ 15 และ 9 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.11$ และ 2.33)
4. ชมรมถ่ายภาพ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 14 ข้อ ($\bar{X} = 3.67 - 4.50$) ส่วนที่เหลือจำนวน 6 ข้อ อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.67 - 3.50$) ยกเว้นข้อ 20 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.83$)
5. ชมรมลีลาศ อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 17 ข้อ ($\bar{X} = 2.60 - 3.50$) ยกเว้นข้อ 19, 13, 1 และ 2 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60 - 4.20$)
6. ชมรมกีฬา พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 19 ข้อ ($\bar{X} = 2.50 - 3.44$) ยกเว้นข้อ 9 และ 20 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.33$ และ 2.39)

ความคิดเห็นของนักศึกษา

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 17 ข้อ ($\bar{X} = 2.51 - 3.49$) ยกเว้น ข้อ 19 นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$) และข้อ 17, 15 และ 9 นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.20 - 2.34$)
2. ชมรมอนุรักษ์ไทย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 12 ข้อ ($\bar{X} = 1.97 - 2.48$) ส่วนที่เหลือ จำนวน 9 ข้อ นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.55 - 3.23$)
3. ชมรมดนตรีไทย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 20 ข้อ ($\bar{X} = 2.75 - 3.50$) ยกเว้นข้อ 2 นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$)
4. ชมรมถ่ายภาพ พบว่า นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.77 - 3.46$)
5. ชมรมลีลาศ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 17 ข้อ ($\bar{X} = 2.94 - 3.43$) ยกเว้นข้อ 12, 8 และ 13 นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54 - 3.77$) และข้อ 15 นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.31$)
6. ชมรมกีฬา พบว่า นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.66 - 3.34$)

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นรายข้อ

ข้อ ที่	ปัญหาด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	สถานภาพ	รวม			ชมรมบำเพ็ญ ประโยชน์			ชมรมอนุรักษ์ไทย			ชมรมदैตริไทย			ชมรมถ่ายภาพ			ชมรมลีลาศ			ชมรมกีฬา		
			N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.
22	ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ ปรึกษาชมรมเกี่ยวกับการดำเนินงาน กิจกรรมชมรม	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.18 2.99	1.30 1.23	15 61	1.13 3.03	1.41 1.02	19 31	3.47 2.03	1.47 1.30	9 32	3.00 3.41	1.12 1.01	6 26	3.50 2.96	0.84 1.28	10 35	3.50 3.31	1.43 1.21	18 53	2.72 3.04	1.13 1.27
23	คุณลักษณะและความรู้ความสามารถ ของคณะกรรมการบริหารชมรม	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.13 2.98	1.08 1.07	15 51	3.13 2.92	1.13 0.99	19 31	3.00 2.29	1.20 1.04	9 32	3.00 3.22	1.22 1.01	6 26	4.00 3.23	0.63 1.11	10 35	3.40 3.31	0.97 0.99	18 53	2.89 2.96	0.96 1.07
24	การให้เวลาและความเอาใจใส่ ในการจัดกิจกรรมชมรมของ อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.35 2.83	1.16 1.16	15 61	3.27 2.80	1.22 1.14	19 31	3.42 2.16	1.39 1.19	9 32	3.00 3.28	0.07 0.99	6 26	4.17 2.81	0.41 1.20	10 35	3.80 3.14	1.03 1.03	18 35	3.00 2.79	1.08 1.20
25	การให้ความร่วมมือของหน่วยงาน อื่น ๆ ในโรงเรียนต่อการจัดกิจกรรม ของชมรม	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.23 2.83	1.11 1.01	15 61	3.33 2.77	1.11 0.97	19 31	3.16 2.29	1.17 1.13	9 32	2.89 3.03	0.93 0.82	6 26	4.17 3.27	0.41 1.12	10 35	3.20 3.00	1.23 0.64	18 53	3.11 2.75	1.18 1.11
26	ความร่วมมือของอาจารย์ที่ปรึกษา ชมรมในการจัดการแข่งขันภายใน ชมรม	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.23 2.79	1.15 1.22	15 61	3.20 2.65	1.15 1.20	19 31	3.26 2.52	1.05 1.26	9 32	3.00 2.69	1.12 1.00	6 26	4.00 2.88	0.00 1.31	10 35	3.70 2.91	1.16 0.88	18 53	2.83 3.06	1.34 1.42

ข้อ ที่	ปัญหาด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	สถานภาพ	รวม			ชมรมบำเพ็ญ ประโยชน์			ชมรมอนุรักษ์ไทย			ชมรมดนตรีไทย			ชมรมถ่ายภาพ			ชมรมลีลาศ			ชมรมกีฬา		
			N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.
27	ความร่วมมือของสมาชิกในการจัด การแข่งขันภายในชมรม	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.21 2.76	0.96 1.09	15 61	3.07 2.59	0.96 1.05	19 31	3.47 2.42	0.96 0.85	9 32	3.22 2.75	0.97 1.14	6 26	3.67 2.73	0.82 1.22	10 35	3.40 2.94	0.52 0.84	18 53	2.78 3.04	1.11 1.24
28	ความกระตือรือร้นและความสนใจ เข้าร่วมกิจกรรมของสมาชิก	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.31 2.94	0.98 1.12	15 61	3.40 2.82	0.91 1.07	19 31	3.58 2.74	1.02 1.32	9 32	3.11 3.16	0.78 1.05	6 26	3.63 2.42	0.75 1.14	10 35	3.50 3.37	1.18 1.09	18 53	2.78 3.04	0.88 1.02
29	ความกระตือรือร้นและความสนใจใน การเข้าร่วมกิจกรรมของอาจารย์ที่ ปรึกษาชมรม	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.29 2.84	1.23 1.26	15 61	3.13 2.77	1.36 1.17	19 31	3.47 2.16	1.26 1.27	9 32	2.89 3.00	1.27 1.05	6 26	4.33 2.73	0.52 1.40	10 35	4.00 3.54	0.67 1.09	18 53	2.67 2.79	1.14 1.32
30	การตรงต่อเวลาในการเข้าร่วมกิจ กรรมของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.14 2.81	1.14 1.25	15 61	2.73 2.92	1.22 1.19	19 31	3.42 2.10	1.12 1.22	9 32	3.11 3.25	0.93 1.16	6 26	4.00 2.65	0.63 1.32	10 35	3.50 3.00	0.97 1.08	18 35	2.72 2.77	1.23 1.31
31	การตรงต่อเวลาในการเข้าร่วมกิจ กรรมของคณะกรรมการและสมาชิก	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.06 3.03	1.16 1.01	15 61	2.87 3.05	1.25 0.92	19 31	3.26 2.23	1.24 0.99	9 32	3.22 3.50	0.67 0.92	6 26	4.00 3.27	0.63 1.08	10 35	3.20 3.31	1.32 0.90	18 53	2.56 2.89	1.10 0.95
รวม			77 238	3.21 2.88	0.94 0.84	15 61	3.13 2.83	0.94 0.75	19 31	3.35 2.29	1.05 0.83	9 32	3.04 3.13	0.86 0.58	6 26	3.97 2.90	0.37 0.97	10 35	3.52 3.19	0.75 0.64	18 53	2.81 2.91	0.94 0.96

จากตารางที่ 4 ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
ในชมรมต่าง ๆ พบว่า

ความคิดเห็นของอาจารย์

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 9 ข้อ ($\bar{X} = 2.73 - 3.40$) ยกเว้นข้อ 22 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.13$)
2. ชมรมอนุรักษ์ไทย พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 9 ข้อ ($\bar{X} = 3.00 - 3.47$) ยกเว้นข้อ 28 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$)
3. ชมรมดนตรีไทย พบว่า อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.89 - 3.22$)
4. ชมรมถ่ายภาพ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 9 ข้อ ($\bar{X} = 3.67 - 4.33$) ยกเว้นข้อ 22 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.50$)
5. ชมรมลีลาศ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 ข้อ ($\bar{X} = 3.20 - 3.50$) ยกเว้นข้อ 29, 24 และ 26 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70 - 4.00$)
6. ชมรมกีฬา พบว่า อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.56 - 3.11$)

ความคิดเห็นของนักศึกษา

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.59 - 3.05$)
2. ชมรมอนุรักษ์ไทย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 8 ข้อ ($\bar{X} = 2.03 - 2.42$) ยกเว้นข้อ 26 และ 28 นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.52$ และ 2.74)
3. ชมรมดนตรีไทย พบว่า นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.69 - 3.50$)

4. ชมรมถ่ายภาพ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
จำนวน 9 ข้อ ($\bar{X} = 2.65 - 3.27$) ยกเว้น ข้อ 28 นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
($\bar{X} = 2.42$)

5. ชมรมลีลาศ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
จำนวน 9 ข้อ ($\bar{X} = 2.91 - 3.37$) ยกเว้นข้อ 29 นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 3.54$)

6. ชมรมกีฬา พบว่า นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ
($\bar{X} = 2.75 - 3.06$)

4

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม จำแนกตามชมรมเป็นรายข้อ

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม เป็นรายข้อ

ข้อ ที่	ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม	สถานภาพ	รวม			ชมรมบำเพ็ญ ประโยชน์			ชมรมอเนกไทย			ชมรมดนตรีไทย			ชมรมถ่ายภาพ			ชมรมลีลาศ			ชมรมกีฬา		
			N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.
32	สัดส่วนความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมชมรมกับเวลาว่างของโรงเรียน กำหนดให้แต่ละชมรม	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.22 2.91	0.98 1.02	15 61	3.27 2.80	0.96 0.93	19 31	3.37 2.58	1.07 1.09	9 32	2.89 3.16	0.78 0.88	6 26	4.33 3.12	0.52 1.11	10 35	3.00 3.00	1.25 0.84	18 53	2.94 2.92	0.73 1.19
33	สัดส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม กับจำนวนสมาชิก	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.18 2.82	1.06 0.98	15 61	3.33 2.72	0.98 1.02	19 31	3.47 2.74	1.12 1.09	9 32	2.44 3.13	0.88 0.75	6 26	4.00 2.81	0.00 1.13	10 35	3.00 2.94	1.49 0.84	18 53	2.94 2.70	0.80 0.99
34	สัดส่วนของคณะกรรมการบริหารเมื่อ เทียบกับจำนวนครั้งของกิจกรรมที่ ชมรมจัดให้ขึ้น	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.22 2.94	1.00 0.95	15 61	3.27 2.84	0.88 0.86	19 31	3.21 2.48	1.13 1.00	9 32	2.78 3.31	0.83 0.78	6 26	3.83 3.15	0.41 1.19	10 35	3.60 3.23	1.08 0.94	18 35	3.00 2.79	1.03 0.88
35	ความสะดวก รวดเร็ว ในการใช้ บริการจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายเครื่องเสียง	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.12 2.94	0.93 1.11	15 61	3.07 3.00	0.88 0.95	19 31	3.47 2.87	0.77 1.15	9 32	2.89 3.22	0.33 1.04	6 26	3.67 2.88	0.52 1.31	10 35	2.80 2.89	1.20 1.02	18 53	2.83 2.79	1.15 1.25
36	ความสะดวก รวดเร็วในการให้บริการ จากเจ้าหน้าที่ให้บริการเบิกจ่าย - คินวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจ กรรมชมรม	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	2.87 2.87	0.96 1.07	15 61	2.80 2.85	1.01 1.00	19 31	3.11 2.84	0.81 1.13	9 32	2.56 3.19	0.73 1.00	6 26	3.33 2.85	0.52 1.22	10 35	2.70 2.89	1.42 1.08	18 53	2.78 2.70	1.00 1.08

ข้อ ที่	ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมตามสะดวก	สถานภาพ	รวม			ชมรมบำเพ็ญ ประโยชน์			ชมรมอนุรักษ์ไทย			ชมรมดนตรีไทย			ชมรมถ่ายภาพ			ชมรมลีลาศ			ชมรมกีฬา		
			N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.
37	การเก็บค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมเป็น รายสัปดาห์อย่างต่อเนื่องแล้ว หักเป็นค่าใช้จ่ายตามจริงเมื่อมีการ ทำกิจกรรมเป็นรายครั้ง	อาจารย์ นักศึกษา	77	2.48	1.06	15	2.47	0.99	19	2.53	1.12	9	2.33	0.87	6	2.83	0.98	10	2.00	0.82	18	2.67	1.28
			238	2.87	1.14	61	2.87	1.15	31	2.84	1.13	32	3.06	1.13	26	3.08	1.06	35	3.06	1.16	53	2.55	1.15
38	การเก็บค่าใช้จ่ายก่อนการทำกิจกรรม ชมรมเป็นรายครั้ง	อาจารย์ นักศึกษา	77	2.49	1.17	15	2.20	1.01	19	2.89	1.15	9	2.11	0.60	6	2.83	1.72	10	1.80	0.63	18	2.78	1.35
			238	2.63	1.16	61	2.79	1.11	31	2.26	1.06	32	2.78	1.04	26	2.88	1.21	35	2.69	1.13	53	2.40	1.28
39	จำนวนเงินที่เรียกเก็บเพิ่มจากสมาชิก เพื่อทำกิจกรรมชมรมบ่อยครั้ง	อาจารย์ นักศึกษา	77	2.53	1.21	15	2.87	1.13	19	2.47	1.12	9	2.44	0.88	6	2.17	1.17	10	2.40	1.17	18	2.56	1.58
			238	2.81	1.19	61	3.00	1.11	31	2.90	1.27	32	2.94	1.08	26	2.77	1.14	35	2.80	1.32	35	2.49	1.20
40	ความพอใจของงบประมาณที่ ได้รับจากโรงเรียนเพื่อสนับสนุน การทำกิจกรรมชมรม	อาจารย์ นักศึกษา	77	2.84	0.90	15	3.20	1.08	19	2.74	0.73	9	2.44	0.73	6	3.17	0.98	10	2.70	1.06	18	2.83	0.86
			238	2.96	1.04	61	2.82	1.04	31	3.03	1.08	32	3.34	0.90	26	3.04	1.00	35	2.77	0.91	53	2.94	1.18
41	การขออนุญาตรับบริจาคเงินสนับสนุน จากหน่วยงานหรือสถาบันอื่น	อาจารย์ นักศึกษา	77	2.43	1.28	15	2.47	1.13	19	2.32	1.46	9	2.44	1.01	6	2.17	0.98	10	2.30	1.42	16	2.67	1.50
			238	2.65	1.15	61	2.77	1.06	31	2.71	1.19	32	2.66	1.04	26	2.86	1.21	35	2.34	1.11	53	2.57	1.28

ข้อ ที่	ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมความสะอาด	สถานภาพ	รวม			ชมรมบำเพ็ญ ประโยชน์			ชมรมอนุรักษ์ไทย			ชมรมดนตรีไทย			ชมรมถ่ายภาพ			ชมรมลีลาศ			ชมรมกีฬา		
			N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.
42	จำนวนวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องเสียง ที่จัดให้นักศึกษาใช้ในการทำกิจกรรม	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.08 2.93	1.06 1.12	15 61	3.20 3.05	1.26 0.90	19 31	3.25 2.61	0.87 1.12	9 32	2.89 2.94	0.78 1.19	6 26	3.67 2.80	0.82 1.11	10 35	2.80 2.94	1.23 1.03	18 53	2.83 3.00	1.15 1.37
43	สภาพวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องเสียง ที่จัดให้นักศึกษาใช้ในการทำกิจกรรม	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.05 2.98	1.05 1.05	15 61	3.27 3.02	1.28 0.94	19 31	3.32 2.68	0.89 1.14	9 32	2.78 3.13	0.97 1.13	6 26	3.63 2.85	0.98 0.92	10 35	2.60 3.06	0.97 0.87	18 53	2.72 3.08	0.96 1.21
44	ความเพียงพอของสถานที่และที่นั่ง ในการจัดประชุมสมัชชาชมรม	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.18 2.88	1.12 1.11	15 61	3.13 2.87	1.36 0.97	19 31	3.53 2.16	0.96 1.16	9 32	3.44 3.19	0.88 1.15	6 26	4.00 3.12	0.63 1.07	10 35	2.60 3.31	1.43 1.02	18 35	2.78 2.74	0.88 1.09
45	ความสะดวกของสถานที่และที่นั่งที่ ใช้ในการทำกิจกรรมของสมาชิก	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.13 2.87	1.09 1.01	15 61	3.07 2.74	1.49 0.83	19 31	3.42 2.35	0.69 0.98	9 32	2.89 3.16	0.93 1.08	6 26	4.00 2.96	0.63 1.25	10 35	3.00 3.14	1.25 0.69	18 53	2.78 2.91	1.06 1.13
46	ความรวดเร็วในการขออนุญาตใช้ อาคารสถานที่ในการทำกิจกรรม ของชมรม	อาจารย์ นักศึกษา	77 238	3.44 2.93	1.24 1.12	15 61	3.20 2.89	1.52 1.10	19 31	3.89 2.10	1.15 1.01	9 32	3.56 3.19	1.13 1.18	6 26	4.00 2.96	0.63 1.00	10 35	3.20 3.34	1.55 0.94	18 53	3.06 3.02	1.00 1.15

ข้อ ที่	ปัญหาสิ่งอำนวยความสะดวก	สถานภาพ	รวม			ชมรมบำเพ็ญ ประโยชน์			ชมรมอนุรักษ์ไทย			ชมรมดนตรีไทย			ชมรมถ่ายภาพ			ชมรมกีฬา		
			N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.	N	$\bar{X}$	SD.
47	จำนวนสถานที่ที่ใช้ประกาศเพื่อการ ติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ งานกิจ กรรมของชมรม	อาจารย์ นักศึกษา	77	3.13	1.22	15	3.07	1.16	19	3.00	1.33	9	3.22	1.30	6	4.00	0.63	10	3.40	1.35
			238	2.85	1.01	61	2.85	1.00	31	2.35	0.95	32	3.06	0.88	26	2.96	1.04	35	3.11	0.90
48	ปริมาณและความสะอาด ของน้ำดื่มที่มีให้บริการนักศึกษา	อาจารย์ นักศึกษา	77	3.23	1.21	15	3.40	1.12	19	3.37	1.26	9	3.00	1.22	6	3.83	0.75	10	3.30	1.34
			238	2.91	1.15	61	2.97	1.09	31	2.84	1.10	32	2.94	1.32	26	2.81	1.17	35	3.09	0.92
49	การสนับสนุนให้ทำกิจกรรมร่วม หรือแข่งขันกับสถาบันอื่น	อาจารย์ นักศึกษา	77	3.17	1.20	15	3.27	1.10	19	3.37	1.07	9	3.11	1.27	6	4.00	0.63	10	2.80	1.62
			238	2.89	1.14	61	2.84	1.07	31	3.03	1.11	32	3.16	1.30	26	2.77	1.11	35	3.03	0.89
50	ความสะอาดและความรวดเร็ว ในการใช้บริการห้องพยาบาล	อาจารย์ นักศึกษา	77	3.00	1.16	15	2.67	1.35	19	3.37	1.07	9	3.00	1.00	6	3.67	0.52	10	3.20	1.23
			238	2.60	1.17	61	2.74	1.29	31	2.45	1.12	32	2.66	1.18	26	2.88	1.24	35	2.66	0.84
	รวม	อาจารย์ นักศึกษา	77	2.99	0.64	15	3.01	0.70	19	3.16	0.45	9	2.80	0.46	6	3.54	0.42	10	2.81	0.76
			238	2.85	0.59	61	2.86	0.52	31	2.62	0.56	32	3.06	0.52	26	2.93	0.75	35	2.96	0.48
																		18	2.80	0.72
																		53	2.74	0.64

จากตารางที่ 5 ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
ในชมรมต่าง ๆ พบว่า

ความคิดเห็นของอาจารย์

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 16 ข้อ ($\bar{X} = 2.67 - 3.40$) ยกเว้น ข้อ 37, 41 และ 38 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.20 - 2.47$)
2. ชมรมอนุรักษ์ไทย พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 ข้อ ($\bar{X} = 2.53 - 3.47$) ยกเว้นข้อ 46 และ 44 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$ และ 3.89) ส่วนข้อ 39 และ 41 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.32$ และ 2.47)
3. ชมรมดนตรีไทย พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 12 ข้อ ($\bar{X} = 2.56 - 3.44$) ยกเว้นข้อ 46 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) ส่วนข้อที่เหลือ จำนวน 6 ข้อ อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.11 - 2.44$)
4. ชมรมถ่ายภาพ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 13 ข้อ ($\bar{X} = 3.67 - 4.33$) ยกเว้นข้อ 39 และ 41 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.17$) ส่วนข้อที่เหลือ จำนวน 4 ข้อ อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83 - 3.33$)
5. ชมรมลีลาศ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 14 ข้อ ($\bar{X} = 2.60 - 3.40$) ยกเว้นข้อ 34 อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) ส่วนข้อที่เหลือ จำนวน 4 ข้อ อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.80 - 2.40$)
6. ชมรมกีฬา พบว่า อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.56 - 3.06$)

ความคิดเห็นของนักศึกษา

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.72 - 3.05$)
2. ชมรมอนุรักษ์ไทย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 12 ข้อ ($\bar{X} = 2.58 - 3.03$) ส่วนที่เหลือ จำนวน 7 ข้อ นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.10 - 2.48$)
3. ชมรมดนตรีไทย พบว่า นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.66 - 3.34$)
4. ชมรมถ่ายภาพ พบว่า นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.77 - 3.15$)
5. ชมรมลีลาศ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 18 ข้อ ($\bar{X} = 2.66 - 3.34$) ยกเว้นข้อ 41 นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.34$)
6. ชมรมกีฬา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 16 ข้อ ($\bar{X} = 2.55 - 3.08$) ยกเว้นข้อ 39, 38 และ 50 นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.32 - 2.49$)

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมเป็นรายด้าน เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 ที่ว่า “อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน” ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมเป็นรายด้าน

ปัญหาการจัดการ เกี่ยวกับกิจกรรมชมรม	อาจารย์ (N = 77)		นักศึกษา (N = 238)		t
	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.	
1. ด้านการดำเนินการ	3.14	0.71	2.96	0.66	2.09 *
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.21	0.94	2.88	0.84	2.96 **
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	2.99	0.64	2.85	0.59	1.73
รวม	3.12	0.69	2.90	0.59	2.71 **

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 6 พบว่าความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมด้านการดำเนินการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามชมรม เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 2 ที่ว่า “อาจารย์ที่สังกัดชมรมต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน” ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามชมรม

ปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	5	3.40	0.68	1.41
	ภายในกลุ่ม	71	34.38	0.48	
	รวม	76	37.78		
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	5	8.07	1.62	1.95
	ภายในกลุ่ม	71	58.92	0.83	
	รวม	76	56.99		
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	5	3.72	0.74	1.94
	ภายในกลุ่ม	71	27.21	0.38	
	รวม	76	30.93		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	4.30	0.86	1.93
	ภายในกลุ่ม	71	31.52	0.44	
	รวม	76	35.82		

จากตารางที่ 7 พบว่าอาจารย์ที่สังกัดชมรมต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามชมรมเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 3 ที่ว่า “นักศึกษาที่สังกัดชมรมต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน”

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามชมรม

ปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	5	9.87	1.97	4.99 **
	ภายในกลุ่ม	232	91.79	0.40	
	รวม	237	101.66		
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	5	16.10	3.22	4.98 **
	ภายในกลุ่ม	232	150.11	0.65	
	รวม	237	166.22		
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	5	4.24	0.85	2.55 *
	ภายในกลุ่ม	232	77.08	0.33	
	รวม	237	81.32		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	8.81	1.76	5.57 **
	ภายในกลุ่ม	232	73.45	0.32	
	รวม	237	82.27		

จากตารางที่ 8 พบว่า นักศึกษาที่สังกัดชมรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการดำเนินการและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน ส่วนด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาด้านการ
ดำเนินการเป็นรายคู่ จำแนกตามชมรม

ชมรม	$\bar{X}$	อนุรักษ์ไทย	บำเพ็ญประโยชน์	กีฬา	ถ่ายภาพ	ลีลาศ	ดนตรีไทย
		2.56	2.86	2.93	3.10	3.18	3.22
อนุรักษ์ไทย	2.56	-	0.30	0.37	0.54	0.62 **	0.66 **
บำเพ็ญประโยชน์	2.86		-	0.07	0.24	0.32	0.36
กีฬา	2.93			-	0.17	0.25	0.29
ถ่ายภาพ	3.10				-	0.08	3.12
ลีลาศ	3.18					-	0.04
ดนตรีไทย	3.22						-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 9 พบว่า นักศึกษาที่สังกัดชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา
การจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมด้านการดำเนินการแตกต่างจากนักศึกษาชมรมลีลาศและ
ชมรมดนตรีไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาด้านบุคลิก
ที่เกี่ยวข้องเป็นรายคู่ จำแนกตามชมรม

ชมรม	$\bar{X}$	อนุรักษ์ไทย	บำเพ็ญประโยชน์	ถ่ายภาพ	กีฬา	ดนตรีไทย	ลีลาศ
		2.29	2.83	2.90	2.91	3.13	3.19
อนุรักษ์ไทย	2.29	-	0.54	0.61	0.62 *	0.84 **	0.90 **
บำเพ็ญประโยชน์	2.83		-	0.07	0.08	0.30	0.36
ถ่ายภาพ	2.90			-	0.02	0.24	0.29
กีฬา	2.91				-	0.22	0.28
ดนตรีไทย	3.13					-	0.06
ลีลาศ	3.19						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 10 พบว่า นักศึกษาที่สังกัดชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างจากนักศึกษาชมรมกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแตกต่างจากนักศึกษาชมรมดนตรีไทยและชมรมลีลาศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษา
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นรายคู่ โดยวิธีของดุกีย์ จำแนกตามชมรม

ชมรม	$\bar{X}$	อนุรักษ์ไทย	กีฬา	บำเพ็ญ ประโยชน์	ถ่ายภาพ	ลีลาศ	ดนตรี ไทย
		2.62	2.74	2.86	2.93	2.96	3.06
อนุรักษ์ไทย	2.62	-	0.12	0.24	0.31	0.34	0.44 *
กีฬา	2.74		-	0.12	0.19	0.22	0.32
บำเพ็ญประโยชน์	2.86			-	0.07	0.10	0.20
ถ่ายภาพ	2.93				-	0.06	0.16
ลีลาศ	2.96					-	0.10
ดนตรีไทย	3.06						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หมายเหตุ ทดสอบด้วยวิธีของเซฟเฟส์แล้วไม่พบความแตกต่างจึงทดสอบโดยวิธีของดุกีย์

จากตารางที่ 11 พบว่า นักศึกษาที่สังกัดชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากนักศึกษาชมรมดนตรีไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาโดยรวมทุกด้านเป็นรายคู่ จำแนกตามชมรม

ชมรม	$\bar{X}$	อนุรักษ์ไทย	บำเพ็ญประโยชน์	กีฬา	ถ่ายภาพ	ลีลาศ	ดนตรีไทย
		2.49	2.85	2.86	2.98	3.11	3.14
อนุรักษ์ไทย	2.49	-	0.36	0.37	0.49	0.62 **	0.65**
บำเพ็ญประโยชน์	2.85		-	0.01	0.13	0.26	0.29
กีฬา	2.86			-	0.12	0.25	0.28
ถ่ายภาพ	2.98				-	0.13	0.16
ลีลาศ	3.11					-	0.03
ดนตรีไทย	3.14						-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 12 พบว่า นักศึกษาที่สังกัดชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้านแตกต่างจากนักศึกษาชมรมลีลาศและชมรมดนตรีไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 6 สรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมจากคำถามปลายเปิด

วิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมที่ตอบแบบสอบถามปลายเปิดตอนที่ 3 จากอาจารย์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.98 ของกลุ่มอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม นักศึกษา จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 68.90 ของกลุ่มนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม โดยนำเสนอในรูปแบบของค่าความถี่ประกอบความเรียง ดังแสดงในตารางที่ 13 - 14

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม
ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ตารางที่ 13 แสดงค่าความถี่ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับ
กิจกรรมชมรมด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ด้านการดำเนินการ		
1	ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้สมาชิกตื่นตัว	5
2	ควรจัดฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้แก่บุคลากร	3
3	ควรจัดกิจกรรมให้มากขึ้นและควรจัดอย่างต่อเนื่อง	2
4	ควรให้เวลาในการฝึกซ้อมและเตรียมตัวเมื่อมีการแข่งขัน	2
5	ควรจัดกิจกรรมในเวลาเรียน	1
6	ควรจำกัดเวลาในการทำกิจกรรมให้สั้นลง	1
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง		
1	บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมควรให้ความสนใจและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมากกว่านี้	11
2	ควรมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมาควบคุมกิจกรรม	9
3	ควรเพิ่มบุคลากรดูแลการทำกิจกรรม	5
4	ผู้บริหารควรดูแลการทำงานกิจกรรมของอาจารย์มากกว่านี้	1
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก		
1	สถานที่จัดกิจกรรมควรกว้างและเป็นสัดส่วนมากกว่านี้	9
2	ควรเพิ่มและปรับปรุงอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม	8
3	ควรปรับปรุงเครื่องเสียง	6
4	ควรเพิ่มงบประมาณ	4
5	อื่น ๆ	3

จากตารางที่ 13 อาจารย์แสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม
ในด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

ด้านการดำเนินการ ข้อที่อาจารย์เสนอแนะมากที่สุดคือ ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้สมาชิกตื่นตัว

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ข้อที่อาจารย์เสนอแนะมากที่สุดคือ บุคคลที่เกี่ยวข้อง
กับกิจกรรมควรให้ความสนใจและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมากกว่านี้

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ข้อที่อาจารย์เสนอแนะมากที่สุดคือ สถานที่
จัดกิจกรรมควรกว้างและเป็นสัดส่วนมากกว่านี้

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม
ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ตารางที่ 14 แสดงค่าความถี่ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับ
กิจกรรมชมรม ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ด้านการดำเนินการ		
1	ควรปรับปรุงตารางวัน และเวลา การจัดกิจกรรม	42
2	ควรจำกัดจำนวนการรับสมาชิกของแต่ละชมรม	40
3	ควรให้สมาชิกมีโอกาสร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง	37
4	ควรปรับปรุงการประชาสัมพันธ์	36
5	ควรกำหนดเกณฑ์ประเมินผลให้ชัดเจนและควรแจ้งให้ นักศึกษาทราบมากที่สุด	25
6	ควรให้ความรู้เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม แก่สมาชิก	20
7	ควรจัดกิจกรรมนอกสถานที่โดยไม่จำกัดจำนวนสมาชิก	14
8	อื่น ๆ	38

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง		
1	บุคลากรควรให้ความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรมชมรมมากกว่านี้	50
2	ควรจัดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถมาบริหารชมรม	17
3	ควรจัดบุคลากรควบคุมชมรมมากขึ้น	12
4	ผู้บริหารควรสนใจกิจกรรมมากกว่านี้	1
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก		
1	ควรเพิ่มจำนวนและปรับปรุงวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม	78
2	สถานที่จัดประชุมและทำกิจกรรมควรกว้างและเป็นสัดส่วนมากกว่านี้	49
3	ควรปรับปรุงเครื่องเสียง	18
4	ควรเก็บค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมน้อยกว่านี้	12
5	อื่น ๆ	38

จากตารางที่ 14 นักศึกษาแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ในด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

ด้านการดำเนินการ ข้อที่นักศึกษาเสนอแนะมากที่สุดคือ ควรปรับปรุงตารางวัน และเวลา การจัดกิจกรรม

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ข้อที่นักศึกษาเสนอแนะมากที่สุดคือ บุคลากรควรให้ความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรมชมรมมากกว่านี้

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ข้อที่นักศึกษาเสนอแนะมากที่สุดคือ ควรเพิ่มจำนวนและปรับปรุงวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการจัดการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ในด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านสิ่งอำนวยความสะดวกตามความคิดเห็นของ อาจารย์และนักศึกษา เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการพิจารณาจัดกิจกรรมชมรมเพื่อให้สอดคล้องกับ ความต้องการ และลดปัญหาการไม่เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ตามความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษา ในปัญหา 3 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ตามความคิดเห็นของ อาจารย์และนักศึกษา ในปัญหา 3 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ตามความคิดเห็นของ อาจารย์ ในปัญหา 3 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามชมรม
4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ตามความคิดเห็นของ นักศึกษา ในปัญหา 3 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามชมรม
5. เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับ กิจกรรมชมรมด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ต่อไปนี้

1. อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมใช้เป็นข้อมูลเพื่อจัดกิจกรรมของชมรมให้สอดคล้องกับ ความต้องการของนักศึกษา

2. ฝ่ายบริหารใช้เป็นข้อมูลเพื่อกำหนดประเภทกิจกรรมและวางแผนจัดสรรทรัพยากรที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมชมรมในปีต่อไป

สมมุติฐานการวิจัย

1. อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน
2. อาจารย์ที่สังกัดชมรมต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่สังกัดชมรมต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ อาจารย์ซึ่งทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาชมรมและนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่เป็นสมาชิกชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ชมรมอนุรักษ์ไทย ชมรมดนตรีไทย ชมรมถ่ายภาพ ชมรมลีลาศ และชมรมกีฬา ของโรงเรียนรัตนพลนิชยการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 748 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้อยู่
 - 2.1 อาจารย์ศึกษาจากประชากรทั้งหมด จำนวน 85 คน
 - 2.2 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 254 คน จากนั้นกำหนดจำนวนของแต่ละชมรมแล้วใช้วิธีสุ่มตามสะดวก รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ จำนวน 339 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้อยู่ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยสถานภาพและชมรมที่สังกัด โดยมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ใน 3 ด้าน ด้านการดำเนินการ จำนวน 21 ข้อ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10 ข้อ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 19 ข้อ รวมข้อคำถาม

ทั้งหมด จำนวน 50 ข้อ โดยแบบสอบถามในตอนนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มีปัญหาน้อยที่สุด มีปัญหาน้อย มีปัญหามาก มีปัญหามาก และมีปัญหามากที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อให้อาจารย์และนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรมชมรมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ขออนุญาตขอความร่วมมือ จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปถึงผู้อำนวยการโรงเรียนรัตนพนิชยการ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลและนัดหมายวันไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

2. เมื่อผู้วิจัยได้ไปรับแบบสอบถามคืน พบว่ากลุ่มตัวอย่างอาจารย์ ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 77 ฉบับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 238 ฉบับ รวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งสิ้น 315 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.92

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สรุปข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม จำแนกตามสถานภาพและชมรมที่สังกัด โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวม รายด้าน และรายข้อ

3. ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามตัวแปรสถานภาพและชมรม โดยใช้ t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และใช้ F-test เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟล์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมสรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวม ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชมรม พบว่า อาจารย์ชมรมถ่ายภาพมีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) ส่วนชมรมอื่น ๆ เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83 - 3.26$)

2. ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม เป็นรายด้าน จำแนกตามชมรมต่าง ๆ พบว่า

ด้านการดำเนินการ อาจารย์มีความคิดเห็นต่อปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) เมื่อพิจารณาตามชมรมพบว่า อาจารย์ชมรมถ่ายภาพมีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) นอกนั้นเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88 - 3.27$)

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อาจารย์มีความคิดเห็นต่อปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$) เมื่อพิจารณาตามชมรมพบว่า อาจารย์ชมรมถ่ายภาพและอาจารย์ชมรมลีลาศมีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$ และ 3.52) นอกนั้นเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81 - 3.35$)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อาจารย์มีความคิดเห็นต่อปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) เมื่อพิจารณาไปตามชมรมพบว่า อาจารย์ชมรมถ่ายภาพมีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) นอกนั้นเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.80 - 3.16$)

3. เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามชมรม เป็นรายข้อ ได้ผลดังนี้

ด้านการดำเนินการ

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.60 - 3.40$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหามากคือข้อ 14 การจัดกิจกรรมในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ($\bar{X} = 3.60$) ส่วนข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาน้อย คือข้อ 20 การไม่รู้และไม่เข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผล ($\bar{X} = 2.13$)

2. ชมรมอนุรักษ์ไทย ส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.53 - 3.47$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหามากคือข้อ 4 การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของชมรมแก่สมาชิก ($\bar{X} = 3.84$) ส่วนข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาน้อยคือข้อ 15

การจัดกิจกรรมในวันที่ไม่มีการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.32$)

3. ชมรมดนตรีไทย พบว่า ส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89 - 3.44$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีความมากคือข้อ 12 การรับสมัครสมาชิกของแต่ละชมรมโดยไม่จำกัดจำนวน ($\bar{X} = 4.22$) ส่วนข้อที่อาจารย์เห็นว่าปัญหาน้อยคือข้อ 15 การจัดกิจกรรมในวันที่ไม่มีการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.11$)

4. ชมรมถ่ายภาพ ส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67 - 4.50$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีความมากคือข้อ 14 การจัดกิจกรรมในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ($\bar{X} = 4.50$) ส่วนข้อที่อาจารย์เห็นว่าปัญหาน้อยคือข้อ 20 การไม่รู้และไม่เข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผล ($\bar{X} = 1.83$) ส่วนที่เหลืออาจารย์เห็นว่าปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.67 - 3.50$)

5. ชมรมลีลาศ ส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.60 - 3.50$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีความมากคือข้อ 19 วิธีการตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของสมาชิกโดยการเช็คชื่อ ($\bar{X} = 4.20$)

6. ชมรมกีฬา ส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.50 - 3.44$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่าปัญหาน้อยคือข้อ 9 การให้นักศึกษารวมกลุ่มกันเสนอขอจัดตั้งชมรมตามความสนใจและความถนัด ($\bar{X} = 2.33$)

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.73 - 3.40$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่าปัญหาน้อยคือ ข้อ 22 ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเกี่ยวกับการดำเนินงานกิจกรรมชมรม ($\bar{X} = 1.13$)

2. ชมรมอนุรักษ์ไทย ส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00 - 3.47$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีความมากคือข้อ 28 ความกระตือรือร้นและความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมของสมาชิก ($\bar{X} = 3.58$)

3. ชมรมดนตรีไทย อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.89 - 3.22$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดคือข้อ 27 ความร่วมมือของสมาชิกในการจัดการแข่งขันภายในชมรม และข้อ 31 การตรงต่อเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะกรรมการและสมาชิก ($\bar{X} = 3.22$)

4. ชมรมถ่ายภาพ ส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67 - 4.33$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีความมากคือข้อ 29 ความกระตือรือร้นและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของ อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนข้อ 22 อาจารย์เห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

($\bar{X} = 3.50$)

5. ชมรมลีลาศ ส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20 - 3.50$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่าปัญหามากคือข้อ 29 ความกระตือรือร้นและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม ($\bar{X} = 4.00$)

6. ชมรมกีฬา อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.56 - 3.11$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดคือข้อ 25 การให้ความร่วมมือของหน่วยงานอื่น ๆ ในโรงเรียนต่อการจัดกิจกรรมของชมรม ($\bar{X} = 3.11$)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.80 - 3.40$) ส่วนข้อที่อาจารย์เห็นว่าปัญหาน้อยคือข้อ 38 การเก็บค่าใช้จ่ายก่อนการทำกิจกรรมชมรมเป็นรายครั้ง ($\bar{X} = 2.20$)

2. ชมรมอนุรักษ์ไทย ส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.53 - 3.47$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่าปัญหามากคือข้อ 46 ความรวดเร็วในการขออนุญาตใช้อาคารสถานที่ในการทำกิจกรรมของชมรม ($\bar{X} = 3.89$) ส่วนข้อที่อาจารย์เห็นว่าปัญหาน้อย คือข้อ 41 การขออนุญาตรับบริจาคเงินสนับสนุนจากหน่วยงานหรือสถาบันอื่น ($\bar{X} = 2.32$)

3. ชมรมดนตรีไทย ส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.56 - 3.44$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่าปัญหามาก คือข้อ 46 ความรวดเร็วในการขออนุญาตใช้อาคารสถานที่ในการทำกิจกรรมของชมรม ($\bar{X} = 3.56$) ส่วนข้อที่อาจารย์เห็นว่าปัญหาน้อย คือข้อ 38 การเก็บค่าใช้จ่ายก่อนการทำกิจกรรมชมรมเป็นรายครั้ง ($\bar{X} = 2.11$)

4. ชมรมถ่ายภาพ ส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67 - 4.33$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่าปัญหามากคือข้อ 32 สัดส่วนความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมชมรมกับเวลาที่โรงเรียนกำหนดให้กับแต่ละชมรม ส่วนข้อที่อาจารย์เห็นว่าปัญหาน้อยคือ ข้อ 39 จำนวนเงินที่เรียกเก็บเพิ่มจากสมาชิกเพื่อทำกิจกรรมชมรมเป็นรายครั้ง และ ข้อ 41 การขออนุญาตรับบริจาคเงินสนับสนุนจากหน่วยงานหรือสถาบันอื่น ($\bar{X} = 2.17$) ส่วนข้อที่เหลืออาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83 - 3.33$)

5. ชมรมลีลาศ ส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.60 - 3.40$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่าปัญหามาก คือข้อ 34 สัดส่วนของคณะกรรมการบริหารเมื่อเทียบกับจำนวนครั้งของกิจกรรมที่ชมรมจัดให้มีขึ้น ($\bar{X} = 3.60$) ส่วนข้อที่อาจารย์เห็นว่าปัญหาน้อย คือข้อ 38 การเก็บค่าใช้จ่ายก่อนการทำกิจกรรมชมรมเป็นรายครั้ง ($\bar{X} = 1.80$)

6. ชมรมกีฬา อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.56 - 3.06$) โดยข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดคือข้อ 34 สัดส่วนของคณะกรรมการบริหารเมื่อเทียบจำนวนครั้งของกิจกรรมที่ชมรมจัดให้มีขึ้น

4. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.90$) ยกเว้น พบว่า นักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.49$) ส่วนนักศึกษาชมรมอื่น ๆ มีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85 - 3.14$)

5. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมเป็นรายด้าน จำแนกตามชมรม พบว่า

ด้านการดำเนินการ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$) เมื่อพิจารณาตามชมรมพบว่า นักศึกษาทุกชมรมมีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ($\bar{X} = 2.56 - 3.22$) โดยนักศึกษาชมรมที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดคือนักศึกษาชมรมดนตรีไทย ($\bar{X} = 3.22$) และรองลงไปคือนักศึกษาชมรมลีลาศ ($\bar{X} = 3.18$)

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$) เมื่อพิจารณาตามชมรมพบว่า นักศึกษาทุกชมรมมีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83 - 3.19$) ยกเว้น นักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทยเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.29$)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85$) เมื่อพิจารณาตามชมรมพบว่า นักศึกษาทุกชมรมมีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ($\bar{X} = 2.62 - 3.06$) โดยนักศึกษาชมรมที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดคือนักศึกษาชมรมดนตรีไทย ($\bar{X} = 3.06$) และรองลงไปคือนักศึกษาชมรมลีลาศ ($\bar{X} = 2.96$)

6. เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามชมรม เป็นรายข้อ

ด้านการดำเนินการ

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

($\bar{X} = 2.51 - 3.49$) ข้อที่นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหามากคือข้อ 19 วิธีการตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรมของสมาชิกโดยการเช็คชื่อ ($\bar{X} = 3.51$) ส่วนข้อที่นักศึกษาเห็นว่าปัญหาน้อยคือข้อ 17 โอกาสแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมชมรมของสมาชิก ($\bar{X} = 2.20$)

2. ชมรมอนุรักษ์ไทย นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.97 - 2.48$) โดยข้อที่นักศึกษาเห็นว่าปัญหาน้อยคือข้อ 19 วิธีการตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรมของสมาชิกโดยการเช็คชื่อ ($\bar{X} = 1.97$) ส่วนที่เหลือนักศึกษาเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.55 - 3.23$)

3. ชมรมดนตรีไทย นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75 - 3.50$) ส่วนข้อที่นักศึกษาเห็นว่าปัญหามาก คือข้อ 2 การให้สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจวัตถุประสงค์และความสำคัญของการร่วมกิจกรรมชมรม ($\bar{X} = 3.63$)

4. ชมรมถ่ายภาพ นักศึกษาเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.77 - 3.46$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดคือข้อ 14 การจัดกิจกรรมในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ($\bar{X} = 3.46$)

5. ชมรมลีลาศ นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94 - 3.43$) ข้อที่นักศึกษาเห็นว่าปัญหามาก คือข้อ 12 การรับสมัครสมาชิกของแต่ละชมรมโดยไม่จำกัดจำนวน ($\bar{X} = 3.77$) ส่วนข้อที่นักศึกษาเห็นว่าปัญหาน้อยคือข้อ 15 การจัดกิจกรรมชมรมในวันที่ไม่มีการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.31$)

6. ชมรมกีฬา นักศึกษาเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.66 - 3.34$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดคือข้อ 12 การรับสมัครสมาชิกของแต่ละชมรมโดยไม่จำกัดจำนวน ($\bar{X} = 3.34$)

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษาเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.59 - 3.05$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 31 การตรงต่อเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะกรรมการและสมาชิก ($\bar{X} = 3.05$)

2. ชมรมอนุรักษ์ไทย นักศึกษาเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.03 - 2.42$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นน้อยสุดคือ ข้อ 22 ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเกี่ยวกับการดำเนินงานกิจกรรมชมรม ($\bar{X} = 2.03$) ส่วนข้อที่เหลือนักศึกษาเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.52$ และ 2.74)

3. ชมรมดนตรีไทย นักศึกษาเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.69 - 3.50$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดคือข้อ 31 การตรงต่อเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม

ของคณะกรรมการและสมาชิก ($\bar{X} = 3.50$)

4. ชมรมถ่ายภาพ นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.65 - 3.27$) ข้อที่นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาน้อยคือข้อ 28 ความกระตือรือร้นและความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมของสมาชิก ($\bar{X} = 2.42$)

5. ชมรมลีลาศ ส่วนใหญ่นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91 - 3.37$) ข้อที่นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหามากคือข้อ 29 ความกระตือรือร้นและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม ($\bar{X} = 3.54$)

6. ชมรมกีฬา นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.75 - 3.06$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดคือข้อ 26 ความร่วมมือของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมในการจัดการแข่งขันภายในชมรม ($\bar{X} = 3.06$)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.72 - 3.05$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดคือข้อ 42 จำนวนวัสดุอุปกรณ์และเครื่องเสียงที่จัดให้นักศึกษาใช้ในการทำกิจกรรม ($\bar{X} = 3.05$)

2. ชมรมอนุรักษ์ไทย นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.58 - 3.03$) ส่วนที่เหลือนักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.10 - 2.48$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นน้อยสุดคือข้อ 46 ความรวดเร็วในการขออนุญาตใช้อาคารสถานที่ในการทำกิจกรรมของชมรม ($\bar{X} = 2.10$)

3. ชมรมดนตรีไทย นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.66 - 3.34$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดคือข้อ 40 ความพอเพียงของงบประมาณที่ได้รับจากโรงเรียนเพื่อสนับสนุนการทำกิจกรรมชมรม ($\bar{X} = 3.34$)

4. ชมรมถ่ายภาพ นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.77 - 3.15$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 34 สัดส่วนของคณะกรรมการบริหารเมื่อเทียบกับจำนวนครั้งของกิจกรรมที่ชมรมจัดให้มีขึ้น ($\bar{X} = 3.15$)

5. ชมรมลีลาศ นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.66 - 3.34$) ส่วนข้อที่นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาน้อย คือข้อ 41 การขออนุญาตรับบริจาคเงินสนับสนุนจากหน่วยงานหรือสถาบันอื่น ($\bar{X} = 2.34$)

6. ชมรมกีฬา นักศึกษาส่วนใหญ่ เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.55 - 3.08$) ส่วนที่เหลือนักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.32 - 2.49$) โดยข้อที่นักศึกษา

เห็นว่ามียุทธยาน้อยสุดคือข้อ 50 ความสะดวกและความรวดเร็วในการใช้บริการห้องพยาบาล
($\bar{X} = 2.32$)

7. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมด้านการดำเนินการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามชมรม

พบว่า อาจารย์ที่สังกัดชมรมต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

9. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้านและรายด้าน คือด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามชมรม

พบว่า นักศึกษาที่สังกัดชมรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการดำเนินการและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน ส่วนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า

9.1 ด้านการดำเนินการ นักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาชมรมลีลาศ และนักศึกษาชมรมดนตรีไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9.2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาชมรมกีฬายาวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแตกต่างจากนักศึกษาชมรมดนตรีไทยและชมรมลีลาศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาชมรมดนตรีไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10. สรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมจากคำถามปลายเปิด ได้ผลดังนี้

10.1 อาจารย์แสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมในด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

ด้านการดำเนินการ ข้อที่อาจารย์เสนอแนะมากที่สุดคือ ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้สมาชิกตื่นตัว (จำนวนความคิดเห็น = 5)

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ข้อที่อาจารย์เสนอแนะมากที่สุดคือ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม ควรให้ความสนใจและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมากกว่านี้ (จำนวนความคิดเห็น = 11)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ข้อที่อาจารย์เสนอแนะมากที่สุดคือ สถานที่จัดกิจกรรมควรกว้างและเป็นสัดส่วนมากกว่านี้ (จำนวนความคิดเห็น = 9) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านการดำเนินการ ข้อที่นักศึกษาเสนอแนะมากที่สุดคือ ควรปรับปรุงตารางวันและเวลาการจัดกิจกรรม (จำนวนความคิดเห็น = 42)

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ข้อที่นักศึกษาเสนอแนะมากที่สุดคือ บุคลากรควรให้ความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรมชมรมมากกว่านี้ (จำนวนความคิดเห็น = 50)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ข้อที่นักศึกษาเสนอแนะมากที่สุดคือ ควรเพิ่มและปรับปรุงวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม (จำนวนความคิดเห็น = 78)

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาโรงเรียนรัตนพนิชยการมีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายดังนี้

1. ความคิดของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้านและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง อาจมีสาเหตุจากอาจารย์มีชั่วโมงการสอนมากในแต่ละวันและต้องใช้เวลาเพื่อเตรียมสอนและตรวจงานที่มอบหมายให้นักศึกษา ทำให้มีเวลาการวางแผนงานกิจกรรมชมรมที่ได้รับมอบหมายไม่มากนัก คงทำหน้าที่เพียงให้ติดตาม

ที่โรงเรียนมอบหมาย โดยไม่ได้ทุ่มเทความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่และไม่ได้กำหนดเป้าหมายในการทำกิจกรรมไว้ล่วงหน้า ประกอบกับนักศึกษาก็ไม่ทราบถึงจุดประสงค์ที่แท้จริงของการเข้าร่วมกิจกรรมจึงไม่ได้หวังว่าจะได้รับผลประโยชน์ใด ๆ จากการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม จึงเข้าร่วมกิจกรรมเพียงให้ครบบตามหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนดไว้เท่านั้น โดยมีได้ต่อต้านหรือเรียกร้องสิ่งใดจากชมรม ด้วยเหตุนี้เมื่อผลงานกิจกรรมออกมาด้วยความเรียบร้อย อาจารย์จึงมองว่ามีปัญหาเพียงในระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธีระ แทนศิริ (2540 : 105) ซึ่งศึกษาปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนโดยรวมของครู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิโรจน์ แก้ววันเพ็ญ (2529 : 61) ที่ศึกษาปัญหาด้านกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในภาคใต้ พบว่า ปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิรัตน์ สุกุณา (2533 : 78) ที่ศึกษาปัญหาด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่พบว่า ปัญหาด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ตามชมรมที่สังกัดเป็นรายข้อ พบว่า

ด้านการดำเนินการ

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือข้อ 14 การจัดกิจกรรมชมรมในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน เนื่องจากกิจกรรมของชมรมบางครั้งอาจมีงานต่อเนื่องต้องทำให้เสร็จในวันนั้น ซึ่งอาจเลยเวลาเลิกงานปกติของอาจารย์ ทำให้อาจารย์บางท่านที่มีภาระกิจมองว่าเป็นปัญหา ส่วนข้อ 20 การไม่รู้และไม่เข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลของสมาชิก อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากการประเมินผลการผ่านกิจกรรมชมรมของโรงเรียนจะไม่ได้กำหนดอย่างชัดเจน ส่วนใหญ่นักศึกษาทุกคนจะได้รับการประเมินผลให้ผ่านเกณฑ์ทุกคนไม่ว่าจะเข้าร่วมกิจกรรมมากน้อยเพียงใด อาจารย์จึงมองว่าไม่มีปัญหาในเรื่องนี้

2. ชมรมอนุรักษ์ไทย ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากคือข้อ 4 การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของชมรมแก่สมาชิก สาเหตุอาจเนื่องมาจากอาจารย์หัวหน้าชมรมไม่ได้มีการชี้แจงถึงประโยชน์และความจำเป็นที่นักศึกษาต้องช่วยกันอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย หรือบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการอนุรักษ์ที่ถูกต้อง อาจารย์จะใช้วิธีสอนให้ นักศึกษาทำกิจกรรม

เพียงอย่างเดียวโดยไม่มีการเล่าถึงประวัติ ความเป็นมาหรือโอกาสที่จะใช้ สิ่งของที่นักศึกษา ประดิษฐ์ จึงเป็นเหตุให้นักศึกษาไม่เห็นความจำเป็นของการอนุรักษ์ไทย ส่วนข้อ 15 การจัด กิจกรรมในวันที่ไม่มีการเรียนการสอน อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาน้อย เนื่องจากชมรมอนุรักษ์ไทย ไม่มีการจัดกิจกรรมในวันหยุด

3. ชมรมดนตรีไทย ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหามาก คือข้อ 12 การรับสมัครสมาชิกของแต่ละชมรมโดยไม่จำกัดจำนวน อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก เนื่องจากจำนวนสมาชิก จะมีผลต่อการจัดสรรอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม อาจารย์ มองว่ามีปัญหามาก แต่ข้อ 15 การจัด กิจกรรมในวันที่ไม่มีการเรียนการสอน อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากชมรม ดนตรีไทยไม่มีการจัดกิจกรรมในวันหยุดจึงไม่มีปัญหา

4. ชมรมถ่ายภาพ พบว่า ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือข้อ 14 เรื่องการจัดกิจกรรมในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน สาเหตุอาจเนื่องมาจากชมรมถ่ายภาพจะมีลักษณะ การทำกิจกรรมที่แตกต่างจากชมรมอื่น กล่าวคือ ก่อนที่จะเริ่มให้นักศึกษาทำกิจกรรมนั้นจำเป็นต้อง ให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีการถ่ายภาพ ซึ่งมีเนื้อหาเยอะและต้องอาศัยความรู้ จากวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ บางครั้งโรงเรียนจะเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาบรรยายให้ ความรู้กับนักศึกษาในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน บางครั้งวิทยากรใช้เวลาจนเลยเวลาเลิกงานของ อาจารย์ อาจารย์บางท่านจึงไม่สามารถอยู่ร่วมกิจกรรมได้ตลอดรายการ ส่วนข้อที่ 20 การไม่รู้และไม่ เข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลของสมาชิก อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากการประเมินผลการผ่านกิจกรรมชมรมของโรงเรียนจะไม่ได้กำหนดอย่างชัดเจน ส่วนใหญ่ นักศึกษาทุกคนจะได้รับการประเมินผลให้ผ่านเกณฑ์ทุกคนไม่ว่าจะเข้าร่วมกิจกรรมมากน้อยเพียง ใด อาจารย์จึงมองว่าไม่มีปัญหาในเรื่องนี้

5. ชมรมลีลาศ ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือข้อ 19 วิธีการตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของสมาชิกโดยการเช็คชื่อ อาจมีสาเหตุมาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ชมรมบางท่านมีภารกิจในการสอนมาก และประกอบกับขาดความรู้ในการถ่ายทอดหรือขาดความรู้ ในการลีลาศ จึงไม่ยอมเข้าร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาในกลุ่มไม่สามารถเช็คชื่อการทำกิจกรรมกับ อาจารย์ประจำกลุ่มได้ อาจารย์ในกลุ่มอื่น ๆ จึงมองว่าการเช็คชื่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา มีปัญหา

6. ชมรมกีฬา ส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจาก ชมรมกีฬาสามารถจัดกิจกรรมที่ยืดหยุ่นได้มากกว่าชมรมอื่น ๆ ส่วนข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหา ในระดับน้อยคือ การให้นักศึกษารวมกลุ่มกันเสนอขอจัดตั้งชมรมตามความสนใจและความถนัด ข้อนี้ไม่มีปัญหาเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่จะไม่สนใจเรียกร้อง มักจะเลือกกิจกรรมที่โรงเรียน

จัดไว้ให้มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ต้องการให้มีชมรมอื่น ๆ

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ส่วนใหญ่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากกิจกรรมของชมรมบำเพ็ญประโยชน์เป็นกิจกรรมที่ทุกคนสามารถทำได้โดยไม่มีข้อขัดข้อง เช่น การทำความสะอาด การตัดหญ้า ปัด กวาด เช็ด ถู เป็นต้น อาจารย์จึงเห็นว่าไม่มีปัญหา ส่วนข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือข้อ 22 ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเกี่ยวกับการดำเนินงานกิจกรรมชมรม เนื่องจากลักษณะกิจกรรมของชมรมไม่ต้องการความสามารถพิเศษเฉพาะ เหมือนชมรมลีลาศ หรือชมรมถ่ายภาพ แต่ต้องการบุคลากรที่มีความรัก ความเสียสละ และมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้ที่ด้อยโอกาสกว่าเท่านั้น

2. ชมรมอนุรักษ์ไทย ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากคือข้อ 28 ภาวะดีหรือร้อนและความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมของสมาชิก เนื่องจากการที่สมาชิกเข้าร่วมกิจกรรมชมรมล่าช้าจะทำให้เวลาในการทำกิจกรรมล่าช้าตามไปด้วย เพราะสมาชิกทุกคนต้องส่งชิ้นงานที่สำเร็จให้อาจารย์ตรวจสอบก่อนจึงจะได้รับการเช็คชื่อ อาจารย์จะต้องรอนกว่านักศึกษาทุกคนส่งงาน ทำให้อาจารย์มองว่าการที่สมาชิกไม่กระตือรือร้นมาเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้อาจารย์ต้องเสียเวลารอนกว่านักศึกษาแต่ละคนจะทำกิจกรรมเสร็จ

3. ชมรมดนตรีไทย อาจารย์มีความคิดเห็นปานกลาง อาจมีสาเหตุมาจากอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมมีจุดมุ่งหมายทำงานเพื่อให้สำเร็จตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น อาจไม่ได้ตั้งเป้าหมายในการทำงานไว้ จึงสัมผัสปัญหาในการทำงานเพียงผิวเผินเท่านั้น

4. ชมรมถ่ายภาพ พบว่า ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือข้อ 29 ภาวะดีหรือร้อนและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม ปัญหาในเรื่องนี้สืบเนื่องมาจากชมรมถ่ายภาพมีลักษณะของกิจกรรมที่ต้องใช้ทั้งความรู้ทางทฤษฎีและการปฏิบัติ เมื่ออาจารย์ขาดความรู้และประสบการณ์ในการถ่ายภาพ แต่ต้องเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมจึงก่อให้เกิดปัญหา ซึ่งในเรื่องนี้ชาญชัย อินทรประวัติ (ม.ป.ป. : 13) ได้กล่าวถึงปัญหาของการจัดกิจกรรมนักเรียนไว้ว่า ครูที่ปรึกษามีบทบาทสำคัญในการช่วยให้นักเรียนที่เป็นสมาชิกของชมรมนั้นยังคงความสนใจและความต้องการอยู่ร่วมกันตลอดไป นอกจากนี้ครูที่ปรึกษาที่ขาดประสบการณ์ในการเป็นที่ปรึกษาและไม่มีโอกาสในการหาประสบการณ์ในเรื่องเหล่านี้ เมื่อต้องมีหน้าที่รับผิดชอบช่วยเหลือกิจกรรมนักเรียนก็ทำให้ขาดบุคลิกภาพการเป็นผู้นำ หรือขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งบุคลิกภาพการเป็นผู้นำและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์นี้มีความจำเป็นมาก

5. ชมรมลีลาศ พบว่า ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาในระดับมากคือข้อ 29 ภาวะดีหรือร้อนและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของอาจารย์ที่ปรึกษา สำหรับปัญหา

ข้อนี้จะมีสาเหตุคล้ายกับชมรมถ่ายภาพ คือเนื่องจากลักษณะกิจกรรมของชมรมสืบลาคคล้ายกับชมรมถ่ายภาพ ในเรื่องนี้อาจารย์ต้องมีความรู้ ประสบการณ์ และมีความสามารถในการถ่ายทอดได้ ตลอดจนเป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยความสามารถเฉพาะตัวที่ต้องใช้เวลาในการฝึกฝน เมื่ออาจารย์ขาดคุณสมบัติเหล่านี้จึงทำให้ขาดความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งในเรื่องนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิตยา เปลื้องนุช (2519: 71-76) ที่ศึกษาเรื่อง เจตคติของอาจารย์ใหญ่ ครู นักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในภาคกลาง ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน จากการศึกษาพบปัญหาเรื่องครูที่ปรึกษาขาดความรู้ทางด้านกิจกรรมนักเรียน และไม่คอยให้ความร่วมมือ

6. ชมรมกีฬา อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าชมรมกีฬาสามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ยืดหยุ่นได้ตลอดเวลา

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อย คือข้อ 38 การเก็บค่าใช้จ่ายก่อนการทำกิจกรรมเป็นรายครั้ง เนื่องจากนักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายอยู่แล้ว ประกอบกับทางโรงเรียนได้มีนโยบายในการทยอยเก็บค่าใช้จ่ายในการออกค่ายไว้แล้วล่วงหน้า โดยให้นักศึกษาจ่ายเป็นรายสัปดาห์ แล้วแจ้งให้นักศึกษาทราบเมื่อมีการใช้จ่ายจริง อาจารย์จึงมองว่าเรื่องนี้มีปัญหาเล็กน้อย

2. ชมรมอนุรักษ์ไทย ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือข้อ 46 ความรวดเร็วในการขออนุญาตใช้อาคารสถานที่ในการทำกิจกรรมของชมรม ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารสถานที่มีเพียงคนเดียว จึงอาจเกิดปัญหาตามเจ้าหน้าที่ไม่พบถ้าอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมไม่ได้วางแผนขอใช้สถานที่ไว้ล่วงหน้า ส่วนข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาน้อยคือข้อ 41 การขออนุญาตรับบริจาคเงินสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นหรือสถาบันอื่น เนื่องจากชมรมอนุรักษ์ไทยไม่มีกิจกรรมที่ต้องขอรับการบริจาคจากหน่วยงานอื่น อาจารย์จึงเห็นว่ามีปัญหาน้อย

3. ชมรมดนตรีไทย ข้อที่อาจารย์มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 46 ความรวดเร็วในการขออนุญาตใช้อาคารสถานที่ในการทำกิจกรรมของชมรม เนื่องจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารสถานที่มีเพียงคนเดียวถ้าไม่วางแผนขออนุญาตใช้สถานที่ไว้ล่วงหน้าจะเกิดปัญหา ส่วนข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือข้อ 38 การเก็บค่าใช้จ่ายก่อนการทำกิจกรรมชมรมเป็นรายครั้งเนื่องจากชมรมดนตรีไทยมีค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมน้อยมาก และนักศึกษาสามารถจ่ายได้ทุกคน จึงทำให้อาจารย์เห็นว่าไม่มีปัญหา

4. ชมรมถ่ายภาพ ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือข้อ 32 สัดส่วนความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมกับเวลาที่โรงเรียนกำหนดให้แต่ละชมรม เนื่องจากชมรมถ่ายภาพมีกิจกรรมที่ต้องให้นักศึกษาเรียนรู้หลายอย่างทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งต้องใช้เวลามากกว่าชมรมอื่น ๆ แต่เนื่องจากเวลาที่โรงเรียนกำหนดให้มีจำกัด จึงทำให้อาจารย์เห็นว่าในเรื่องนี้มีปัญหามาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดชญา สุทธิสร (2519 : 102) ที่ศึกษาเจตคติของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน พบว่า ปัญหาใหญ่ที่ทุกฝ่ายพบ คือครูและนักเรียนไม่มีเวลาเพียงพอ ที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ส่วนข้อที่อาจารย์เห็นว่าปัญหาน้อย คือข้อ 41 การขออนุญาตรับบริจาคเงินสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นหรือสถาบันอื่น สาเหตุที่อาจารย์เห็นว่าไม่มีปัญหาเนื่องจากชมรมถ่ายภาพไม่ต้องการขอรับบริจาคจากหน่วยงานอื่น ๆ

5. ชมรมลีลาศ ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือข้อ 34 สัดส่วนของคณะกรรมการบริหารเมื่อเทียบกับจำนวนครั้งของกิจกรรมที่ชมรมจัด อาจเนื่องมาจากคณะกรรมการมีเพียงชุดเดียวเมื่อต้องทำกิจกรรมหลายครั้งอาจทำให้เบื่อง่ายงาน หลบหลีกงาน อาจารย์จึงเห็นว่าปัญหามาก ส่วนข้อที่อาจารย์เห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือข้อ 38 การเก็บค่าใช้จ่ายก่อนการทำกิจกรรมชมรมเป็นรายครั้ง สาเหตุที่อาจารย์เห็นว่าปัญหาน้อยเนื่องมาจากชมรมลีลาศไม่มีค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรม

6. ชมรมกีฬา อาจารย์มีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เนื่องจากชมรมกีฬามีความยืดหยุ่นในการทำกิจกรรมได้มากกว่าชมรมอื่น ๆ จึงไม่มีปัญหาในการจัดกิจกรรมชมรม

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้านและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากในการจัดกิจกรรมชมรมของโรงเรียนรัตนพนธวิทยการนั้นผู้ที่ทำหน้าที่ในการดำเนินการจัดกิจกรรมคืออาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาไม่ค่อยมีบทบาทในการจัดกิจกรรมมากนักซึ่งขัดแย้งกับหลักเบื้องต้นในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรควรจะมีผู้เรียนเป็นสำคัญ คือให้นักเรียนได้เป็นผู้ลงมือกระทำ โดยมีอาจารย์ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา คอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักศึกษา (กาญจนา คุณารักษ์ , ม.ป.ป. : 347) ซึ่งตรงกับที่ชาญชัย อินทรประวัตติ (ม.ป.ป. : 14-15) ที่กล่าวไว้ในเรื่องปัญหาของการจัดกิจกรรมนักเรียนว่า ในการเริ่มต้นกิจกรรมปัญหาที่มักเกิดขึ้นก็คือครูที่ปรึกษาไม่ค่อยให้ออกาสแก่นักเรียนอย่างแท้จริงในการริเริ่มวางแผนกิจกรรม เหตุผลก็คือนักเรียนมักจะทำผิดพลาดอยู่เรื่อย ๆ ครูที่ปรึกษาจึงตัดปัญหาเสียตั้งแต่ต้นมือ

โดยการทำให้เสียเอง ด้วยเหตุผลที่นักศึกษาไม่ได้ลงมือทำเองจึงไม่พบปัญหาใด ๆ ทำให้มองว่ามีปัญหาทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

4. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ตามชมรมที่สังกัด เป็นรายชื่อ

ด้านการดำเนินการ

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ข้อที่นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาสูงสุดคือข้อ 19 วิธีการตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของสมาชิกโดยการเช็คชื่อ ในบางครั้งการจัดกิจกรรมอาจใช้เวลามากจนเลยเวลาเลิกงานของอาจารย์ทำให้อาจารย์ประจำกลุ่มที่ทำหน้าที่เช็คชื่อนักศึกษาบางท่านต้องกลับก่อน เป็นเหตุให้นักศึกษาไม่สามารถเช็คชื่อการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมได้ เนื่องจากไม่ทราบว่าอาจารย์มอบหมายให้ใครทำหน้าที่แทน ส่วนข้อที่นักศึกษาเห็นว่าปัญหาน้อยคือ ข้อ 17 โอกาสแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมของสมาชิก เนื่องจากนักศึกษามีความเข้าใจในกิจกรรมของชมรมบำเพ็ญประโยชน์มาแล้วโดยมีประสบการณ์ในช่วงที่ศึกษาในระดับมัธยม จึงไม่มีความจำเป็นต้องแสดงความคิดเห็น

2. ชมรมอนุรักษ์ไทย ข้อที่นักศึกษาเห็นว่าปัญหาน้อยที่สุด คือ 19 วิธีการตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรมของสมาชิกโดยการเช็คชื่อ เนื่องจากในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของสมาชิกทุกคนจะต้องรับอุปกรณ์จากอาจารย์คนละ 1 ชุด ซึ่งอาจารย์จะถือโอกาสเช็คชื่อนักศึกษาไปด้วย และเมื่อนักศึกษาทำงานเสร็จแล้วก็จะกลับมาให้อาจารย์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง นักศึกษาจึงเห็นว่าปัญหาน้อย

3. ชมรมดนตรีไทย นักศึกษาเห็นว่าปัญหามาก คือ ข้อ 2 การให้สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจวัตถุประสงค์และความสำคัญของการร่วมกิจกรรมชมรม ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมประชาสัมพันธ์ชี้แจงวัตถุประสงค์ได้ไม่ชัดเจน จึงทำให้นักศึกษาไม่เห็นประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่ทราบว่าเล่นดนตรีเก่งแล้วจะนำไปทำอะไรได้ เพราะไม่ค่อยมีงานให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ และไม่มีการจัดการแข่งขันให้นักศึกษาได้ร่วมสนุก

4. ชมรมถ่ายภาพ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดคือ 14 การจัดกิจกรรมในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาบางคนมีภาระต้องช่วยผู้ปกครองทำงาน

5. ชมรมลีลาศ ข้อที่นักศึกษาเห็นว่าปัญหามาก คือ ข้อ 12 การรับสมัครสมาชิกของชมรมโดยไม่จำกัดจำนวน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากชมรมลีลาศมีห้องฝึกซ้อมเพียงห้องเดียวเมื่อรับสมัครมากทำให้ห้องคับแคบ และประกอบกับปัญหาด้านความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเกี่ยวกับการลีลาศ และลักษณะการทำกิจกรรมของชมรมจำเป็นต้องได้รับการแนะนำ

จากอาจารย์อย่างใกล้ชิด ประกอบกับมีอาจารย์ที่มีความสามารถในจำนวนที่จำกัด ทำให้นักศึกษา เห็นว่าการรับสมัครสมาชิกโดยไม่จำกัดจำนวนมีปัญหา

5. ชมรมกีฬา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงสุดคือ ข้อ 12 การรับสมัครสมาชิก ของชมรมโดยไม่จำกัดจำนวน อาจเนื่องมาจากสมาชิกของชมรมที่เล่นกีฬาบางประเภท เช่น เทเบิลเทนนิสเห็นว่าการเข้าคิวเพื่อเล่นในแต่ละรอบรอนานเกินไป จึงมองว่าจำนวนสมาชิก มากเกินไปทำให้เกิดปัญหา

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดคือ ข้อ 31 การตรงต่อเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมของ คณะกรรมการและสมาชิก เนื่องจากสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมก่อนต้องเสียเวลารอสมาชิก ที่มาสาย ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและมีผลทำให้เวลาในการเลิกกิจกรรมล่าช้าไปด้วย

2. ชมรมอนุรักษ์ไทย นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาน้อย โดยข้อที่เห็นว่ามีปัญหา น้อยคือ ข้อ 22 ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเกี่ยวกับการดำเนินงาน กิจกรรมชมรม เนื่องจากการสอนงานประดิษฐ์นั้นเมื่ออาจารย์สอนให้กับนักศึกษากลุ่มหนึ่งแล้ว นักศึกษาเหล่านั้นสามารถสอนเพื่อน ๆ ได้ อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมจึงไม่ต้องมีความรู้ความสามารถ มากนัก

3. ชมรมดนตรีไทย นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย ของความคิดเห็นสูงสุดคือ การตรงต่อเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะกรรมการและสมาชิก สาเหตุนี้จะคล้ายกับชมรมบำเพ็ญประโยชน์ เนื่องสมาชิกที่มาก่อนต้องรอสมาชิกที่ยังไม่มา และ จะมีผลถึงเวลาเลิกทำกิจกรรมที่ต้องล่าช้าออกไปด้วย

4. ชมรมถ่ายภาพ ข้อที่นักศึกษาเห็นว่าปัญหาน้อยที่สุดคือ ความกระตือรือร้นและ ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมของสมาชิก ที่นักศึกษาเห็นว่าปัญหาน้อยเนื่องจากทุกครั้งที่มีการฟัง บรรยายนักศึกษาต้องทำรายงานส่ง จึงทำให้นักศึกษาต้องเข้าฟังบรรยายอย่างพร้อมเพรียง ประกอบกับทางเข้า – ออกห้องที่ใช้บรรยายจะใช้เพียงด้านเดียวซึ่งมีอาจารย์นั่งอยู่ทำให้นักศึกษา เกรงใจ ทุกคนจึงเข้าร่วมกิจกรรมตรงเวลา

5. ชมรมลีลาศ ข้อที่นักศึกษาเห็นว่าปัญหามากคือ ข้อ 26 ความกระตือรือร้นและความ สนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ ชมรมลีลาศและชมรมถ่ายภาพ ซึ่งเป็นการยืนยันว่ามีปัญหาในเรื่องจริง เนื่องจากอาจารย์และ นักศึกษามีความคิดเห็นตรงกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจมีเหตุผลมาจาก 2 ประการคือ ประการแรกอาจารย์ มีงานที่ต้องทำและรับผิดชอบมาก อาจต้องใช้เวลาในการสะสางงานก่อนที่จะเข้าร่วมกิจกรรมและ

คิดว่าอาจารย์ควบคุมกิจกรรมมีหลายท่านจึงไม่จำเป็นต้องรีบจึงเข้าร่วมกิจกรรมในตอนท้ายเพียงเพื่อมาเช็คชื่อนักศึกษาเท่านั้น และประการที่สอง อาจเนื่องมาจากอาจารย์ขาดความรู้ความสามารถในการลีลาจึงไม่อยากให้ความร่วมมือในช่วงที่มีการสอน

6. ชมรมกีฬา นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 26 ความร่วมมือของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมในการจัดการแข่งขันภายในชมรม ที่เป็นเช่นนี้อาจมีสาเหตุมาจากอาจารย์มองว่าการจัดการแข่งขันเป็นการเพิ่มภาระงานให้กับอาจารย์ที่จะต้องมาเป็นกรรมการตัดสินการแข่งขัน หรือต้องคอยมาให้กำลังใจทีมของตน ตลอดจนต้องเสียค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อม เช่น ชื่อน้ำเลี้ยงนักกีฬา นอกจากนี้แล้วยังต้องใช้เวลามาก อาจารย์จึงไม่ค่อยสนับสนุนให้จัดการแข่งขันมากนัก

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

1. ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดคือข้อ 42 จำนวนวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องเสียงที่จัดให้นักศึกษาใช้ในการทำกิจกรรม ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก นักศึกษาของชมรมมีเป็นจำนวนมากโรงเรียนไม่สามารถจัดหาเครื่องมือในการทำกิจกรรมให้นักศึกษาได้ครบทุกคน จึงต้องใช้วิธีผลัดกันใช้ และประกอบกับการใช้เครื่องมือโดยไม่มีการดูแลรักษาทำให้เครื่องมือเสียหาย

2 ชมรมอนุรักษ์ไทย นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาปานกลาง โดยข้อที่นักศึกษามีปัญหาน้อยสุดคือข้อ 46 ความรวดเร็วในการขออนุญาตใช้อาคารสถานที่ในการทำกิจกรรมของชมรม เนื่องจากชมรมนี้จะใช้ได้อาคารทำกิจกรรมจึงไม่จำเป็นต้องติดต่อกับฝ่ายอาคารสถานที่ของโรงเรียน ปัญหาเรื่องนี้จึงไม่มี

3. ชมรมดนตรีไทย นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุดคือข้อ 40 ความพอเพียงของงบประมาณที่ได้รับจากโรงเรียนเพื่อสนับสนุนการทำกิจกรรมชมรมในข้อนี้อาจเนื่องมาจากชมรมต้องมีเครื่องดนตรีราคาแพงซึ่งโรงเรียนไม่สามารถจัดสรรงบประมาณให้ได้ในทันที ต้องทยอยจัดให้ทำให้นักศึกษาเห็นว่าได้งบประมาณน้อย

4 ชมรมถ่ายภาพ นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 34 สัดส่วนของคณะกรรมการบริหารเมื่อเทียบกับจำนวนครั้งของกิจกรรมที่ชมรมจัดให้มีขึ้น เนื่องจากทุกชมรมจะมีคณะกรรมการชมรมเพียงชุดเดียว เมื่อต้องจัดกิจกรรม คณะกรรมการเหล่านี้จะต้องมีหน้าที่ช่วยอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเตรียมงานทำให้เกิดความเบื่อหน่าย หลบงาน นักศึกษาจึงมองว่ามีกรรมการน้อยเกินไป

5. ชมรมลีลาศ นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาปานกลาง ส่วนข้อที่นักศึกษามีปัญหาน้อย คือข้อ 41 การขออนุญาตรับบริจาคเงินสนับสนุนจากหน่วยงานหรือสถาบันอื่น สาเหตุ

ที่มีปัญหาน้อยเนื่องมาจากชมรมลีลาศไม่มีการขอบริจาคเงินสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

6. ชมรมกีฬา นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาปานกลาง โดยข้อที่นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหา น้อยสุดคือข้อ 50 ความสะดวกและความรวดเร็วในการใช้บริการห้องพยาบาล เนื่องจากนักศึกษาไม่ค่อยได้มาใช้บริการของห้องพยาบาลมากนัก เพราะอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมจะมีกระเป๋ายาติดตัวไปอยู่แล้ว และนาน ๆ ครั้งจึงจะมีอุบัติเหตุใหญ่ที่ต้องมาใช้ห้องพยาบาล ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่คอยให้บริการตลอดเวลาอยู่แล้ว

6. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และรวมทุกด้าน

ด้านการดำเนินการ พบว่า

อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์คือผู้บริหารชมรมมีหน้าที่วางแผนโครงการจัดกิจกรรม ต้องกำหนดรูปแบบวิธีการที่จะทำให้กิจกรรมของชมรมดำเนินไปได้ ด้วยความเรียบร้อย จึงพบปัญหาในการทำงานมากกว่านักศึกษา ทำให้มองปัญหาแตกต่างกัน

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านนี้ความคิดเห็นของอาจารย์แตกต่างจากนักศึกษามาก เนื่องจากอาจารย์ต้องทำหน้าที่ประสานงานกับบุคคลหลายฝ่ายเช่น ผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปกครอง ฝ่ายการเงิน ฝ่ายสถานที่ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ คณะกรรมการ และนักศึกษา จึงพบปัญหาในด้านนี้มากกว่านักศึกษา

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ในด้านนี้อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า อาจารย์และนักศึกษาได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเดียวกัน จึงมองปัญหาเหมือนกัน

รวมทุกด้าน พบว่าอาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากอาจารย์อยู่ในฐานะผู้ปฏิบัติการ ต้องดำเนินการทุกอย่างในการจัดกิจกรรมของชมรมซึ่งในแต่ละขั้นตอนของการทำงานต้องพบกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ มาก จึงทำให้อาจารย์มองว่ามีปัญหา

อยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษา ส่วนนักศึกษาคือผู้ร่วมกิจกรรมไม่ได้มีบทบาทใด ๆ ในการจัดกิจกรรม ชมรม มีหน้าที่เพียงเข้าร่วมกิจกรรมและทำกิจกรรมตามที่อาจารย์กำหนดให้ตามวันเวลาที่ชมรม แจ้งเท่านั้น จึงพบปัญหาน้อยกว่าอาจารย์ทำให้มีค่าเฉลี่ยของปัญหาในระดับต่ำกว่าของอาจารย์มาก

7. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับ กิจกรรมชมรมโดยรวมและรายด้านคือด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามชมรม

พบว่าความคิดเห็นของอาจารย์ที่สังกัดชมรมต่างกันมีปัญหาใน 3 ด้านแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการทำงาน ด้านกิจกรรมชมรมของอาจารย์เป็นงานที่อยู่นอกเหนือจากงานประจำ อาจารย์จึงทำหน้าที่เพื่อให้ เสร็จสมบูรณ์ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร อาจมิได้ให้ความสนใจที่จะทำงานอย่างเต็มที่ เนื่องจากมีเวลาน้อย ทำให้อาจารย์สัมผัสปัญหาเพียงผิวเผิน จึงมองปัญหาทุกด้านเหมือนกัน

8. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับ กิจกรรมชมรมโดยรวม และรายด้าน คือด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามชมรม

พบว่านักศึกษาที่สังกัดชมรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับ กิจกรรมชมรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านการดำเนินการ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า

ด้านการดำเนินงาน นักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษา ชมรม ลีลาศและนักศึกษาชมรมดนตรีไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษา ชมรม กีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแตกต่างจากนักศึกษาชมรมลีลาศและ นักศึกษาชมรมดนตรีไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นแตกต่างจาก นักศึกษาชมรมดนตรีไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยรวมทุกด้าน นักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาชมรมลีลาศและนักศึกษาชมรมดนตรีไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะของกิจกรรมของชมรมทั้ง 3 มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ชมรมอนุรักษ์ไทยเป็นชมรมที่สามารถจัดกิจกรรมที่หลากหลาย อาจเลือกกิจกรรมที่ง่ายหรือยากได้ตามความต้องการ อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักศึกษาแต่ละกลุ่มได้ โดยที่นักศึกษาทุกคนสามารถทำได้ภายในเวลาที่กำหนดให้ และสามารถเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่มีราคาถูกลงได้ ตลอดจนสามารถควบคุมเวลาได้ตั้งแต่การกำหนดกิจกรรมให้นักศึกษาทำ ส่วนชมรมลีลาศและชมรมดนตรีไทย เป็นชมรมที่ใช้ทักษะมากกว่า และต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อมมากกว่า โดยเฉพาะชมรมดนตรีไทยยังต้องใช้อุปกรณ์ที่พิเศษกว่าชมรมอื่นจึงทำให้เห็นว่า ทำให้ทั้ง 3 ชมรมมองปัญหาแตกต่างกัน

9. สรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมจากคำถามปลายเปิด อาจารย์แสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ในด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

ด้านการดำเนินการ ข้อที่อาจารย์เสนอแนะมากที่สุดคือ ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้สมาชิกตื่นตัว

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ข้อที่อาจารย์เสนอแนะมากที่สุดคือ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมควรให้ความสนใจและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมากกว่านี้

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ข้อที่อาจารย์เสนอแนะมากที่สุดคือ สถานที่จัดกิจกรรม ควรกว้างและเป็นสัดส่วนมากกว่านี้

นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

ด้านการดำเนินการ ข้อที่นักศึกษาเสนอแนะมากที่สุดคือ ควรปรับปรุงตารางวัน และเวลาการจัดกิจกรรม

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ข้อที่นักศึกษาเสนอแนะมากที่สุดคือ บุคลากรควรให้ความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรมชมรมมากกว่านี้

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ข้อที่นักศึกษาเสนอแนะมากที่สุดคือ ควรเพิ่มจำนวน และปรับปรุงวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม

ข้อเสนอแนะของทั้งอาจารย์และนักศึกษา จะมีประเด็นคล้ายกัน คือจะเกี่ยวข้องกับความร่วมมือของบุคลากร สถานที่จัดกิจกรรม การประชาสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุกัญญา งามสิทธิพงศา (2539:110-112) ที่พบว่า มีปัญหาเรื่องสถานที่คับแคบ ไม่อำนวยความสะดวก

กิจกรรม มีเวลาน้อยแต่กิจกรรมมากเกินไป และมีบุคลากรน้อยและขาดการวางแผนและการกำหนดนัดหมายที่แน่ชัด

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

ในการปรับปรุงงานกิจกรรมของโรงเรียน ผู้วิจัยขอเสนอแนะโดยอาศัยข้อมูลจากผลการวิจัยดังนี้

1. ด้านการดำเนินการ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมชมรมทุกฝ่ายควรได้มีการประชุมเพื่อหาแนวทางในการดำเนินการร่วมกัน ควรมีการกำหนดนโยบายต่าง ๆ ที่มีปัญหาให้ชัดเจน เช่น เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์งานกิจกรรมชมรมของชมรมต่าง ๆ ตลอดจนต้องมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทราบ นอกจากนี้ควรกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลให้ชัดเจนและควรแจ้งให้นักศึกษาทราบในครั้งแรกของการเข้าชมรม
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง สำหรับปัญหาในชมรมลีลาศและชมรมถ่ายภาพซึ่งมีลักษณะของชมรมที่แปลกพิเศษกว่าชมรมอื่น ๆ เนื่องจากต้องการบุคลากรที่มีความสามารถพิเศษกว่าชมรมอื่นทางแก้ไขที่ทำได้คือ ก่อนที่จะมีกิจกรรมชมรมควรจะได้มีการฝึกอบรมอาจารย์ผู้เกี่ยวข้องให้มีความสามารถในเรื่องการถ่ายภาพและการลีลาศโดยใช้ครูในโรงเรียนที่มีความรู้มาอบรมกันเอง นอกจากนี้ควรรับสมัครนักศึกษาที่มีความสามารถมาเป็นผู้ช่วยอาจารย์ในการสอนสมาชิกทำกิจกรรมจะช่วยแบ่งเบาภาระของอาจารย์ลงได้มาก และนอกจากนี้ชมรมถ่ายภาพที่มีปัญหาคือต้องพานักศึกษาไปฟังบรรยายตามบริษัทต่าง ๆ อาจให้นักศึกษาฟังบรรยายจากวีดีโอบ้างก็ได้ในบางครั้ง ส่วนชมรมลีลาศก็สามารถใช้วีดีโอสอนนักศึกษาได้เช่นเดียวกัน
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โรงเรียนควรมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดูแลวัสดุอุปกรณ์ที่ทุกชมรมต้องใช้ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้ตลอดเวลา อุปกรณ์ใดสามารถซ่อมแซมได้ก็ให้คณะกรรมการชมรมช่วยซ่อมแซม ถ้าอุปกรณ์ใดไม่สามารถซ่อมได้ หรือมีไม่เพียงพอก็ควรจัดงบประมาณเพื่อจัดซื้อต่อไป และควรมอบหน้าที่ให้คณะกรรมการของแต่ละชมรมมาคอยดูแลจัดเตรียมอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตลอดเวลา โดยเฉพาะในวันที่มีการจัดกิจกรรม

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงรูปแบบและวิธีการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่เหมาะสมกับโรงเรียน
2. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมนักศึกษา
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมระหว่างโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนรัฐบาลในระดับเดียวกัน
4. ควรศึกษาปัญหาเฉพาะของแต่ละชมรม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรกช ศิริ. (2536). การศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรม นิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. (ม.ป.ป.). การบริหารการศึกษา. อัดสำเนา.
- กาญจนา คุณารักษ์. (ม.ป.ป.). หลักสูตรและการพัฒนา . อัดสำเนา.
- ใจจริง บุญเรืองรอด. (2536). กิจกรรมร่วมหลักสูตร . กรุงเทพฯ : แสงสุทธิการพิมพ์
บางขุนเทียน.
- จิตรารัตน์ โพธิ์มามกะ. (2523). การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเกษตร. กรุงเทพฯ :
บพิธการพิมพ์ จำกัด.
- จิราภรณ์ ศิริทวี. (2541, 9 กันยายน). วารสารวิชาการ. 1(9) : 37-40.
- จรรยา เกษโพหนอง. (2527). การจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ
ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรม.
ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญชัย อินทรประวัตติ. (ม.ป.ป.) การบริหารกิจการนักเรียน. อัดสำเนา.
- เชาวน์ มณีวงศ์. (ม.ป.ป.) การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.
- นราธร. (2541,กรกฎาคม). วารสารกองทุนสงเคราะห์การศึกษาเอกชน. 8(78) : 21.
- นิคม ไชยศรีพรหม. (2528). การศึกษาความสนใจในกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาใน
กรุงเทพมหานคร ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.. ถ่ายเอกสาร.
- นิสิตปรินูญาโท วิชาเอกการมัธยม. (2527). เอกสารประกอบการสัมมนาการจัดกิจกรรม
นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ . อัดสำเนา.
- นิตยา เปลื้องนุช. (2519). เจตคติของอาจารย์ใหญ่ ครู นักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียน
รัฐบาลในภาคกลางที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผกา บุญเรือง. (2520). เอกสารประกอบการเรียน วิชาแนะแนว 314 กิจกรรมนักเรียน.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมศาสนา อัดสำเนา.

- พาณี ปรีชานนท์ และคณะ. รายงานการวิจัยกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือนอกหลักสูตรของนิสิต
นักศึกษาในสถาบันระดับอุดมศึกษา. (ม.ป.ป.). กรุงเทพฯ. อัดสำเนา.
- ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ, วันนอร์ มะทา. (2528) กิจกรรมเสริมหลักสูตร. กรุงเทพฯ :
ห้างหุ้นส่วนอักษรบัณฑิต.
- ภิญโญ สาร. (2514). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- วิโรจน์ แก้ววันเพ็ญ. (2529). การศึกษาปัญหาด้านกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียน
มัธยมศึกษาของรัฐบาลในภาคใต้. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- วิชา วัชรวารภรณ์. (2537). การบริหารกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบังในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา
และกรรมการนักศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิรัตน์ สุกุณา. ปัญหาด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วันนอร์ มะทา. (2523). กิจกรรมเสริมหลักสูตรทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
โอเดียนสโตร์.
- เศรษฐการ เสาร์ทอง. (2531). ปัญหาการจัดกิจกรรมสหกรณ์ร้านค้าในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จ. นครราชสีมา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2535). การบริหารการศึกษา . กรุงเทพฯ : ชัยศิริการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8
(พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ : อรรถพลการพิมพ์.
- สมจิตร เทพนิมิตรกุล. (2537). สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมอิสระตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหาร หัวหน้าหมวดกิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรมอิสระ ในโรงเรียนมัธยม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ คำม่วง. (2533). รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

บรรณานุกรม(ต่อ)

- สมชาย บุญญบาล. (2541). ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรม
นักศึกษา ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนกลางที่จัดการเรียนการสอนทางด้าน
ธุรกิจ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ บัวรอด. (2532). สภาพการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา ของ
วิทยาลัยครู ในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ตามทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา
และกรรมการนักศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ สร้อยระย้า. (2531). รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์.
ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุกัญญา งามสิทธิพงศา. (2539). ความคิดเห็นของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุดชญา สุทธิศร. (2519). เจตคติของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน. ปรินูญานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ยุพดี ลีมอรุณ. (2525). ปัญหาและความคิดเห็นในการสอนวิชากิจกรรมนักเรียนในชั้นมัธยม
ศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธีระ แทนศิริ. (2541). ปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ระดับประถม
ศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

ที่ ทม 1007/ 3๕๔0

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๘ มิถุนายน 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนรัตนพิทยการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางรัชณี งามวิชา นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาโรงเรียนรัตนพิทยการ" โดยมี อาจารย์จูงใจ แสงพันธ์ และ รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้อาจารย์ จำนวน 100 คน และนักศึกษาระดับปวส. จำนวน 250 คน ตอบแบบสอบถามปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาโรงเรียนรัตนพิทยการ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2542

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางรัชณี งามวิชา ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยฝ่ายบริหาร

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร./โทรสาร. 258-4119

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ทม 1007/ ๒๕๔๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๕ พฤษภาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนรัตนพิทยการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางรัชนี งามวิชา นิสิตปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา โรงเรียนรัตนพิทยการ" โดยมี อาจารย์จูงใจ แสงพันธุ์ เป็นประธานควบคุมการทำสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์อรรช วัฒนกุล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางรัชนี งามวิชา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร./โทรสาร. 258-4119

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5644
ที่.....ทม 1007/ ๒๔๔๕.....วันที่.....๑๗ พฤษภาคม 2542
เรื่อง.....ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นางรัชนี งามวิชา นิสิตปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษา โรงเรียนรัตนพยัคฆ์" โดยมี อาจารย์จูงใจ แสงพันธุ์ เป็นประธานควบคุมการทำสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร.นวลละออ สุภาพล, รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน ศาสตร์ภักดิ์ และ อาจารย์นิตยา บุญสิงห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางรัชนี งามวิชา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. โทร. 5644
ที่.....ทม 1007/ 1445.....วันที่.....๑๖ พฤษภาคม 2542
เรื่อง.....ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางรัชณี งามวิชา นิสิตปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษา โรงเรียนรัตนพนิชการ" โดยมี อาจารย์จูงใจ แสงพันธุ์ เป็นประธานควบคุมการทำสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ดร.เพ็ญแข ประจันปัจฉิก และ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางรัชณี งามวิชา ซึ่งจะเ็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็น
ของอาจารย์และนักศึกษา โรงเรียนรัตนพนิชยการ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษา
โรงเรียนรัตนพนิชยการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของท่าน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม
ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

2. แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการทราบความคิดเห็นของท่านเพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์
ในการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และส่งเสริมการใช้งบประมาณ
ให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของโรงเรียนต่อไป

3. คำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางาน
กิจกรรมของโรงเรียน และจะมีประโยชน์ต่อสมาชิกชมรมทุกคน กรุณาตอบตามความคิดเห็น
ของท่านด้วย จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

(รัชนี้ งามวิชา)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็น
ของอาจารย์และนักศึกษาโรงเรียนรัตนพนิชยการ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เป็นความจริง
หรือตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. สถานภาพของท่าน

- [] อาจารย์
- [] นักศึกษา

2. ท่านสังกัดชมรมใด

- [] บำเพ็ญประโยชน์
- [] อนุรักษ์ไทย
- [] ดนตรีไทย
- [] ถ่ายภาพ
- [] ลีลาศ
- [] กีฬา ระบุ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการกิจกรรมชมรม

ข้อ	ปัญหาด้านการดำเนินการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	การให้ความสนใจ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมชมรมของผู้บริหาร					
2	การให้สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจวัตถุประสงค์และความสำคัญของการร่วมกิจกรรมชมรม					
3	การให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบของชมรมแก่สมาชิก					
4	การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของชมรมแก่สมาชิก					
5	การแจ้งกำหนดการทำกิจกรรมของแต่ละชมรมให้อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมและสมาชิกทราบล่วงหน้า					
6	การประชาสัมพันธ์ข่าวสารการทำกิจกรรมชมรมให้สมาชิกและบุคคลทั่วไปทราบ					
7	ความชัดเจนของแนวปฏิบัติในการติดต่อประสานงานกิจกรรมของชมรม					
8	โรงเรียนกำหนดประเภทของชมรมแล้วให้นักศึกษาเลือกเป็นสมาชิกตามความสนใจและความถนัด					
9	การให้นักศึกษารวมกลุ่มกันเสนอขอจัดตั้งชมรมตามความสนใจของกลุ่ม					
10	อาจารย์หัวหน้าชมรมกำหนดกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติ					
11	การกำหนดประเภทของชมรมให้สอดคล้องกับความต้องการของสมาชิก					
12	การรับสมัครสมาชิกของแต่ละชมรมโดยไม่จำกัดจำนวน					

ข้อ	ปัญหาด้านการดำเนินการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
13	การรับสมัครสมาชิกของแต่ละชมรมโดยไม่กำหนดคุณสมบัติ					
14	การจัดกิจกรรมชมรมในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน					
15	การจัดกิจกรรมชมรมในวันที่ไม่มี การเรียนการสอน					
16	การกำหนดให้ทำกิจกรรมชมรมอย่างต่อเนื่อง					
17	โอกาสแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมชมรม ของสมาชิก					
18	การควบคุมสมาชิกให้ร่วมทำกิจกรรมของ แต่ละชมรมเต็มเวลาที่กำหนด					
19	วิธีการตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรม ของสมาชิกโดยการเช็คชื่อ					
20	การไม่รู้และไม่เข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ ที่ใช้ในการประเมินผลของสมาชิก					
21	การประเมินผลการผ่านกิจกรรมชมรม ตามเกณฑ์ที่วางไว้อย่างจริงจัง					
ปัญหาด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง						
22	ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม เกี่ยวกับการดำเนินงานกิจกรรมชมรม					
23	คุณลักษณะ และความรู้ความสามารถ ของคณะกรรมการบริหารชมรม					
24	การให้เวลาและความเอาใจใส่ใจในการ จัดกิจกรรมชมรมของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม					
25	การให้ความร่วมมือของหน่วยงานอื่นๆ ในโรงเรียนต่อการจัดกิจกรรมของชมรม					
26	ความร่วมมือของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม ในการจัดการแข่งขันภายในชมรม					

ข้อ	ปัญหาด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
27	ความร่วมมือของสมาชิกในการจัดการแข่งขันภายในชมรม					
28	ความกระตือรือร้นและความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของสมาชิก					
29	ความกระตือรือร้นและความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม					
30	การตรงต่อเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม					
31	การตรงต่อเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะกรรมการและสมาชิก					
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก						
32	สัดส่วนความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมชมรมกับเวลาที่โรงเรียนกำหนดให้กับแต่ละชมรม					
33	สัดส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกับจำนวนสมาชิก					
34	สัดส่วนของคณะกรรมการบริหารเมื่อเทียบกับจำนวนครั้งของกิจกรรมที่ชมรมจัดให้มีขึ้น					
35	ความสะดวก รวดเร็ว ในการใช้บริการจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายเครื่องเสียง					
36	ความสะดวก รวดเร็วในการใช้บริการจากเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการเบิกจ่าย – คินวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมชมรม					
37	การเก็บค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมชมรมเป็นรายสัปดาห์อย่างต่อเนื่องแล้วหักเป็นค่าใช้จ่ายตามจริงเมื่อมีการทำกิจกรรมเป็นรายครั้ง					
38	การเก็บค่าใช้จ่ายก่อนการทำกิจกรรมชมรมเป็นรายครั้ง					

ข้อ	ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
39	จำนวนเงินที่เรียกเก็บเพิ่มจากสมาชิกเพื่อทำกิจกรรมชมรมต่อครั้ง					
40	ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับจากโรงเรียนเพื่อสนับสนุนการทำกิจกรรมชมรม					
41	การขออนุญาตรับบริจาคเงินสนับสนุนจากหน่วยงานหรือสถาบันอื่น					
42	จำนวนวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องเสียงที่จัดให้นักศึกษาใช้ในการทำกิจกรรม					
43	สภาพวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องเสียงที่จัดให้นักศึกษาใช้ในการทำกิจกรรม					
44	ความสะอาดของสถานที่และที่นั่งที่ใช้ในการทำกิจกรรมของสมาชิก					
45	ความรวดเร็วในการขออนุญาตใช้อาคารสถานที่ในการทำกิจกรรมของชมรม					
46	ความเพียงพอของสถานที่และที่นั่งในการจัดประชุมสมาชิกชมรม					
47	จำนวนสถานที่ที่ใช้ประกาศเพื่อการติดต่อสื่อสารประชาสัมพันธ์งานกิจกรรมของชมรม					
48	ปริมาณและความสะอาดของน้ำดื่มที่มีไว้บริการนักศึกษา					
49	ความสะดวกและความรวดเร็วในการใช้บริการห้องพยาบาล					
50	การสนับสนุนให้ทำกิจกรรมร่วมหรือแข่งขันกับสถาบันอื่น					

ตอนที่ 3 ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมชมรมอย่างไร โปรดเขียนลงในช่องว่างข้างล่างนี้

3.1. ด้านการดำเนินการ

- 3.1.1
- 3.1.2
- 3.1.3
- 3.1.4
- 3.1.5
- 3.1.6

3.2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

- 3.2.1
- 3.2.2
- 3.2.3
- 3.2.4
- 3.2.5
- 3.2.6

3.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

- 3.3.1.....
- 3.3.2.....
- 3.3.3.....
- 3.3.4.....
- 3.3.5.....
- 3.3.6.....

ขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางรัชนี งามวิชา
วัน เดือน ปีเกิด	3 เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช 2501
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	145/15 หมู่บ้านสัมมากร แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2519	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิชาเอกการขาย วิทยาลัยพณิชยการบางนา
พ.ศ. 2521	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาเอกการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
พ.ศ. 2530	การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) ธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2542	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) ธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2521-2523	โรงเรียนพณิชยการพิษณุโลก
พ.ศ. 2523-2535	โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ
พ.ศ. 2235-2541	โรงเรียนรัตนพณิชยการ
ปัจจุบัน	อาชีพอิสระ